

การจัดการทรัพยากรอาคารด้านความปลอดภัยในการทำงาน

กรณีศึกษา : อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์)

บริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน)

สุรเชษฐ์ สীগาม

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการทางวิศวกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2556

**The Study of the Facility Management Based on Safety Awareness
Case Study of CP Tower 2 (Fortune Town),
CP Land Public Company Limited**

Surachet Sringam

**Thematic Paper Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree Master of Engineering
Department of Engineering Management
Faculty of Engineering, Dhurakij Pundit University**

2013

หัวข้อสารนิพนธ์	การจัดการทรัพยากรอาคารด้านความปลอดภัยในการทำงาน กรณีศึกษา : อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) บริษัท ซี.พี. แลนค์ จำกัด (มหาชน)
ชื่อผู้เขียน	สุรเชษฐ์ ลีงาม
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภรัชชัย วรรัตน์
สาขาวิชา	การจัดการทางวิศวกรรม
ปีการศึกษา	2555

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบระดับความสำคัญและความสัมพันธ์ต่อการบริหารจัดการทางด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน จำนวน 180 คนของบริษัท ซี.พี.แลนค์ จำกัด(มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2(ฟอร์จูนทาวน์)

ซึ่งการศึกษานี้ได้จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล อาทิ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ แบบสอบถาม นำมาประยุกต์ใช้กับโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS Statistics Vision 21 เพื่อประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมด เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาค่าเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน T-Test และ One Way ANOVA

ผลการวิจัยพบว่าระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการทางด้านความปลอดภัยของพนักงานอยู่ในระดับเกณฑ์มากได้แก่ ระบบบริหารจัดการความปลอดภัย การสนับสนุนมาตรการความปลอดภัย การฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย การรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ และการป้องกันเตรียมพร้อมและตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน ส่วนการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงานอยู่ในระดับเกณฑ์ปานกลาง เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่าพนักงาน ที่มีเพศแตกต่างกันมีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการทางด้านความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับพนักงานที่มีอายุแตกต่างกันมีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการทางด้านความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัยและด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนพนักงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการทางด้านความปลอดภัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนั้นพบว่าพนักงานที่มีระดับตำแหน่งแตกต่างกันมีระดับ

ความสำคัญต่อการบริหารจัดการทางด้านความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย ด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ และด้านการป้องกันเตรียมพร้อมและตอบโต้ภาวะฉุกเฉินมีระดับความสำคัญต่อการบริหารงานด้านความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพนักงานที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานแตกต่างกันมีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการทางด้านความปลอดภัยไม่แตกต่างกันยกเว้น ด้านระบบบริหารจัดการความปลอดภัย และด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ มีระดับความสำคัญต่อการบริหารงานด้านความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Thematic Paper Title	The Study of the Facility Management Based on Safety Awareness Case Study of CP Tower 2 (Fortune Town), CP Land Public Company Limited
Author	Surachet Sringam
Thematic Paper Adviser	Assistant Prof. Dr. Suparatchai Vorarat
Department	Engineering Management
Academic Year	2012

ABSTRACT

The objective of this research is to study and compare the important level and the relation of 180 officers based on the safety awareness of the CP Land Public Company Limited at CP Tower 2 (Fortune Town).

The study has segregated the personal factors into sex, age, academic level, position level, and operations time by using the questionnaire as the significant tool together with using the SPSS Statistics Vision 21 program in order to analyze percentage, average, standard deviation, estimation value for testing the hypothesis with T-Test and One Way ANOVA methods.

The result of this research shows the highest safety management level of the officer with 5 factors; the safety management system, the safety support measure, the safety training, the accident report and investigation, and the action and preventive plan for emergency situation. While the safety checking and developing on work environment is at middle level. Regarding to the different sex does not have any effect on the safety management excepting on the accident report and investigation which is different at 0.05 of the statistics significance. For the different age factor does not have any effect on the safety management excepting on the safety support measure and the accident report and investigation, which are different at 0.05 of the statistics significance. The different academic level does not have any effect on the safety management at 0.05 of the statistics significance. Moreover, the different position level does not have any effect excepting on the safety training, the accident report and investigation, and action and the preventive plan for emergency situation, which are different at 0.05 of the statistics significance. And the different operations time does not have any effect based on safety awareness excepting on the safety management system, and the accident report and investigation, which are different at 0.05 of the statistics significance.

กิตติกรรมประกาศ

งานค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จได้ ด้วยความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภรัชชัชวรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษางานค้นคว้าอิสระ ซึ่งให้คำชี้แนะและความช่วยเหลือในหลายสิ่งหลายอย่างจนกระทั่งลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบงานค้นคว้าอิสระทุกท่าน ที่ให้ความกรุณาในการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆของงานวิจัย รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญคุณวุฒิที่ตรวจสอบและให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์สาขาการจัดการทรัพยากรอาคาร การจัดการทางวิศวกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ ทุกท่านที่ได้ถ่ายทอดความรู้ ให้คำแนะนำ และให้กำลังใจตลอดการศึกษาที่ผ่านมา

ขอขอบคุณและขอบใจ รุ่นพี่ เพื่อน และน้อง สาขาเทคโนโลยีการจัดการอาคาร และสาขาการจัดการทรัพยากรอาคาร ที่คอยช่วยเหลือด้วยความห่วงใยในการศึกษา และขอบคุณเพื่อนๆ ที่ร่วมสุขตลอดระยะเวลาการศึกษา

ขอขอบคุณผู้บริหาร พนักงาน บริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด(มหาชน) ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี และทีมฝ่ายความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อม ช่วยรวบรวมเก็บข้อมูลแบบสอบถามในครั้งนี้

สุดท้ายนี้ กราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และพี่น้อง ญาติ ซึ่งเป็นที่รักและที่เคารพยิ่งคอยห่วงใย และเป็นกำลังใจ และสนับสนุนด้านการศึกษาเป็นอย่างดีมาโดยตลอด

ประโยชน์อันที่พึงจะได้จากงานค้นคว้าอิสระเล่มนี้ ผู้วิจัยขอบแต่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

สุรเชษฐ์ สິงาม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ฅ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	5
1.4 สมมติฐานการวิจัย.....	5
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	6
1.6 ขอบเขตที่ศึกษา.....	6
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	7
1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2. แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 บริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด(มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) ...	9
2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	32
2.3 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	43
3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	48
3.1 ขั้นตอนการดำเนินการ.....	48
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	48
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	50
3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	52

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
3.6 ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย.....	53
4. ผลการดำเนินการวิจัย.....	54
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงาน บมจ.ซี.พี.แลนด์.....	55
4.2 ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารความปลอดภัย บมจ.ซี.พี.แลนด์.....	57
4.3 การเปรียบเทียบความสำคัญต่อการบริหารความปลอดภัย บมจ.ซี.พี.แลนด์....	64
5. สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	79
5.1 สรุปผลการศึกษา.....	80
5.2 อภิปรายผลการศึกษา.....	82
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	84
บรรณานุกรม.....	86
ภาคผนวก.....	90
ก ตัวอย่างแบบสอบถาม.....	91
ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	98
ค การสำรวจความปลอดภัย.....	100
ง การอบรมดับเพลิงขั้นต้น.....	103
จ การอบรมด้านความปลอดภัย.....	106
ฉ ฝึกซ้อมแผนฉุกเฉินดับเพลิงและอพยพหนีไฟ.....	108
ช รางวัลสถานประกอบการดีเด่นด้านความปลอดภัย.....	110
ประวัติผู้เขียน.....	112

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 สถิติความรุนแรงของผู้ประสบอันตรายในช่วงปี 2552 - 2554.....	2
1.2 สถิติการประสบอันตรายหรือการเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ.....	3
1.3 สถิติการประสบอันตรายหรือการเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน ลูกจ้างที่ประสบอันตราย.....	4
3.1 ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย.....	53
4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล.....	55
4.2 ระดับการบริหารความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน บมจ.ซี.พี.แลนด์....	57
4.3 การบริหารความปลอดภัยในการทำงานด้านระบบบริหาร จัดการความปลอดภัย.....	58
4.4 การบริหารความปลอดภัยในการทำงานด้านการสำรวจความปลอดภัย และพัฒนาสภาพแวดล้อมในการทำงาน.....	59
4.5 การบริหารความปลอดภัยในการทำงานด้านการสนับสนุนมาตรการ ความปลอดภัย.....	60
4.6 การบริหารความปลอดภัยในการทำงานด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับ ความปลอดภัย.....	61
4.7 การบริหารความปลอดภัยในการทำงานด้านการรายงานและ สอบสวนอุบัติเหตุ.....	62
4.8 การบริหารความปลอดภัยในการทำงานด้านการป้องกัน เตรียมพร้อม และตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน.....	63
4.9 แสดงค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญ ของพนักงานด้านระบบบริหารจัดการความปลอดภัย จำแนกตาม สถานภาพบุคคลด้านเพศ.....	64
4.10 แสดงค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญ ของพนักงานด้านการสำรวจความปลอดภัยและพัฒนาสภาพแวดล้อม ในการทำงานจำแนก ตามสถานภาพบุคคลด้านเพศ.....	65

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.11 แสดงค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญ ของพนักงานด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัยจำแนกตาม สถานภาพบุคคลด้านเพศ.....	66
4.12 แสดงค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญ ของพนักงานด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัยจำแนกตาม สถานภาพบุคคลด้านเพศ.....	66
4.13 แสดงค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญ ของพนักงานด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุจำแนกตาม สถานภาพบุคคลด้านเพศ.....	67
4.14 แสดงค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญ ของพนักงานด้านการป้องกัน เตรียมพร้อม และ ตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน จำแนกตามสถานภาพบุคคลด้านเพศ.....	68
4.15 แสดงค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อพนักงานของการ บริหารจัดการความปลอดภัยในการทำงาน จำแนกตามสภาพส่วน บุคคลด้านเพศ.....	69
4.16 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อพนักงานของการบริหาร จัดการความปลอดภัยในการทำงาน จำแนกตามอายุ.....	73
4.17 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อพนักงานของการบริหาร จัดการความปลอดภัยในการทำงาน จำแนกตามระดับการศึกษา.....	74
4.18 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อพนักงานของการบริหาร จัดการความปลอดภัยในการทำงาน จำแนกตามระดับตำแหน่ง.....	76
4.19 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อพนักงานของการบริหาร จัดการความปลอดภัยในการทำงาน จำแนกตามระยะเวลาในการปฏิบัติงาน....	77

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	5
2.1 สถานที่ตั้งอาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์).....	11
2.2 โครงสร้างการบริหารงานฝ่ายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม.....	11
2.3 โครงสร้างระบบบริหารงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม.....	12
2.4 ตัวอย่างลำดับขั้นตอนการปฏิบัติเมื่อพนักงานพบเหตุเพลิงไหม้.....	30

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากประเทศได้มีความเจริญเติบโตก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี ขยายตัวอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดการก่อสร้างประเภทอาคารสูงเกิดขึ้นจำนวนมาก ทำให้มีจำนวนผู้อยู่อาศัยหรือผู้ใช้อาคารสูงเพิ่มขึ้น อาคารประเภทอาคารสูง ขยายตัวอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้จำนวนคนหรือผู้ใช้ประเภทอาคารสูงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้การบริหารจัดการทรัพยากรอาคารด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อม ที่เกี่ยวกับอาคารสูง พนักงานและผู้ใช้อาคารยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ในการอาศัยอาคาร ทำให้เกิดความปลอดภัยต่ำ ส่งผลให้พนักงานหรือผู้ใช้อาคารสูง เกิดความผิดพลาดในการใช้อาคารกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน

อุบัติเหตุที่เกิดขึ้น จัดได้ว่าเป็นโรคชนิดไม่ติดต่อ อันเนื่องมาจากการทำงานหรือประกอบอาชีพและซึ่งเป็นโรคซึ่งเกิดจากการปรับปรุง (วิจิตร บุญยะ โหตระ, 2536) ทำให้เกิดการสูญเสียมากมายหลายประการ ทั้งที่สามารถประเมินออกเป็นตัวเงิน และไม่สามารถประเมินเป็นตัวเงินได้ ซึ่งผู้บริหารหรือเจ้าของอาคารส่วนใหญ่มักจะมองข้ามความสูญเสียเนื่องจากอุบัติเหตุนี้ไปมองเพียงว่าต้องสูญเสียค่ารักษาพยาบาล พนักงานหรือผู้ใช้อาคารที่ได้รับบาดเจ็บเพียงเล็กน้อย แต่แท้จริงแล้วความสูญเสียมิได้มีเพียงแต่ค่ารักษาพยาบาลเพียงอย่างเดียว

ในการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานภายในอาคารสูงหรือสถานประกอบการ ครั้งหนึ่งๆ จะต้องสูญเสียจำนวนเงินที่ต้องจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าเงินทดแทน ค่าทำขวัญ และค่าประภัยชีวิต สำหรับพนักงานหรือผู้ใช้อาคารที่ได้รับบาดเจ็บ ซึ่งการบาดเจ็บมีตั้งแต่บาดเจ็บเล็กน้อยจนถึงสูญเสียอวัยวะสำคัญ เช่น แขนขา ตา การได้ยินของหู และการเสียชีวิตแต่ละปีมีผู้ประสบอันตรายจากการทำงานนับล้านราย บางรายถึงแก่เสียชีวิตและบางรายต้องพิการตลอดชีวิต พิกัดทั้งหมดหรืออาจพิการบางส่วน ส่วนใหญ่ของการประสบอันตรายพบว่าเป็นการได้รับบาดเจ็บที่ทำงาน ชั่วคราว แต่บางส่วนอาจต้องพักรักษาตัวเป็นเดือน ในการประสบอันตรายแต่ละครั้งนั้นย่อม ทำให้ผู้เคราะห์ร้ายเกิดความทุกข์ทรมานมีจำนวนไม่น้อยที่มีผลกระทบถึงครอบครัว และมีจำนวนมากที่ผู้เคราะห์ร้ายต้องเสียชีวิตหรือพิการตลอดไป ซึ่งได้ก่อให้เกิดความหายนะต่อชีวิตและครอบครัวอย่างมาก และยัง

ไปกว่านั้นการประสบอันตรายนั้นยังก่อให้เกิดความเสียหายต่อการผลิต สูญเสียทรัพย์สินอีกด้วย (ชัยยุทธ ชาลิตินิธิกุล, 2532)

ลักษณะของการประสบอันตรายจากการทำงานนั้น สืบเนื่องมาจากการที่พนักงาน หรือ คนงานต้องทำงาน หรือปฏิบัติเพื่อให้ได้ชิ้นงานหรือผลผลิตออกมา และในการทำงานนั้นพนักงาน จะอยู่ภายใต้สิ่งแวดล้อมการทำงาน และนอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ ยังชี้ให้เห็นระบบการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของฝ่ายบริหารนั้น ก็เป็นปัจจัยหนึ่งของความปลอดภัยในองค์กร ดังนั้นปัจจัย ทั้งสาม คือ พนักงาน สิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการจะมี ปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ดังนั้นถ้าหาก ทั้งสามปัจจัยมีความเหมาะสม คือ พนักงานมีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับ ความปลอดภัยในการทำงาน มีความรู้ ความเข้าใจปฏิบัติงานเหมาะสม มีสิ่งแวดล้อมในการทำงานดี เหมาะสม ฝ่ายบริหารมีการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยที่ดีก็ย่อมเป็นที่แน่ใจว่าจะไม่มีภัยจาก การทำงาน หากปัจจัยใด หรือทั้งสามปัจจัยมีความบกพร่องไม่เหมาะสม ก็อาจคาดหมายได้ว่า จะมีการประสบอันตรายจากการทำงานเกิดขึ้นได้อันเป็นผลทำให้พนักงานเจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บ จากอุบัติเหตุในการทำงานได้ (ชัยยุทธ ชาลิตินิธิกุล, 2532)

ตารางที่ 1.1 สถิติความรุนแรงของการประสบอันตราย ในช่วงปี 2552 – 2554

ปี	ความรุนแรง					
	ตาย	ทุพพลภาพ	สูญเสียอวัยวะ บางส่วน	หยุดงานเกิน 3 วัน	หยุดงานไม่ เกิน 3 วัน	รวมทั้งสิ้น
	จำนวน(ราย)	จำนวน(ราย)	จำนวน(ราย)	จำนวน(ราย)	จำนวน(ราย)	จำนวน(ราย)
2552	597	8	2,383	39,850	106,598	149,436
2553	619	11	2,149	39,919	103,813	146,511
2554	590	4	1,630	35,709	91,699	129,632

ขนาดสถานประกอบการและลูกจ้างที่ประสบอันตรายจากการทำงาน ตารางที่ 1.2 แสดงข้อมูลการประสบอันตรายหรือการเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน (รวมทุกกรณี)ระหว่าง พ.ศ. 2546 – 2554 จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ พบว่า ใน พ.ศ. 2554 สถานประกอบการที่มี ลูกจ้างจำนวน 200 – 499 คน มีการประสบอันตรายจากการทำงานมากที่สุด รองลงมาได้แก่ สถาน ประกอบกิจการที่มีลูกจ้างจำนวน 20 – 49 คน และขนาด 1,000 คนขึ้นไป ตามลำดับ

ตารางที่ 1.2 สถิติการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน (รวมทุกรณี)

ระหว่าง พ.ศ. 2546 – 2554 จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ

ขนาดสถาน ประกอบการ	ปี พ.ศ.								
	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553	2554
1 – 4 คน	4,349	5,256	5,758	5,404	5,568	5,009	5,035	4,469	-
5 – 9 คน	9,431	9,925	10,226	9,625	9,893	8,740	8,028	7,570	22,437
10 – 19 คน	15,653	15,936	16,278	16,177	15,334	13,934	12,759	12,038	11,002
20– 49 คน	31,536	31,998	32,742	30,179	29,282	26,477	23,114	22,610	20,388
50 – 99 คน	26,707	27,683	27,606	26,765	25,153	23,195	19,182	18,258	15,158
100 – 199 คน	33,702	35,150	33,317	30,157	29,666	26,127	23,103	22,134	17,562
200 – 499 คน	41,996	42,283	41,944	41,482	38,642	33,113	25,884	26,448	22,134
500 – 999 คน	22,360	22,917	21,735	20,489	19,992	18,075	14,290	14,349	12,727
1,000 คนขึ้นไป	23,939	24,386	24,629	23,979	25,122	21,862	18,041	18,635	19,226
รวมทั้งหมด	210,673	215,534	214,235	204,257	198,652	176,502	149,436	146,511	129,632

อายุลูกจ้างที่ประสบอันตรายจากการทำงานตารางที่ 1.3 แสดงการจำแนกอายุลูกจ้างที่ประสบอันตรายจากการทำงานรวมทุกรณี ระหว่าง พ.ศ. 2546 – 2554 พบว่า ใน พ.ศ. 2554 กลุ่มของลูกจ้างที่ประสบอันตรายมากที่สุดคือระหว่าง 25– 29 ปี ตามด้วยกลุ่มอายุระหว่าง 30– 34 ปี และ 20–24 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ 1.3 สถิติการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน (รวมทุกรณี)

ระหว่าง พ.ศ. 2546 – 2554 จำแนกตามอายุลูกจ้างที่ประสบอันตรายจากการทำงาน

ขนาดสถานประกอบกิจการ	ปี พ.ศ.								
	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553	2554
13-19	11,472	15,827	10,318	12,654	11,648	10,342	7,738	8,111	6,960
20-24	39,926	52,287	36,204	42,790	37,946	31,617	23,799	23,116	20,023
25-29	38,895	52,862	39,910	50,473	47,015	40,520	32,728	36,652	24,971
30-34	26,242	36,465	27,388	36,898	37,233	33,180	28,907	22,254	24,831
35 - 39	17,167	25,511	18,593	25,935	26,871	24,625	21,741	21,556	19,253
40-44	10,082	15,879	11,528	16,930	17,772	16,677	15,611	15,440	14,665
45-49	5,761	9,347	6,823	10,161	10,883	10,451	9,944	10,192	9,750
50-54	2,765	4,756	3,267	5,346	5,956	5,852	5,765	5,789	5,730
55-59	992	1,892	1,254	2,301	2,521	2,488	2,409	2,580	2,591
60 ปีขึ้นไป	382	708	421	769	807	750	794	819	858

จากปัญหาและข้อมูลสถิติดังกล่าว ประกอบกับผู้วิจัยเป็นผู้ที่ทำงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในสถานประกอบการประเภทนี้ด้วย จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษา การบริหารจัดการทรัพยากรอาคารด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมของบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด(มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์)

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อทำการศึกษาระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการทางด้านความปลอดภัยของพนักงาน ใน บริษัทซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์)
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อการบริหารความปลอดภัยในการทำงานตามความคิดเห็นของพนักงานในอาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

$H_0: \mu = \mu$ เพศชายและเพศหญิงมี ระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนค์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) ไม่แตกต่างกัน

$H_1: \mu \neq \mu$ เพศชายและเพศหญิง มีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนค์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) แตกต่างกัน

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

ทำการศึกษาพนักงานใน อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) ซึ่งดำเนินการให้บริการ บริหารจัดการอาคาร เพื่อให้ทราบถึงลักษณะการบริหารความปลอดภัยที่ได้ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน โดยจะพิจารณาเฉพาะประเภทสถานประกอบกิจการบริการ – สำนักงานและอื่นๆ ตามที่กำหนดไว้ในกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน การประเมินผล และสอดคล้องตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

การศึกษาการบริหารทรัพยากรอาคาร ด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานของพนักงาน บริษัท ซี.พี.แลนค์ จำกัด(มหาชน) ครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาดังนี้

1. ศึกษาจากพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนค์ จำกัด(มหาชน) ที่ประจำอาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) จำนวน 180 คน
2. มุ่งศึกษาถึงการบริหารความปลอดภัยเฉพาะด้านความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัย ด้านการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยและการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ และการป้องกัน เตรียมพร้อมและตอบโต้ภาวะฉุกเฉินเป็นประเด็นสำคัญ
3. การเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนมีนาคม ถึง เดือนเมษายน 2556

1.6 ขอบเขตที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ การบริหารความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนค์ จำกัด(มหาชน) ที่ประจำอาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) 6 ด้าน คือ

1. ด้านระบบบริหารจัดการด้านความปลอดภัย
2. ด้านสำรวจความปลอดภัยและพัฒนาสภาพการทำงาน
3. ด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัย
4. ด้านฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัย
5. ด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ และ

6. ด้านการป้องกัน เตรียมพร้อมและตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย

1. เพื่อทราบถึงผลการบริหารจัดการด้านความปลอดภัย แล้วนำผลการดำเนินงานที่ยังบกพร่องไปใช้ในการพัฒนาระบบการบริหารความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. เพื่อเป็นการกระตุ้นให้องค์กรที่ดำเนินกิจการให้บริการ บริหารจัดการอาคารทั่วไป ตระหนักและเห็นถึงความสำคัญของการบริหารงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ประเภทอาคารสูง และการปฏิบัติตามมาตรการและข้อกำหนดต่าง ๆ อย่างเคร่งครัด

3. ผลการศึกษาวิจัยจะเป็นข้อมูล แนวทางแก้ไขปรับปรุง สำหรับบริษัทอื่นๆ ที่มีลักษณะทางกายภาพของอาคารที่ใกล้เคียงกัน ปรับเปลี่ยนพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น

1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทรัพยากรอาคารด้านความปลอดภัย ของบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด(มหาชน) มีดังนี้

การบริหารจัดการทรัพยากรอาคาร หมายถึง การดำเนินการเชิงบริหารและจัดการ เพื่อให้การปฏิบัติงานอาคาร การดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับอาคารและตัวอาคารเอง อย่างมีประสิทธิภาพ

การบริหารความปลอดภัยในการทำงาน หมายถึง การจัดสภาพที่ไม่ปลอดภัยและการกระทำที่ไม่ปลอดภัยออกไป ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือของพนักงานทุกคน

ระบบการบริหารจัดการด้านความปลอดภัย หมายถึง ระบบบริหารจัดการด้านความปลอดภัยเกี่ยวกับการจัดสรรบุคคลให้เหมาะสมกับงาน การพิจารณาค่าตอบแทน การกระจายอำนาจการบริหารแบบมีส่วนร่วม การใช้หลักการบริหารงานในการควบคุมอุบัติเหตุ มีการใช้ระบบประเมินวัดผลเกี่ยวกับความปลอดภัยที่น่าเชื่อถือ ได้มีระบบข้อมูลที่ดี ตลอดจนการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติด้านความปลอดภัย

การสำรวจความปลอดภัยและพัฒนาสภาพการทำงาน หมายถึง การตรวจสอบสภาพการทำงานและการปฏิบัติงานที่ไม่ปลอดภัยของพนักงาน และพัฒนาปรับปรุงสภาพการทำงาน เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงาน เช่น การตรวจตราพื้นที่อาคาร สำนักงาน ร้านค้า ผู้เช่าเพื่อหาจุดอันตราย หรือจุดที่ล่อแหลมอาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้ และหาแนวทางปรับปรุงแก้ไข การจัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่มีคุณภาพ ตลอดจนการจัดสภาพการทำงานที่เหมาะสมให้กับพนักงาน

การสนับสนุนมาตรฐานความปลอดภัย หมายถึง การส่งเสริมการปฏิบัติงานของพนักงานให้เป็นไปตามกฎระเบียบของความปลอดภัยที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด เพื่อก่อให้เกิดความ

ปลอดภัยในการทำงาน เช่น การสร้างแรงจูงใจให้มีการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยโดยการ ชมเชยเมื่อพนักงานปฏิบัติตามกฎระเบียบ

การฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัย หมายถึง การแนะนำฝึกอบรมและการให้ความรู้แก่พนักงานในด้านความปลอดภัยให้เป็นไปตามกฎระเบียบแห่งความปลอดภัยที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด เพื่อก่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงาน เช่น การให้ คำแนะนำ การให้พนักงานที่รับเข้าใหม่หรือพนักงานที่เปลี่ยนตำแหน่งการทำงานใหม่เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อให้รู้จักกับการใช้เครื่องมือเครื่องใช้ เครื่องจักรหรือขบวนการผลิตอย่างปลอดภัย

การรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ หมายถึง การสอบสวนวิเคราะห์หาสาเหตุและรายงานอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในโรงงาน เพื่อให้ทราบสาเหตุที่แท้จริงของการเกิดอุบัติเหตุและหามาตรการแก้ไขเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการณ์เช่นนั้นเกิดขึ้นอีกในอนาคต

การวางแผน หมายถึง การกำหนดแผนงานหรือวิธีปฏิบัติงานล่วงหน้า เพื่อให้บรรลุเป้าหมายวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้ขององค์กรหรือหน่วยงาน

การจัดองค์กร หมายถึง การกำหนดโครงสร้าง กำหนดอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบในกิจกรรมหรืองานขององค์กรหรือของหน่วยงาน

การควบคุม หมายถึง การวางมาตรฐานหรือเกณฑ์ของการปฏิบัติงานหรือกิจกรรม การเปรียบเทียบผลการปฏิบัติกับมาตรฐานที่กำหนดตลอดจนการแก้ไข เพื่อนำไปสู่การวางแผนที่มีประสิทธิภาพต่อไป

การป้องกัน หมายถึง การระบุชี้และบันทึกการดำเนินการต่างๆ ที่สามารถทำได้อันมีผลต่อการลดภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้น

ความปลอดภัย หมายถึง การปราศจาก อุบัติเหตุ อุบัติภัย อันตราย การบาดเจ็บ การเกิดโรคจากการทำงานหรือการสูญเสีย

ภาวะฉุกเฉิน หมายถึง สภาวะที่มีอันตรายแฝงสูง ซึ่งอาจก่อให้เกิดผลต่อบุคคล ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อม หรือเป็นสภาวะที่ยากต่อการควบคุมให้กลับสู่สภาวะปกติในทันทีทันใด

แผนฉุกเฉิน หมายถึง แผนฉุกเฉิน (Emergency Plan) หมายถึงแนวทางหรือวิธีปฏิบัติที่กำหนดไว้เพื่อใช้ในขณะเกิดภาวะฉุกเฉินขึ้นในองค์กร

พนักงานบริษัท หมายถึง พนักงาน บริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด(มหาชน) ที่ประจำ อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์)

SHE หมายถึง ความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อม (Safety, Health and Environment)

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษางานเรื่อง “การบริหารจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อม ของ กลุ่มพัฒนาธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ บริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) ที่มีผลดำเนินการบริหารจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อม ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด ผู้ศึกษาได้รวบรวมเอกสารและแนวคิดทฤษฎี เอกสารและงาน วิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการศึกษาโดยแบ่งออกเป็น 3 หัวข้อสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. บริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) กลุ่มพัฒนาธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ เครือเจริญโภคภัณฑ์

1.1 ความเป็นมาของ บริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน)

1.2 การบริหารจัดการทรัพยากรอาคาร ฝ่ายความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อม

1.3 การบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน ของ บริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน)

2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวความคิดทฤษฎีและการปฏิบัติเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

2.2 แนวความคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการและการบริหารจัดการด้านความปลอดภัย

3. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 บริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี. ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) เครือเจริญโภคภัณฑ์

1. ความเป็นมาของ บริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด(มหาชน) อาคาร ซี.พี. ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์)

สถานที่ตั้ง : เลขที่ 1,3,5,7 อาคารฟอร์จูนทาวน์ ถนนรัชดาภิเษก แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร 10400

การประกอบธุรกิจ : โรงแรม ห้างสรรพสินค้า และสำนักงาน

ลักษณะอาคาร : อาคารสูง 31 ชั้น มีชั้นใต้ดิน 1 ชั้น พื้นที่ชั้นใต้ดิน - ชั้น 4
พื้นที่ศูนย์การค้า และพื้นที่ชั้น 11 - 30 สำนักงาน

ขนาดพื้นที่ : 230,799 ตารางเมตร
 อายุอาคาร : 22 ปี

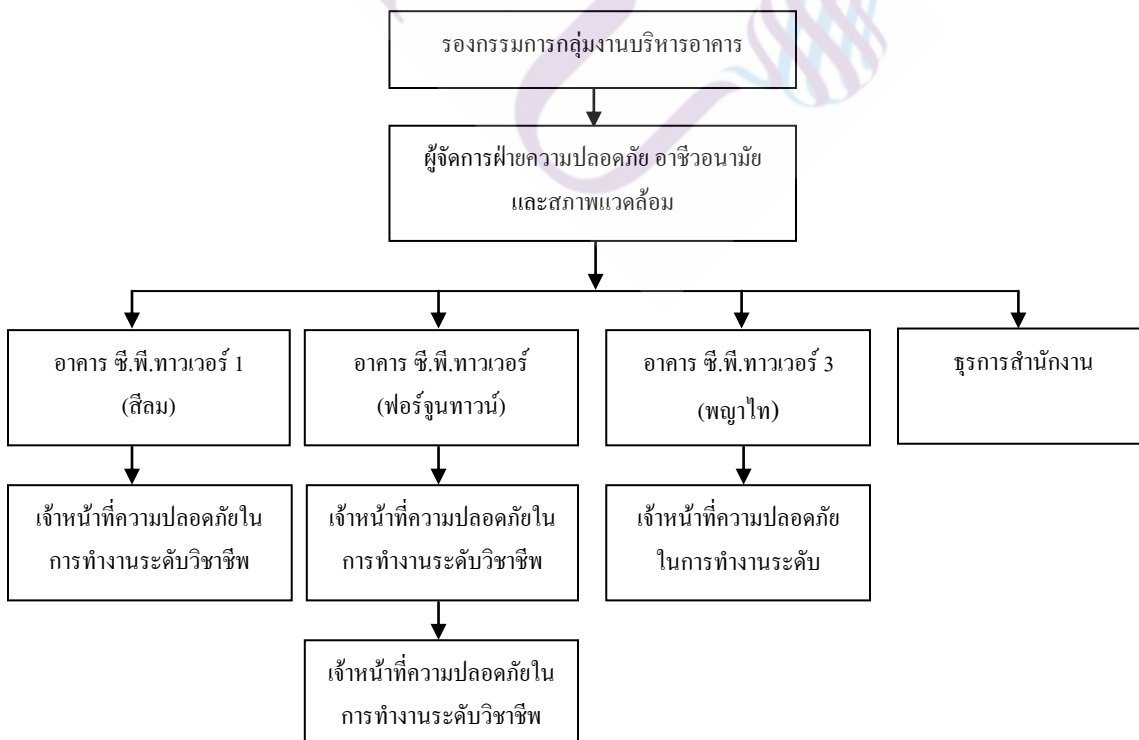
ภาพที่ 2.1 สถานที่ตั้ง อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) บริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน)

2. การบริหารจัดการทรัพยากรอาคาร ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อม บริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) เครือเจริญโภคภัณฑ์ ให้ความสำคัญในเรื่องการดูแลความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม เป็นอย่างยิ่งเพื่อให้มั่นใจว่าการปฏิบัติงานจะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบด้านความปลอดภัย ความมั่นคง สุขอนามัย และสภาพแวดล้อม ต่อพนักงานและ

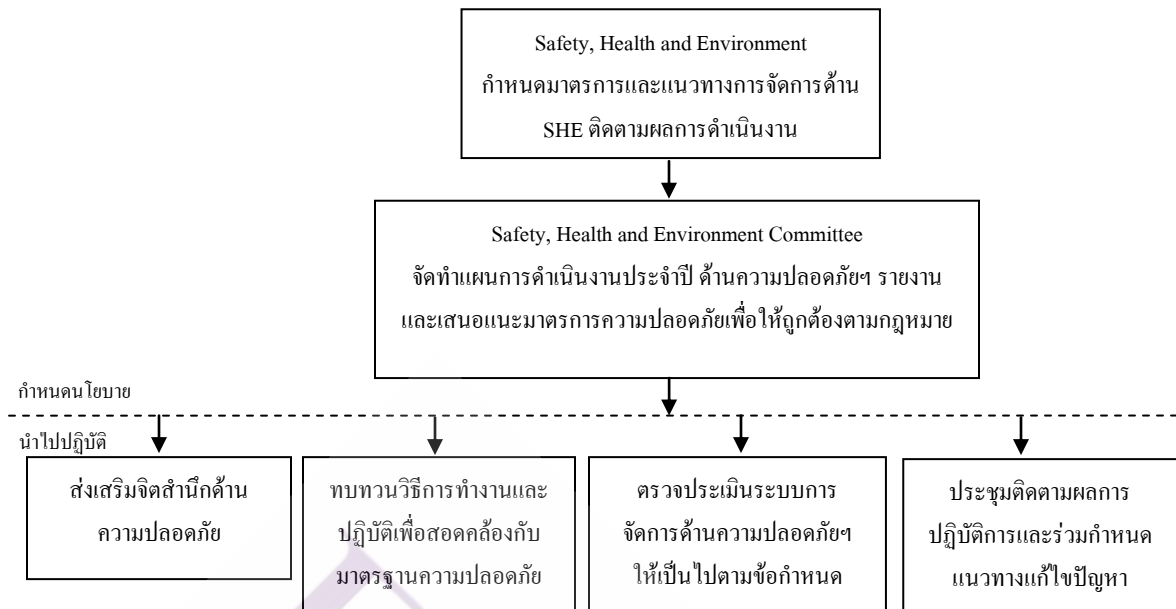
ทรัพย์สินของบริษัทฯ ผู้รับเหมา สาธารณชน รวมถึงชื่อเสียงของบริษัทฯ คณะกรรมการอำนวยการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อม จึงได้กำหนดนโยบายและโครงสร้างการบริหารด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ดังนี้

นโยบายด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดลอม : Safety, Health and Environment (SHE Policy) 4 ข้อ

1. ถือปฏิบัติตามกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อม และดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายด้าน SHE ของเครือเจริญโภคภัณฑ์อย่างเคร่งครัด
 2. สนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อม รวมถึงการจัดให้มีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัย เพื่อควบคุมและป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ, การเจ็บป่วย, การเจ็บป่วยในการทำงาน และสูญเสียเกิดขึ้น
 3. บริษัทมีความมุ่งมั่นที่จะสร้างจิตสำนึกด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อม ให้กับพนักงานทุกคน
 4. ดำเนินกิจกรรมโดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อม มีการจัดระบบการกำจัดทำลายอย่างถูกวิธี รวมถึงการอนุรักษ์พลังงานเพื่อสภาพแวดล้อมที่ดีต่อบริษัทฯและชุมชน
- บริษัทถือว่า เป็นความรับผิดชอบและหน้าที่ของพนักงานทุกคนในทุกระดับ และทุกหุ้นส่วนธุรกิจ ที่จะต้องปฏิบัติ ตามนโยบายข้างต้นอย่างจริงจัง

ภาพที่ 2.2 โครงสร้างการบริหารงานฝ่ายความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อม กลุ่มงานบริหารอาคาร บริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) เครือเจริญโภคภัณฑ์

ภาพที่ 2.3 โครงสร้างระบบการบริหารงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อม
กลุ่มงานบริหารอาคาร บริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) เครือเจริญโภคภัณฑ์

โครงสร้างการบริหารงานด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม

ประกอบด้วยผู้บริหารและหน่วยงานทั้งหมดในองค์กร ซึ่งแบ่งออกเป็นคณะกำหนดนโยบาย และคณะดูแลควบคุมการปฏิบัติ โดยมีคณะกรรมการอำนวยการ ทำหน้าที่กำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติงาน รวมไปถึงการทบทวนระบบการจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม อย่างสม่ำเสมอ และยังสามารถแต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยฯ ดูแลควบคุมการปฏิบัติเพื่อดูแลส่งเสริม และผลักดันให้การบริหารงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งรวมถึงการควบคุมดูแลในกรณีเกิดวิกฤตต่าง ๆ (Crisis Management) เช่น แผนฉุกเฉินการเกิดเหตุเพลิงไหม้ น้ำท่วมฉับพลัน แผนฉุกเฉินกรณีแก๊สรั่วหรือแผ่นดินไหว เป็นต้น

โดยการปฏิบัติการของบริษัทฯ จะยึดตามหลักมาตรฐานระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยและระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้มีการจัดให้มีการอบรมหลักสูตรตามกฎหมายอย่างต่อเนื่อง เช่น การฝึกอบรมดับเพลิงขั้นต้น ความปลอดภัยในที่อับอากาศ รวมถึงการจัดกิจกรรมปลูกฝังและส่งเสริมด้านสังคม ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม ให้แก่พนักงาน และผู้เช่า เช่น การประกวดคำขวัญ กิจกรรมรณรงค์ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้พนักงานตระหนักในเรื่อง SHE อย่างต่อเนื่อง

โครงสร้างการบริหารงานด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมแบ่งออกเป็น 2 ส่วน

1. คณะกรรมการอำนวยการ (CPL.SHE Management Committee) ประธานคณะผู้บริหาร(C.E.O.) แต่งตั้งผู้บริหารระดับสูงเป็นประธานคณะกรรมการอำนวยการ และแต่งตั้งกรรมการประกอบด้วยผู้บริหารระดับสูงที่เป็น หัวหน้าสายงาน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่างๆร่วมเป็นกรรมการ

2. คณะกรรมการความปลอดภัยฯ (CPL.SHE Committee) ประธานคณะกรรมการอำนวยการ แต่งตั้งผู้บริหารเป็นประธานคณะกรรมการความปลอดภัยฯ แต่งตั้งหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ และทำการเลือกตั้งลูกจ้างเป็นตัวแทนเป็นคณะกรรมการความปลอดภัย ฯ

คณะกรรมการอำนวยการ ขอบเขตอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1. พิจารณา โยบายและแผนงานด้านความปลอดภัยในการทำงาน รวมทั้งความปลอดภัยนอกงานเพื่อป้องกันและลดการเกิดอุบัติเหตุ การประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาการทำงาน หรือความปลอดภัยในการทำงานเสนอต่อบริษัท

2. รายงานและเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องตามกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานและมาตรฐานความปลอดภัยต่อบริษัท เพื่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ผู้รับเหมา และบุคคลภายนอกที่เข้ามาปฏิบัติงานหรือเข้ามาใช้บริการในสถานประกอบกิจการ

3. ส่งเสริม สนับสนุน กิจกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบกิจการ

4. พิจารณาข้อบังคับและคู่มือตามข้อ 3 รวมทั้งมาตรฐานด้านความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบกิจการเสนอต่อบริษัท

5. ดำเนินการปฏิบัติการด้านความปลอดภัยในการทำงาน และตรวจสอบสถิติการประสบอันตรายที่เกิดขึ้นในสถานประกอบกิจการนั้น อย่างน้อยปีละ 4 ครั้ง

6. พิจารณาโครงการหรือแผนการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน รวมถึงโครงการหรือแผนการอบรมเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบในด้านความปลอดภัยของพนักงาน หัวหน้างาน ผู้บริหาร และบุคลากรทุกระดับเพื่อเสนอความเห็นต่อบริษัท

7. วางระบบการรายงานสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัยให้เป็นหน้าที่ของพนักงานทุกคนทุกระดับต้องปฏิบัติ

8. ติดตามผลความคืบหน้าเรื่องที่เสนอบริษัท

9. รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี รวมทั้งระบุปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการเมื่อปฏิบัติหน้าที่ครบ 1 ปี เพื่อเสนอต่อบริษัท

10. ประเมินผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบ
กิจการ

11. ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่บริษัทมอบหมาย
คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อม ขอบเขตอำนาจหน้าที่
ดังนี้

1. พิจารณานโยบายและแผนงานด้านความปลอดภัยในการทำงาน รวมทั้งความ
ปลอดภัยนอกงาน เพื่อป้องกันและลดการเกิดอุบัติเหตุ การประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการ
เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงาน หรือความไม่ปลอดภัยในการทำงานเสนอต่อ
นายจ้าง

2. รายงานและเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องตาม
กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานและมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงานต่อนายจ้าง
เพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง ผู้รับเหมา และบุคคลภายนอกที่เข้ามาปฏิบัติงานหรือเข้า
มาใช้บริการในสถานประกอบกิจการ

3. ส่งเสริม สนับสนุน กิจกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบ
กิจการ

4. พิจารณาข้อบังคับและคู่มือตามข้อ 3 รวมทั้งมาตรฐานด้านความปลอดภัยในการ
ทำงานของสถานประกอบกิจการเสนอต่อนายจ้าง

5. สำรวจการปฏิบัติการด้านความปลอดภัยในการทำงาน และตรวจสอบสถิติการ
ประสบอันตรายที่เกิดขึ้นในสถานประกอบกิจการนั้น อย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง

6. พิจารณาโครงการหรือแผนการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน
รวมถึงโครงการหรือแผนการอบรมเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบในด้านความปลอดภัย
ของลูกจ้าง หัวหน้างาน ผู้บริหาร นายจ้าง และบุคลากรทุกระดับเพื่อเสนอความเห็นต่อนายจ้าง

7. วางระบบการรายงานสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัยให้เป็นหน้าที่ของลูกจ้างทุก
คนทุกระดับต้องปฏิบัติ

8. ติดตามผลความคืบหน้าเรื่องที่เสนอนายจ้าง

9. รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี รวมทั้งระบุปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ
ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการเมื่อปฏิบัติหน้าที่ครบหนึ่งปี เพื่อเสนอนายจ้าง

10. ประเมินผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบ
กิจการ

11. ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างมอบหมาย

บทบาทหน้าที่ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับบริหาร

1. กำกับ ดูแล เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานทุกระดับซึ่งอยู่ในบังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร
2. เสนอแผนงาน โครงการด้านความปลอดภัยในการทำงานในหน่วยงานที่รับผิดชอบ ต่อนายจ้าง
3. ส่งเสริม สนับสนุน และติดตามการดำเนินงานเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานให้เป็นไปตามแผนงาน โครงการเพื่อให้มีการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานที่เหมาะสมกับสถานประกอบการ
4. กำกับ ดูแล และติดตามให้มีการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อความปลอดภัยของลูกจ้างตามที่ได้รับรายงานหรือตามข้อเสนอแนะของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน คณะกรรมการหรือหน่วยงานความปลอดภัย

บทบาทหน้าที่ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับหัวหน้างาน

1. กำกับ ดูแล ให้ลูกจ้างในหน่วยงานที่รับผิดชอบปฏิบัติตามข้อบังคับและคู่มือว่าด้วยความปลอดภัยในการทำงาน
2. วิเคราะห์งานในหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อค้นหาความเสี่ยงหรืออันตรายเบื้องต้น โดยอาจร่วมดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง หรือระดับวิชาชีพ
3. สอนวิธีการปฏิบัติงานที่ถูกต้องแก่ลูกจ้างในหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน
4. ตรวจสอบสภาพการทำงาน เครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยก่อนลงมือปฏิบัติงานประจำวัน
5. กำกับ ดูแล การใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลของลูกจ้างในหน่วยงานที่รับผิดชอบ
6. รายงานการประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้างต่อนายจ้าง และแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง หรือระดับวิชาชีพ สำหรับสถานประกอบการที่มีหน่วยงานความปลอดภัยให้แจ้งต่อหน่วยงานความปลอดภัยทันทีที่เกิดเหตุ
7. ตรวจสอบหาสาเหตุการประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้างร่วมกับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง หรือระดับวิชาชีพ และรายงานผล รวมทั้งเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาคือ

นายจ้างโดยไม่ชักช้า

8. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

9. ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหารมอบหมาย

บทบาทหน้าที่ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับวิชาชีพ

1. ตรวจสอบและเสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน

2. วิเคราะห์งานเพื่อชี้บ่งอันตราย รวมทั้งกำหนดมาตรการป้องกัน หรือขั้นตอนการทำงานอย่างปลอดภัยเสนอต่อนายจ้าง

3. ประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงาน

4. วิเคราะห์แผนงาน โครงการ รวมทั้งข้อเสนอแนะของหน่วยงานต่าง ๆ และเสนอแนะมาตรการความปลอดภัยในการทำงานต่อนายจ้าง

5. ตรวจสอบประเมินการปฏิบัติงานของสถานประกอบกิจการให้เป็นไปตามแผนงาน โครงการ หรือมาตรการความปลอดภัยในการทำงาน

6. แนะนำให้ลูกจ้างปฏิบัติตามข้อบังคับและคู่มือความปลอดภัยในการทำงาน

7. แนะนำ ฝึกสอน อบรมลูกจ้างเพื่อให้การปฏิบัติงานปลอดภัยจากเหตุอันจะก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยในการทำงาน

8. ตรวจวัดและประเมินสภาพแวดล้อมในการทำงาน หรือดำเนินการร่วมกับบุคคล หรือหน่วยงานที่ขึ้นทะเบียนกับกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเป็นผู้รับรองหรือตรวจสอบเอกสารหลักฐานรายงานในการตรวจสอบสภาพแวดล้อมในการทำงานภายในสถานประกอบกิจการ

9. เสนอแนะต่อนายจ้าง เพื่อให้มีการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานที่เหมาะสมกับสถานประกอบกิจการ และพัฒนาให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง

10. ตรวจสอบหาสาเหตุ และวิเคราะห์การประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงาน และรายงานผล รวมทั้งเสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อป้องกันการเกิดเหตุโดยไม่ชักช้า

11. รวบรวมสถิติ วิเคราะห์ข้อมูล จัดทำรายงาน และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประสบอันตราย การเจ็บป่วยหรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้าง

12. ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างมอบหมาย การดำเนินงานด้านคุณภาพความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อม (SHE)

การบริหารจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินธุรกิจ จึงได้นำระบบความปลอดภัยที่ได้มาตรฐานสากลมาใช้ในทุกกระบวนการดำเนินงาน

นับตั้งแต่การออกแบบหน่วยกลั่นให้มีความปลอดภัย การจัดให้มีระบบป้องกันอย่างครบถ้วน การส่งเสริมและสร้างจิตสำนึกของบุคลากร การจัดให้มีแผนรองรับกรณีฉุกเฉินและแผนงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งกำหนดให้มีตัวชี้วัด Loss Time Injury Frequency (LTIF) เพื่อประเมินประสิทธิผลในการดำเนินงาน การควบคุมความเสี่ยงและการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งรวมถึงการคัดสรรแนวปฏิบัติที่ดีในด้านความปลอดภัย (Best Practices) เพื่อนำเข้ามาปฏิบัติในองค์กร

ผลการดำเนินงานหลักๆ ในรอบปี 2555 สรุปพอสังเขปดังนี้

การพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงานด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย ป้องกันและระงับอัคคีภัยให้สอดคล้องกับข้อกำหนด กฎหมายทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ที่ประกาศใช้ใหม่ในรอบปีที่ผ่านมา

การฝึกซ้อมแผนดำเนินธุรกิจต่อเนื่อง กรณีที่ไม่สามารถใช้อาคารสำนักงานได้ชั่วคราว
 การฝึกซ้อมแผนฉุกเฉิน สำหรับบุคลากรที่มีหน้าที่ในด้านการป้องกันและระงับเหตุ
 การปรับปรุงแผนล่วงหน้ากรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน (Pre-incident Planning)
 การสำรวจและประเมินความเสี่ยงความปลอดภัยพื้นที่ อาคาร สำนักงาน ร้านค้า
 การทบทวนประเด็นความเสี่ยงและแผนงานบริหารจัดการความเสี่ยง
 การจัดกิจกรรมส่งเสริมเพื่อพัฒนาจิตสำนึก ทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

งานด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย
 การจัดทำรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ

3. การบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน ของ บริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) ผู้วิจัยได้กำหนดเป็นกรอบในการศึกษาไว้ 6 ด้านด้วยกัน ได้แก่ ด้านระบบบริหารจัดการด้านความปลอดภัย ด้านการสำรวจความปลอดภัยและพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการสนับสนุนความปลอดภัย ด้านฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยและด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ และด้านการป้องกัน เตรียมพร้อมและตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน รายละเอียดของแต่ละด้านมีดังนี้

1. ด้านระบบบริหารจัดการด้านความปลอดภัย

เป็นงานเชิงบริหารที่จะทำให้องค์กรดำเนินงานไปโดยปราศจากอุบัติเหตุหรือเกิดความสูญเสียในชีวิต ทรัพย์สินต่าง ๆ ขององค์กร การบริหารจัดการด้านความปลอดภัย หมายถึง กรรมวิธีเกี่ยวกับการวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การจัดบุคลากร (Staffing) การเป็นผู้นำ (Leading) และการควบคุม (Controlling) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ด้านความปลอดภัยที่กำหนดขึ้น ในทางปฏิบัติการบริหารจัดการด้านความปลอดภัย หมายถึง การควบคุมสภาพแวดล้อมในการ

ทำงานการลดหรือขจัดสภาพที่เสี่ยงต่อการบาดเจ็บและโรคจากการทำงานโดยกำหนดให้หน่วยงาน ดำเนินการหรือปฏิบัติทุกหน่วยและทุกระดับชั้น(สำนักงานคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ, 2545)

ภาควิชาอาชีพอนามัยและความปลอดภัย (2547) เสนอหลักในการจัดการบริหารจัดการ ด้านความปลอดภัยที่ดีไว้ดังนี้

1. ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยเป็นระบบและต่อเนื่อง
2. เสริมสร้างความปลอดภัยให้เข้าสู่กระบวนการผลิตหรือการบริการ
3. หน่วยงานทุกคนมีส่วนร่วม
4. เป็นไปตามมาตรฐานหรือกฎหมายด้านความปลอดภัย

จากการศึกษาระบบบริหารจัดการด้านความปลอดภัยสรุปได้ว่าระบบบริหารจัดการ ด้านความปลอดภัยเป็นงานที่เกี่ยวกับการ จัดสรรบุคคลให้เหมาะสมกับงานการพิจารณา ค่าตอบแทน การกระจายอำนาจ การบริหารแบบมีส่วนร่วม การใช้หลักการบริหารงานใน การควบคุมอุบัติเหตุ มีการใช้ระบบประเมินวัดผลเกี่ยวกับความปลอดภัยที่น่าเชื่อถือ ได้มีระบบ ข้อมูลที่ ดี ตลอดจนการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติด้านความปลอดภัย

2. ด้านการสำรวจความปลอดภัยและพัฒนาสภาพการทำงาน แบ่งออกเป็น

2.1 การสำรวจความปลอดภัย การสำรวจความปลอดภัยในสถานประกอบการหรือใน องค์กร ถือว่าเป็นเครื่องมือที่ดีที่สุดอย่างหนึ่งของการในการค้นหาปัญหา และการประเมินความ เสี่ยงต่าง ๆ ทั้งยังเป็นการสร้างความปลอดภัย เพิ่มขวัญกำลังใจตลอดจนประสิทธิภาพของ ผู้ปฏิบัติงานให้ดีขึ้นด้วยหากองค์กรได้หรือสถานประกอบการใด มีการจัดการเกี่ยวกับโปรแกรมการ สำรวจความปลอดภัยที่ดี จะทำให้องค์กรนั้นบรรลุจุดมุ่งหมาย หรือเป้าหมายของการตรวจสอบ ความปลอดภัย เช่น ทราบอันตรายของปัญหาต่าง ๆ ว่ามีอันตรายมากน้อยอย่างไร ขั้นตอนการ เตรียมการสำรวจความปลอดภัย (กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน, 2547) เสนอไว้ดังนี้

2.1.1 การตั้งทีมงานสำรวจเป็นทีม ทีมงานในการสำรวจองค์กรอาจจะตั้งผู้ที่เกี่ยวข้องหลายระดับหลายฝ่ายครอบคลุมระบบการทำงานขององค์กร เพื่อลดความเอนเอียงของ บุคคลแต่ละคนและยังเป็นขบวนการอบรมเพื่อพัฒนาการตรวจสอบอย่างหนึ่ง ในการนี้ควรมี ผู้เชี่ยวชาญด้านควบคุมการสูญเสียเข้าร่วมตรวจสอบด้วย เช่น เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน นักอาชีวอนามัย นักสิ่งแวดล้อม ผู้เชี่ยวชาญด้านดับเพลิง นักจิตวิทยาอุตสาหกรรม และอื่น ๆ ใน ฐานะผู้แนะนำหรือที่ปรึกษา อาจใช้วิธีการนี้ไม่มีประสิทธิภาพสำหรับการตรวจสอบว่าดำเนินการ ไปได้คืออย่างไรด้วย

2.1.2 เริ่มด้วยทัศนคติที่สร้างสรรค์ การบริหารความปลอดภัยสมัยใหม่สำหรับ เทคนิคการสำรวจที่ดีเพื่อให้มั่นใจว่าได้ให้ความสนใจอย่างเพียงพอต่อสิ่งต่าง ๆ ที่มีการปฏิบัติตาม

มาตรฐานอย่างดีแล้วและจะต้องเตรียมใจที่จะไม่มองดูสิ่งที่ผิดปกติอย่างเฉยเท่านั้น แต่ต้องดูว่าอะไรที่ถูกต้องแล้วด้วยเพราะบุคคลผู้ที่มองดูแต่สิ่งที่ผิดปกติอย่างเดียวจะได้รับการตอบสนองอย่างไม่เต็มใจนัก

2.1.3 วางแผนการสำรวจความปลอดภัย การวางแผนความปลอดภัยโดยยึดถือตามพื้นที่อุปกรณ์แล้วกำหนดผู้รับผิดชอบในการสำรวจส่วนอุปกรณ์อำนวยความสะดวกและยานพาหนะต่าง ๆ ควรมีผู้รับผิดชอบโดยตรง ควรกำหนดความถี่ให้ชัดเจนซึ่งโดยทั่ว ๆ ไปแล้วจะต้องสำรวจในช่วงความถี่ทุก 1-3 เดือนควรเตรียมแผนและอุปกรณ์ที่จะทำการสำรวจเพื่อความสะดวกและครอบคลุมอีกทั้งยังสามารถสำรวจจุดที่มีความเสี่ยงสูงอีกด้วยเช่น การขนย้าย การจัดเก็บสารเคมีและการเก็บวัสดุ

2.1.4 กำหนดสิ่งสำรวจ การสำรวจจะต้องรู้จะต้องสำรวจอะไรและต้องรู้อะไรจะสำรวจอย่างไรและระบุให้ได้ว่าสภาพอย่างเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ เช่น สีพื้นอาคาร ผนังประตู ใช้ออก อุปกรณ์ลำเลียง สภาพถนนภายนอกอาคาร เสาอาคาร คานอาคารเป็นอย่างไร เช่น โคมิ่งอ แตรรัว กัดกร่อน สีจาง มีขอบคม ลื่น ไม่มั่นคง สันสะเทือน มีเสียงดัง รั่วไหล กลิ่นก๊าซ หมดอายุ เป็นต้น

2.1.5 จัดทำแบบสำรวจ แผนสำรวจเป็นเครื่องมือที่จำเป็นสำหรับการ ตรวจสอบ การจัดทำแบบตรวจสอบจะต้องพัฒนาให้เหมาะสมกับสถานการณ์และมีหลายหัวข้อ ซึ่งเริ่มต้นด้วยการสำรวจความปลอดภัยทั่วไปแล้วเพิ่มหัวข้อที่เกี่ยวข้องและตัดหัวข้อที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอออกไป

2.1.6 ทำรายงานสิ่งที่สำรวจมา การทำรายงานสิ่งที่สำรวจมา เป็นสื่อนำไปสู่การวางแผนการตรวจสอบหรือการสำรวจครั้งใหม่ โดยการสำรวจครั้งใหม่นี้มีโครงการที่จะทำการติดตามผลจากรายงานที่ผ่านมาด้วย ที่มีจุดสำคัญต่าง ๆ ที่ต้องให้ความสนใจตัวอย่างเช่น

พื้นที่หรืออุปกรณ์ที่ไม่ได้ทำการตรวจสอบในครั้งก่อน

รายการที่ไม่หมายเหตุไว้

มาตรการที่ยังมีคำถามว่าผลจากการปรับปรุงจะมีผลกระทบต่อไปอีกหรือไม่

รายการที่วิกฤตจะต้องตรวจสอบคู่อีกครั้ง

รายการที่อาจก่อให้เกิดปัญหาขึ้นอีก สาเหตุเพราะพื้นฐานยังไม่ได้รับการ

ปรับปรุง

2.2. การพัฒนาสภาพการทำงาน

การจัดสภาพการทำงานในองค์กรหรือเป็นพื้นฐานที่เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานของผู้ปฏิบัติงาน นอกเหนือจากจะเป็นข้อบังคับตามกฎหมายแล้วการจัดให้มีสภาพการทำงานที่ปลอดภัยยังมีความสำคัญ 4 ประการคือ (การทำอากาศยานแห่งประเทศไทย, 2547)

1. เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ
2. เพื่อลดค่าใช้จ่าย

3. เพื่อบำรุงขวัญและกำลังใจผู้ปฏิบัติงาน

4. เพื่อชื่อเสียงของสำนักงาน

โดยหลักในการจัดสภาพการทำงานที่เอื้อต่อความสำคัญ 4 ประการดังกล่าวกรรม สวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (2547) ได้เสนอเอาไว้ดังนี้

1. การจัดเก็บและการขนย้ายวัสดุสิ่งของ การจัดเก็บและขนย้ายวัสดุคิบส่วนประกอบ และผลิตภัณฑ์เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการผลิตต่าง ๆ หากสามารถจัดเก็บและขนย้ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็ย่อมจะแน่ใจได้ว่าการไหลของงานก็จะเป็นไปอย่างราบรื่น และช่วยป้องกันการเสียเวลาและช่วยป้องกันการเสียเวลาและการหยุดชะงักได้อีกด้วย อย่างไรก็ตามการจัดเก็บและขนย้ายนั้นโดยตัวของมันเอง มิได้ทำให้มูลค่าหรือกำไรเพิ่มขึ้นซึ่งในระหว่างการดำเนินการปกติ การจัดเก็บและขนย้ายวัสดุสิ่งของจะไม่ทำให้คุณภาพสินค้าต่าง ๆ ดีขึ้น แต่มักจะเป็นในทางตรงกันข้าม คือ สินค้าหรือวัสดุนั้นอาจได้รับความเสียหายหรือเสื่อมสภาพทำให้ต้องเพิ่มค่าใช้จ่ายและอาจเกิดอุบัติเหตุได้ ดังนั้น หากมีการปรับปรุงการจัดเก็บและขนย้ายวัสดุ สิ่งของให้ดีขึ้นจะทำให้มีพื้นที่ทำงานเพิ่มมากขึ้น ลดการสูญเสียเวลาการผลิตอันเนื่องจากการค้นหาเครื่องมือและวัสดุต่าง ๆ ซึ่งมีผลทำให้ค่าใช้จ่ายน้อยลงเนื่องจากใช้เวลาในการทำงานน้อยลงแต่ได้งานมาก การควบคุมสต็อกวัสดุง่ายขึ้นลดการดำเนินงานในสิ่งที่ไม่จำเป็นลงและภาพรวมของการบริหาร โรงงานก็จะดีขึ้น วิธีการที่จะช่วยให้บรรลุเป้าหมายในการจัดเก็บและขนย้ายวัสดุ สิ่งของอย่างมีประสิทธิภาพ จะประกอบด้วยแนวทาง 3 ประการคือ

1. การจัดเก็บที่ดีและเป็นระเบียบ
 - 1.1 ถ้าสงสัยให้ขจัดออกไป
 - 1.2 หลีกเลี่ยงการวางวัสดุบนพื้น
 - 1.3 ประหยัดพื้นที่โดยใช้ชั้นวางของหลาย ๆ ชั้น
 - 1.4 จัดหา “บ้าน” ให้กับอุปกรณ์และงานแต่ละชิ้น
2. การขนย้ายให้น้อยและระยะทางที่สั้น
 - 2.1 ถ้าใช้มากให้อยู่ใกล้มาก
 - 2.2 หลีกเลี่ยงการวางวัสดุบนพื้น
 - 2.3 ให้อุปกรณ์เคลื่อนย้ายไปยังจุดที่จะใช้ได้ง่าย
3. การยกย้ายน้อย และมีประสิทธิภาพ
 - 3.1 อย่างยกน้ำหนักสูงเกินกว่าที่จำเป็น
 - 3.2 เคลื่อนย้ายวัสดุในระดับความสูงของการทำงาน
 - 3.3 ยกอย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย

การดำเนินการปรับปรุงตามแนวความคิดทั้ง 3 ประการนี้ จะก่อให้เกิดประโยชน์เป็นอย่างมาก ซึ่งรวมถึงการได้พื้นที่ว่างกลับคืนมาเพื่อใช้ในการผลิต การไหลของวัสดุที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ได้เงินทุนหมุนเวียนเร็วขึ้น การควบคุมการกักตุนวัสดุสามารถทำได้มีประสิทธิภาพมากขึ้นลดการสูญเสียเวลาการผลิตอันสืบเนื่องมาจากงานที่ไร้ประสิทธิภาพ และทำให้มีความเป็นระเบียบมากขึ้น

การออกแบบหน่วยที่ทำงาน หน่วยที่ทำงานที่ได้รับการออกแบบเป็น อย่างดี ย่อมมีความสำคัญต่อผลผลิตของงานเป็นอย่างยิ่ง ปกติแล้วพนักงานต่าง ๆ จะปฏิบัติงานซ้ำซากจำเจ ดังนั้นหากพนักงานเหล่านั้นสามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็วและวิธีทำงานมีความง่ายขึ้นแล้ว ผลผลิตก็จะสูงขึ้นและคุณภาพผลิตภัณฑ์ก็จะดีขึ้นด้วย หน่วยที่ทำงาน คือ สถานที่พนักงานอยู่ปฏิบัติงานเป็นประจำ อาจตลอดเวลาหรืออาจเป็นหนึ่งในหลาย ๆ แห่งที่จะต้องทำงานให้เสร็จสิ้นก็ได้ เช่น แทนทำงาน หรือ โต๊ะทำงานต่าง ๆ สำหรับการทำงานกับ เครื่องจักร การประกอบชิ้นส่วน หรือการตรวจผลิตภัณฑ์ เป็นต้น หน่วยที่ทำงานแต่ละหน่วย จะมีลักษณะเฉพาะของการผสมผสานของพนักงานและงานที่ต้องปฏิบัติ ดังนั้นสิ่งสำคัญในการออกแบบหน่วยที่ทำงาน คือ จะต้องคิดถึงตัวพนักงานและงานที่เขาต้องปฏิบัติควบคู่กันไป เพื่อว่างานที่ทำนั้นจะได้สำเร็จลงด้วยความราบรื่น และปราศจากการชะงักงันโดยไม่จำเป็น ดังนั้น ผลประโยชน์ที่เกิดจากการปรับปรุงเพียงเล็กน้อย จึงส่งผลให้เป็นทวีคูณ การทำงานหรือ เคลื่อนไหวในอริยาบถที่โค้งงอ หรือบิดตัว หรือเข่งทำงาน ย่อมทำให้ผลผลิตและคุณภาพตกต่ำทั้งยังทำให้เกิดความเมื่อยล้าอีกด้วย การปรับปรุงอย่างง่าย เช่น การใช้จิ๊ก อุปกรณ์จับ ชิ้นงาน พื้นผิวงานที่มันคง หรือจัดวางเครื่องมือ และวัสดุต่าง ๆ ให้อยู่ในระยะที่หยิบจับง่าย ย่อมก่อให้เกิดผลดีมากมาย ในการเพิ่มประสิทธิภาพผลผลิตโดยการออกแบบหน่วยที่ทำงานอย่างเหมาะสมจะสามารถออกแบบการปรับปรุงต่าง ๆ ในโรงงานของตนได้ด้วยการใช้ การสังเกต และสามัญสำนึก ค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงนี้ ปกติจะต่ำมากเมื่อเปรียบเทียบกับ ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น

กฎเพื่อการออกแบบหน่วยที่ทำงานให้มีประสิทธิภาพและเกิดความสะดวกสบาย มีดังนี้

1. ให้อากาศ เครื่องมือ และปุ่มควบคุมอยู่ใกล้ตัว
 2. ปรับปรุงอริยาบถการทำงานให้มีประสิทธิภาพ
 3. การใช้ปากกา จิ๊ก คันบังคับ และอุปกรณ์อื่น ๆ เพื่อประหยัดแรงและเวลา
 4. ปรับปรุงหน้าปัด และปุ่มควบคุม เพื่อลดความผิดพลาดให้มันน้อยที่สุด
3. ด้านการสนับสนุนมาตรฐานความปลอดภัย

ถือว่าเป็นภาระหน้าที่หลักของฝ่ายบริหาร โดยตรงและหลีกเลี่ยงไม่ได้ ที่จะต้องดำเนินการให้เกิดความปลอดภัยและเป็นไปตามข้อบังคับของกฎหมาย

ภาควิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (2547) ได้เสนอว่า ภาระหน้าที่หรือบทบาทของฝ่ายบริหารต่อการสร้างความปลอดภัยในองค์กรนั้นก็คือการรูปแบบวิธีการในการสนับสนุนกิจการขององค์กรให้ดำเนินการไปด้วยความปลอดภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารระดับสูง ถือว่ามีความสำคัญมากที่จะทำให้กิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งการป้องกันการประสบอันตรายดำเนินการไปอย่างราบรื่น ทั้งนี้เพราะผู้บริหารระดับสูงมีทัศนคติที่ดีและมีความรู้สึกรับผิดชอบต่อความปลอดภัยแล้ว ย่อมทำให้ผู้บริหารระดับล่างมีทัศนคติและรับผิดชอบที่คล้อยตาม อันจะเป็นผลพลอยให้พนักงานทั่วไปได้ปฏิบัติงานเป็นลูกโซ่อีกด้วย ดังนั้นในการสนับสนุนมาตรฐานความปลอดภัย ฝ่ายบริหารจะต้องเตรียมแผนการจ้างไว้ให้พร้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายจะต้องชัดเจนและให้ความรู้ความเข้าใจแก่ทุกคนในหน่วยงาน ซึ่งความรับผิดชอบของผู้บริหารระดับสูงต่อการสนับสนุนมาตรฐานความปลอดภัยสามารถสรุปไว้ดังนี้

1. รับผิดชอบในความปลอดภัยของผู้ปฏิบัติงานทุกคน
2. กำหนดนโยบายความปลอดภัย
3. จัดตั้งระบบการบริหารความปลอดภัยในการทำงานของหน่วยงาน
4. ให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยในระดับต่าง ๆ
5. กำหนดให้ผู้ปฏิบัติงานทุกคนมีส่วนร่วมรับผิดชอบในเรื่องความปลอดภัย
6. จัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินงานด้านความปลอดภัย
7. รับทราบและสั่งการให้เป็นไปตามนโยบายความปลอดภัยของหน่วยงาน
8. มีส่วนร่วมในโครงการหรือกิจกรรมที่คณะกรรมการความปลอดภัยและฝ่ายต่าง ๆ

เสมอมา

9. ปฏิบัติงานให้เป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน
10. ตระหนักในการใช้กฎระเบียบข้อบังคับตลอดจนกฎหมายที่บังคับใช้ของกระทรวง

ที่เกี่ยวข้อง

กล่าวโดยสรุปแล้วด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัย หมายถึง การดำเนินการของฝ่ายบริหาร ให้งานทางด้านความปลอดภัยเป็นไปตามข้อบังคับและสนับสนุนให้พนักงานปฏิบัติตามกฎความปลอดภัย โดยการดำเนินการต้องอาศัยความร่วมมือทุกฝ่ายมี การกำหนดนโยบาย จัดตั้งหน่วยงานจัดสรรงบประมาณ เป็นต้น

4. ด้านการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัย

การฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยให้กับพนักงานระดับปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย ถือว่ามีความสำคัญอย่างมาก ทั้งนี้เพราะถ้าหากพนักงานระดับปฏิบัติขาดความรู้ความเข้าใจต่อสถานะหรือสภาพของการทำงานที่ปลอดภัยแล้วอุบัติเหตุก็จะมีโอกาสที่จะเกิดขึ้นสูง กริฟฟิน(Griffin) ได้ให้ความหมายของการฝึกอบรมพนักงานเอาไว้ดังนี้ (ชัยยุทธ ชาลิตินธิกุล, 2532) การฝึก อบรม

พนักงานในปัจจุบันเปลี่ยนโฉมใหม่คือ นอกจากการสอนให้พนักงานรู้จักวิธีทำงานแล้ว ยังต้องสอนให้พนักงานรู้จักการทำงานอย่างปลอดภัยอีกด้วย ต้องให้พนักงานเรียนรู้ที่จะสังเกตเห็นอันตราย

ประเภทของการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัย

การฝึกอบรมสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทตามลักษณะการสอนคือ (ชัยยุทธ พลิตินธิกุล, 2532)

1. การศึกษาเกี่ยวกับความปลอดภัย การฝึกอบรมประเภทนี้มีเป้าหมายเพื่อให้เกิดความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับชีวิตการทำงานของพนักงานทุกคนในองค์กรนั้น ๆ นอกจากนี้ยังเป็นการเน้นความปลอดภัยทั่วไปขององค์กร ข้อพึงระวังสิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติและกฎระเบียบต่าง ๆ ขององค์กร

2. การฝึกอบรมเพื่อความปลอดภัย การฝึกอบรมประเภทนี้มีเป้าหมายเพื่อฝึกหัดให้พนักงานในองค์กรรู้จักวิธีทำหน้าที่หรือทำงานที่ถูกต้องมีความปลอดภัย เช่น การยกของ การใช้ล้อเลื่อนบนทางลาดการศึกษากฎสัญลักษณ์ หรือความหมายของสัญลักษณ์ต่าง ๆ

หลักสูตรฝึกอบรมความปลอดภัย แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ

1. หลักสูตรฝึกอบรมความปลอดภัยปฏิบัติ เป็นหลักสูตรจัดฝึกอบรมพนักงานเข้าทำงานใหม่ พนักงานหรือคนงานในฝ่ายต่างๆ ขององค์กรหรือพนักงานที่ต้องรับผิดชอบงานเฉพาะจุดเฉพาะด้านให้มีความรู้ความเข้าใจข้อพึงระวังและข้อควรตระหนักในจุดที่เกิดอุบัติเหตุหรืออุบัติเหตุขึ้นได้

2. หลักสูตรฝึกอบรมความปลอดภัยพิเศษ หลักสูตรจะเป็นหลักสูตรที่องค์กรจัดให้มีขึ้นเพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจแก่พนักงานเก่าที่แยกหรือเปลี่ยนแผนก เมื่อมีการนำเครื่องจักรอุปกรณ์การผลิตการบริการเข้ามาใช้ใหม่

ด้านการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัย สรุปได้ว่า เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการให้ความรู้ความเข้าใจให้กับพนักงานความปลอดภัยซึ่งกิจกรรมดังกล่าวได้แก่ การแนะนำจาก ฝ่ายบริหาร จากพนักงานระดับเดียวกัน เป็นต้น

5. ด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ

5.1 การสอบสวนอุบัติเหตุ

ผลที่ได้จากการสอบสวนอุบัติเหตุหรือเหตุการณ์ผิดปกติ นั้น น้อยครั้งที่จะหาสาเหตุที่แท้จริงที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุหรือเหตุการณ์ผิดปกติได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความไม่เข้าใจในหลักการและวิธีการสอบสวนอันจะนำไปสู่หลักของการเกิด อุบัติเหตุหรือเหตุการณ์ผิดปกติ การสอบสวนที่มีประสิทธิภาพนั้นสามารถทำได้โดย

1. เป็นการค้นหาสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุ และสภาพการณ์ที่เป็นอันตรายต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันอุบัติเหตุ โดยอาศัยการแก้ไขปรับปรุงที่ถูกต้อง

2. เป็นการค้นหาความจริงอันเป็นมูลเหตุที่คนงานทำงานด้วยลักษณะของการกระทำที่ปลอดภัยหรือไม่ถูกต้องตามกฎหมายข้อบังคับ อันก่อให้เกิดอุบัติเหตุ

3. เพื่อให้ทราบถึงผลของการเกิดอุบัติเหตุการบาดเจ็บ ตลอดจนความเสียหายต่าง ๆ เพื่อเป็นข้อมูลกระตุ้นให้ฝ่ายบริหาร หัวหน้างาน คนงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องได้เพิ่มความสนใจในงานป้องกันอุบัติเหตุและส่งเสริมความปลอดภัยในการทำงาน

4. เพื่อประโยชน์ในการรวบรวมข้อมูลทางสถิติและการวิเคราะห์อุบัติเหตุ

5.2 ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการสอบสวนอุบัติเหตุ

สำหรับโรงงานอุตสาหกรรมทั่วไป เจ้าหน้าที่ที่เหมาะสมในการสอบสวนอุบัติเหตุในโรงงาน ได้แก่

1. ผู้ควบคุมงาน เป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุมดูแล การปฏิบัติงานของคนงานให้ถูกวิธี มีความปลอดภัย และเป็นไปตามกฎหมายข้อบังคับของโรงงาน จึงมีความคุ้นเคยกับคนงาน ขั้นตอนในการผลิต เครื่องจักรเครื่องมือและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เป็นอย่างดีแล้ว ผู้ควบคุมงานจึงเป็นบุคคลที่เหมาะสมต่อหน้าที่ในการสอบสวนอุบัติเหตุอย่างมีประสิทธิภาพ

2. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัย เป็นผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการป้องกัน อุบัติเหตุและเสริมสร้างความปลอดภัยในการทำงานโดยตรง เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการนี้ จึงจะสามารถทำงานด้านการสอบสวนอุบัติเหตุอย่างมีประสิทธิภาพได้และจะต้องเสนอมาตรการแก้ไขป้องกันเพื่อให้เกิดการทำงานอย่างปลอดภัยในอนาคต

5.3 หลักการสำคัญในการสอบสวนอุบัติเหตุ

1. ผู้ทำหน้าที่สอบสวนจะต้องเป็นผู้มีความคิดอ่านและสามัญสำนึกที่ ชัดแจ้งและเป็นธรรม

2. ผู้ทำหน้าที่สอบสวนจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความคุ้นเคยกับขบวนการผลิตทุกขั้นตอน เครื่องจักรเครื่องมือ คนงาน ตลอดจนสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในการทำงานของแผนกที่เกิดอุบัติเหตุ

3. ผู้ทำการสอบสวนไม่ควรจะเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของหัวหน้างานหรือ ผู้คุมงานในแผนกที่เกิดอุบัติเหตุ

4. การสอบสวนจะต้องกระทำทันทีภายหลังการเกิดอุบัติเหตุหรือภายในเวลาที่เร็วที่สุดเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องและพยานผู้เห็นเหตุการณ์ยังไม่ลืมรายละเอียดที่สำคัญต่างๆ

5. สิ่งต่าง ๆ ที่มีโอกาสให้เกิดอุบัติเหตุจะต้องสอบสวนอย่างละเอียดถี่ถ้วน

6. สภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัยหรือเป็นอันตรายต่อการทำงาน สามารถที่จะกำจัดให้หมดไปให้เหลือน้อยที่สุดได้ และสมควรที่จะหาวิธีที่ถูกต้องเหมาะสมสำหรับการทำงานอย่างปลอดภัยต่อไปด้วย

7. การสอบสวนอุบัติเหตุควรจะทำเป็นกลุ่มหรือคณะทำงาน เพื่อให้ได้มาซึ่งสาเหตุที่แท้จริงและมาตรการป้องกันในอนาคต

8. การสอบสวนอุบัติเหตุจะเสร็จสมบูรณ์ต่อเมื่อมีการทำรายงานและเสนอแนะแนวทางแก้ไขป้องกันเพื่อมิให้เกิดซ้ำแล้วเท่านั้น

5.4. การรายงานอุบัติเหตุ การบันทึกและการรายงานต่าง ๆ เกี่ยวกับสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของพนักงานและลูกจ้างเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต้องจัดให้มีขึ้น เพราะจะเป็นแหล่งข้อมูลที่ชี้ให้เห็นปัญหาต่าง ๆ ทางด้านสุขภาพอนามัยและความปลอดภัย ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารนำไปใช้ในการวางแผนควบคุมและป้องกันโรคและอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการทำงานของพนักงานและลูกจ้างได้

1. การบันทึกและรายงานอุบัติเหตุ มีวัตถุประสงค์คือ

1.1 เพื่อเก็บรวบรวมเป็นข้อมูลและสถิติในการเกิดอุบัติเหตุ การจ่ายเงินทดแทนการวิเคราะห์และการสอบสวนอุบัติเหตุ

1.2 เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานป้องกันอุบัติเหตุ

2. หลักการบันทึกและรายงานอุบัติเหตุ

2.1 จะต้องมีการบันทึกและรายงานการอุบัติเหตุทุกครั้ง (แม้จะเป็นกรณีที่บาดเจ็บเล็กน้อยก็ตาม)

2.2 รายงานจะต้องประกอบด้วยหัวข้อที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์เหตุการณ์การสอบสวนสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุข้อเสนอแนะในการแก้ไขป้องกันและการสั่งการของฝ่ายบริหาร

2.3 รายงานอุบัติเหตุจะต้องมีลักษณะง่ายต่อการรวบรวมหรือแยกประเภทตามลักษณะของสาเหตุหรือการบาดเจ็บ เพื่อประโยชน์ในทางสถิติและการวิเคราะห์ใช้ในการป้องกันอุบัติเหตุ การจ่ายเงินทดแทนและอื่น ๆ ต่อไป

3. ประเภทของรายงาน รายงานอุบัติเหตุ สามารถแบ่งได้เป็น 5 ประเภท ได้แก่

3.1 รายงานการปฐมพยาบาลกับการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุจากห้องพยาบาลของโรงงานหรือจากสถานพยาบาลภายนอก

3.2 รายงานอุบัติเหตุของหัวหน้างานหรือผู้ควบคุมงาน ซึ่งทำทุกครั้งภายหลังการเกิดอุบัติเหตุ

3.3 รายงานอุบัติเหตุประจำเดือน ในลักษณะของรายงานสรุปเป็นผลวิเคราะห์รวมตามแบบฟอร์มหรือเป็นผังแสดง รายงานของแต่ละแผนหรือคณะกรรมการความปลอดภัย

3.4 รายงานแสดงรายละเอียดที่จำเป็นต่อการกำหนดหาอัตราความถี่ของการเกิดอุบัติเหตุและอัตราความรุนแรงของอุบัติเหตุ

3.5 รายงานสรุปประจำปี เพื่อแสดงให้เห็นแนวโน้มของของอุบัติเหตุและการดำเนินการด้านความปลอดภัยระหว่างปี เพื่อการเปรียบเทียบกับสถิติอุบัติเหตุในปีที่ผ่านมา และการคาดการณ์สำหรับอนาคต

4. รายละเอียดในรายงาน แบบฟอร์มของรายงานการเกิดอุบัติเหตุที่ดี จะต้องมียุทธศาสตร์และรายละเอียดครบถ้วนตามวัตถุประสงค์และทำได้ถูกต้อง ดังนั้นรายงานอุบัติเหตุของแต่ละองค์การจึงแตกต่างกันไปสำหรับรายงานอุบัติเหตุที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการวิเคราะห์อุบัติเหตุ ควรจะมีรายการกรอกรายละเอียดในหัวข้อต่อไปนี้

4.1 รายละเอียดของผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ เช่น ชื่อ-สกุล อายุ เพศ แผนกที่สังกัด สถานที่ของแผนกลักษณะของงานที่ทำ ประสบการณ์หรืออายุงานในแผนกนั้น เป็นต้น

4.2 รายละเอียดเกี่ยวกับการประสบอันตราย

4.3 ชนิดของวัตถุหรือสารที่ทำให้เกิดอันตราย โดยระบุชื่อวัตถุหรือสารที่ทำให้เกิดอันตรายโดยระบุชื่อวัตถุหรือสารอันตรายนั้นเลย

5. รายละเอียดเกี่ยวกับอุบัติเหตุ โดยแบ่งแยกเป็นคำถามย่อยตามลำดับเหตุการณ์ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ

5.1 งานที่ทำขณะที่เกิดอุบัติเหตุ ควรกำหนดลักษณะของการกระทำที่เฉพาะลงไป ในขณะที่เกิดอุบัติเหตุ ตลอดจนระบุถึงวัสดุ เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่กำลังถือหรือใช้อยู่ขณะนั้น

5.2 เกิดอะไรขึ้น โดยการอธิบายให้ได้ว่าอุบัติเหตุนั้นเกิดขึ้นอย่างไร เช่น ทำไมคนงานจึงทำงานในลักษณะนั้น สภาพการณ์ตอนนั้นเป็นอย่างไร มีบุคคลอื่นเกี่ยวข้องด้วย เช่นไร เป็นต้น

5.3 ข้อเสนอแนะหรือความเห็นของผู้ทำรายงานหรือสอบสวน อุบัติเหตุ เพื่อแสดงให้เห็นถึงข้อผิดพลาดในการทำงาน สภาพการณ์อันไม่ปลอดภัย ข้อบกพร่องในการบริหาร และแนวทางในการแก้ไขปรับปรุง เพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดอุบัติเหตุเช่นนี้อีก

สรุปได้ว่าด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ เป็นการนำข้อมูลที่ได้มาแล้ว วิเคราะห์ผลของการวิเคราะห์ความปลอดภัยเป็นอย่างไรต่อไปก็มีความจำเป็นให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบทันเกี่ยวกับรายละเอียดของการเกิดอุบัติเหตุ หรือเป็นการรายงานจากพนักงานระดับปฏิบัติการความปลอดภัยเมื่อพบสภาพแวดล้อมที่ไม่ปลอดภัย เป็นต้น

6. ด้านการป้องกัน เตรียมพร้อมและตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน

องค์ประกอบของแผนฉุกเฉิน

1. ลักษณะของเหตุฉุกเฉิน : สภาพการณ์ที่ผิดปกติที่เป็นอันตรายต่อพนักงานและโรงงาน อาคาร

2. สัญญาณเตือนภัย : แจ้งให้ทุกคนทราบว่า เกิดอะไรขึ้น เตรียมตัวทัน

3. การประกาศภาวะฉุกเฉิน : ให้องค์กรในแผนได้เริ่มทำงาน
4. องค์กรในภาวะฉุกเฉิน : เปลี่ยนแปลงผังการบังคับบัญชาให้เหมาะสม
5. หน้าที่รับผิดชอบในภาวะฉุกเฉิน : ทุกคนต้องรู้และมีหน้าที่ตามแผน
6. การสื่อสาร และศูนย์การสื่อสาร : ป้องกันความสับสนและการให้ข้อมูล
7. การยกเลิกภาวะฉุกเฉิน : หลังเหตุการณ์ผ่านไป ต้องปลอดภัยจึงกลับเข้าทำงาน
8. การสอบสวนหลังเกิดเหตุ : เพื่อให้ถูกต้อง ได้หลักฐานที่เพียงพอ
9. แผนการซ้อมตามแผนฉุกเฉิน : สำคัญที่สุดในแผนฉุกเฉิน

ตามกฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการและดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. 2555 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 9 มกราคม 2556

1. จัดให้มีระบบป้องกันและ ระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการ

- 1.1 การจัดหาอุปกรณ์ดับเพลิง
- 1.2 การติดตั้งระบบสัญญาณแจ้งเหตุ
- 1.3 การจัดทำทางหนีไฟ
- 1.4 การกำจัดของเสียที่ติดไฟง่าย
- 1.5 การเก็บรักษาวัตถุไวไฟและ วัตถุระเบิด
- 1.6 การป้องกันฟ้าผ่า

2. จัดให้มีแผนป้องกันภัยในสถานประกอบการ

- 2.1 การตรวจตรา
- 2.2 การอบรม
- 2.3 การรณรงค์
- 2.4 การดับเพลิง
- 2.5 อพยพหนีไฟ
- 2.6 การบรรเทาทุกข์

การฝึกซ้อมดับเพลิง

1. การฝึกซ้อมดับเพลิงขั้นต้น ร้อยละ 40% ของลูกจ้างในแต่ละหน่วยงานของสถานประกอบการ

2. ให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและ ระงับอัคคีภัยและ มีผู้อำนวยการดับเพลิงตลอดเวลา

3. ให้เข้ารับการฝึกอบรมดังนี้
 - 3.1 การป้องกันและ ระวังอัคคีภัย
 - 3.2 การใช้อุปกรณ์ดับเพลิงและ การตรวจสอบ
 - 3.3 การปฐมพยาบาลและ การช่วยเหลือในกรณีฉุกเฉิน
4. จัดให้มีการฝึกซ้อมดับเพลิงและ ซ้อมอพยพหนีไฟ
แผนป้องกันและระวังอัคคีภัย ควรประกอบด้วยแผนที่ใช้ดำเนินการ ในภาวะต่างกัน

ดังนี้

1. แผนก่อนเกิดเหตุเพลิงไหม้ ประกอบด้วย
 - แผนการรณรงค์ป้องกันอัคคีภัย
 - แผนการอบรม
 - แผนการตรวจตรา
2. แผนขณะเกิดเหตุเพลิงไหม้ ประกอบด้วย
 - แผนการดับเพลิง
 - แผนอพยพหนีไฟ
3. แผนหลังเหตุเพลิงไหม้ ประกอบด้วย
 - แผนบรรเทาทุกข์
 - แผนปฏิรูปฟื้นฟู

1. แผนก่อนเกิดเหตุเพลิงไหม้

1.1 แผนการรณรงค์ป้องกันอัคคีภัย

แผนการรณรงค์ป้องกันอัคคีภัย เป็นแผนเพื่อป้องกันการเกิดอัคคีภัยในสถานประกอบการ โดยเป็นการสร้างความสนใจ และส่งเสริมในเรื่องการป้องกันอัคคีภัยให้เกิดขึ้นในทุก ระดับของพนักงานในแผนการรณรงค์ป้องกันอัคคีภัยควรกำหนดผู้รับผิดชอบ ระยะเวลาดำเนินการ และงบประมาณให้ชัดเจน

ตัวอย่างหัวข้อที่จะทำการรณรงค์ป้องกันอัคคีภัย เช่น 5 ส. การลดการสูบบุหรี่ การจัด นิทรรศการ จัดทำโปสเตอร์ และการใช้สื่อต่าง ๆ

1.2 แผนการอบรม

เป็นการอบรมให้ความรู้กับพนักงานทั้งในเชิงป้องกันและการปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุ ซึ่งการเกิด อัคคีภัยภายในสถานประกอบการ ข่มนามาซึ่งความสูญเสียต่อธุรกิจการค้าทั้งทางตรงและทางอ้อม ไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สินเสียหาย การผลิต การบริการหยุดชะงัก เสียโอกาสการขาย หรืออาจถึงขั้นมีผู้ที่ได้รับ บาดเจ็บหรือเสียชีวิตดังนั้นในการ ป้องกันและลดความเสี่ยงด้านการเกิดอัคคีภัย จึงจำเป็นต้องจัดให้มี แผนการอบรม โดยกำหนดผู้รับผิดชอบ ระยะเวลาดำเนินการ และงบประมาณให้ชัดเจน

ตัวอย่างของหลักสูตรที่ต้องจัดทำในแผนการอบรม

จัดให้พนักงานฝึกอบรมหลักสูตรการป้องกันและระงับอัคคีภัยขั้นต้น อบรมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติพนักงานที่เข้าอบรมไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 ของจำนวนลูกจ้างในแต่ละหน่วยงาน

มีการฝึกซ้อมป้องกันและระงับอัคคีภัยขั้นต้นและฝึกซ้อมหนีไฟประจำปี อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

จัดให้พนักงานฝึกอบรมเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลขั้นต้น และช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากเหตุอัคคีภัย

1.3 แผนการตรวจตรา

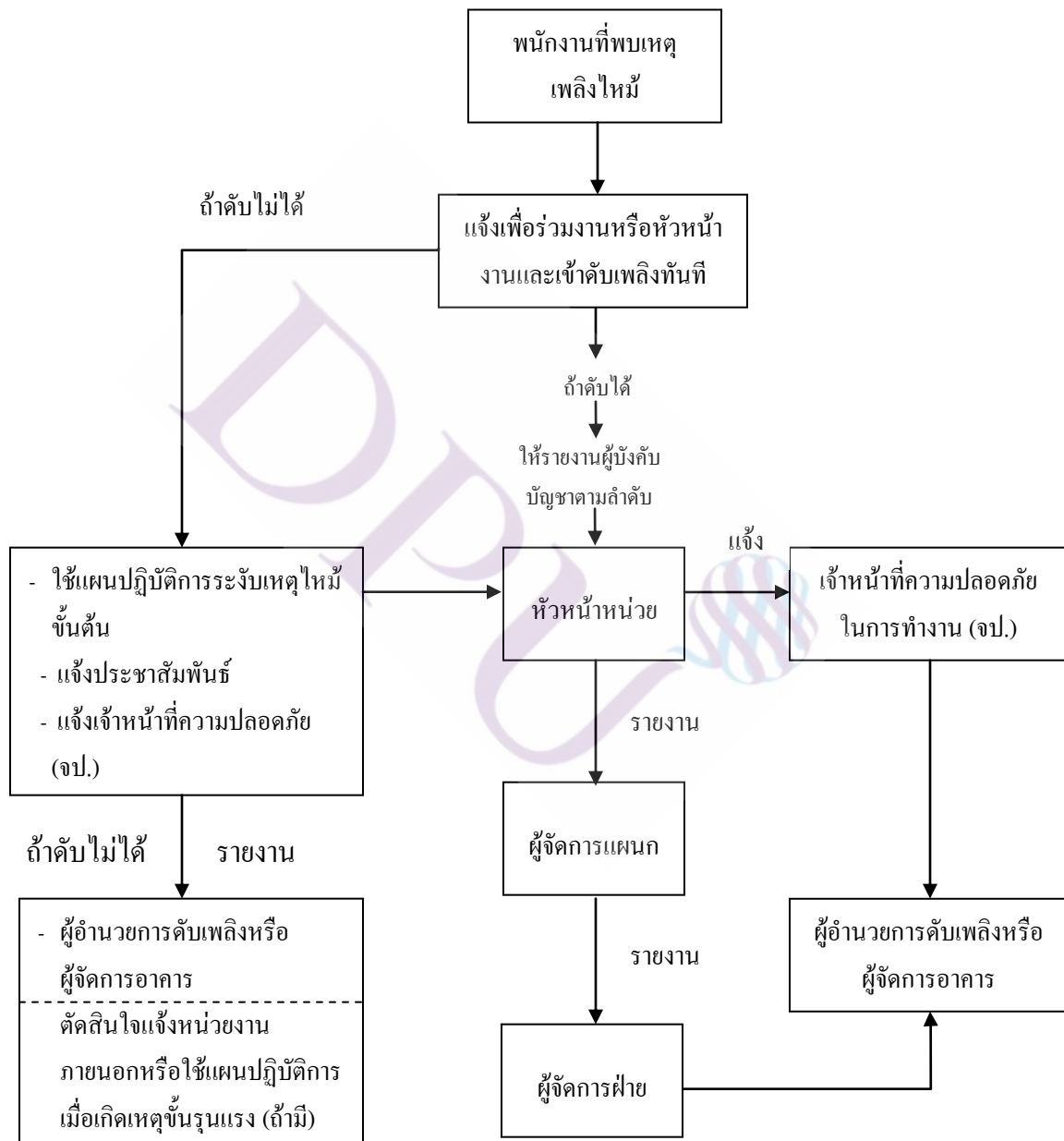
เป็นแผนการสำรวจความเสี่ยงและตรวจตรา เพื่อเฝ้าระวังป้องกันและขจัดต้นเหตุของการเกิดเพลิงไหม้ ก่อนจัดทำแผนควรมีข้อมูลต่าง ๆ ดังต่อไปนี้เชื้อเพลิง สารเคมี สารไวไฟ ระบบไฟฟ้าจุดที่มีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดเพลิงไหม้ และต้องมีการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติลักษณะการลุกไหม้ปริมาณของสารอันตรายที่มีอยู่สูงสุด ชนิดของสารดับเพลิง และปริมาณที่ต้องใช้ เพื่อประกอบการวางแผน การตรวจตรา ควรมีการกำหนดบุคคล พื้นที่ที่รับผิดชอบ หัวข้อและจุดที่ต้องตรวจ ระยะเวลา ความถี่ ผู้ตรวจสอบรายงาน การส่งรายงานผล การแจ้งข้อบกพร่องในการตรวจตราที่ชัดเจน

ตัวอย่างของหัวข้อที่ควรตรวจตรา เช่น จุดที่เสี่ยงต่อการเกิดเหตุเพลิงไหม้ การใช้ และการเก็บวัตถุไวไฟ ของเสียดัดไฟง่าย เชื้อเพลิง แหล่งความร้อนต่างๆ อุปกรณ์ดับเพลิง และทางหนีไฟ

2. แผนขณะเกิดเหตุเพลิงไหม้ ประกอบด้วย

2.1 แผนการดับเพลิงและวิธีการดับเพลิง

ตัวอย่างลำดับขั้นตอนการปฏิบัติเมื่อพนักงานพบเหตุเพลิงไหม้

ภาพที่ 2.4 ตัวอย่างลำดับขั้นตอนการปฏิบัติเมื่อพนักงานพบเหตุเพลิงไหม้

แผนอพยพหนีไฟนั้นกำหนดขึ้นเพื่อ ความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สินของ พนักงานและของสถานประกอบการในขณะเกิดเพลิงเหตุไหม้ แผนอพยพหนีไฟที่กำหนดขึ้นนั้น มี องค์ประกอบต่าง ๆ เช่น หน่วยตรวจสอบจำนวนพนักงาน, ผู้นำทางหนีไฟ, จุดนัดพบ, หน่วย ช่วยชีวิต และยานพาหนะ ฯลฯ ควรได้กำหนดผู้รับผิดชอบในแต่ละหน่วยงาน โดยขึ้นตรงต่อ ผู้อำนวยการอพยพหนีไฟหรือผู้อำนวยการดับเพลิง ดังนี้

ผู้อำนวยการอพยพหนีไฟหรือผู้อำนวยการดับเพลิง

ชื่อ

ผู้ช่วยผู้อำนวยการอพยพหนีไฟหรือผู้ช่วยผู้อำนวยการดับเพลิง

ชื่อ

ในแผนดังกล่าวควรกำหนดให้มีการปฏิบัติดังนี้

1. ผู้นำทางหนีไฟ จะเป็นผู้นำทางพนักงานอพยพหนีไฟไปตามทางออกที่จัดไว้
2. จุดนัดพบหรือเรียกอีกอย่างว่า “จุดรวมพล” จะเป็นสถานที่ที่ปลอดภัย ซึ่งพนักงาน สามารถที่จะมารายงานตัวและทำการตรวจสอบนับจำนวนได้
3. หน่วยตรวจสอบจำนวนพนักงาน มีหน้าที่ตรวจนับจำนวนพนักงานว่า มีการอพยพ หนีไฟออกมาภายนอกบริเวณที่ปลอดภัยครบทุกคนหรือไม่ หากพบว่าพนักงานอพยพหนีไฟออกมา ไม่ครบตามจำนวนจริง ซึ่งหมายถึงยังมีพนักงานติดอยู่ในพื้นที่ที่เกิดอัคคีภัย
4. หน่วยช่วยชีวิตและยานพาหนะจะเข้าค้นหาและทำการช่วยชีวิตพนักงานที่ยังติด ค้างอยู่ในอาคารหรือในพื้นที่ที่เกิดอัคคีภัย รวมถึงกรณีของพนักงานที่ออกมาอยู่ที่จุดรวมพลแล้ว มีอาการเป็นลมหรือหมดสติหรือบาดเจ็บเป็นต้นหน่วยช่วยชีวิตและยานพาหนะจะทำการปฐม พยายามเบื้องต้นและติดต่อหน่วยยานพาหนะให้ในกรณีที่ยานพาหนะหรือแพทย์พิจารณาแล้วต้อง นำส่งโรงพยาบาล

3. แผนหลังเหตุเพลิงไหม้

3.1 แผนบรรเทาทุกข์

แผนบรรเทาทุกข์จะประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

1. การประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ
2. การสำรวจความเสียหาย
3. การรายงานตัวของเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายและกำหนดจุดนัดพบเพื่อรอรับคำสั่ง
4. การช่วยชีวิตและขุดค้นหาผู้เสียชีวิต
5. การเคลื่อนย้ายผู้ประสบภัย ทรัพย์สินและผู้เสียชีวิต
6. การประเมิน ความเสียหาย ผลการปฏิบัติงานและรายงานสถานการณ์เพลิง

7. การช่วยเหลือสงเคราะห์ผู้ประสบภัย

8. การปรับปรุงแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าเพื่อให้ธุรกิจสามารถดำเนินการได้

โดยเร็วที่สุด

3.2 แผนการปฏิรูปฟื้นฟู

แผนปฏิรูป ได้แก่ การนำรายงานผลการประเมินจากทุกด้านจากสถานการณ์จริง มาปรับปรุงแก้ไข โดยเฉพาะแผนการป้องกันอัคคีภัย (ก่อนเกิดเหตุ) แผนปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุเพลิงไหม้ แผนบรรเทาทุกข์ (ทันทีที่เพลิงสงบ) รวมทั้งการปรับปรุงแก้ไขตัวบุคลากรต่าง ๆ ที่บกพร่อง นอกจากนี้ยังมีโครงการเพื่อร่วมรับแผนปฏิรูป ได้แก่

1. โครงการประชาสัมพันธ์ สาเหตุการเกิดอัคคีภัยและแนวทางการป้องกันในรูปแบบต่าง ๆ
2. โครงการสงเคราะห์ผู้ป่วย
3. โครงการปรับปรุงซ่อมแซมและสรรหาสิ่งที่สูงสูญเสียให้กลับคืนสภาพปกติ
4. การปรับแผนป้องกันและระงับอัคคีภัยให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. แนวความคิดทฤษฎีและการปฏิบัติเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน มีผู้ให้ความหมายของคำว่า “ความปลอดภัยในการทำงาน” หลายท่าน ดังนี้

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (2543) กล่าวว่า ความปลอดภัยในการทำงาน ที่ใช้ในประเทศไทยมีความหมายตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “Occupation safety and health” หมายถึง “ความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพทั้งหลาย” ซึ่งผู้ประกอบอาชีพหรือผู้ใช้แรงงานนั้น อาจทำงานในอุตสาหกรรมก่อสร้าง ขนส่ง เหมืองแร่ ป่าไม้ ประมง พาณิชยกรรม เกษตรกรรม หรืออาชีพอื่นก็ได้

ชัยยุทธ ชวลิตนิธิกุล (2534) กล่าวว่า ความปลอดภัยในการทำงาน หมายถึงสภาวะการปราศจากภัยหรือพ้นจากภัยอันตรายจากการบาดเจ็บ การเสี่ยงภัย การสูญเสียโดยเฉพาะอุบัติเหตุจากการทำงานซึ่งเกิดจาก สาเหตุนำและสาเหตุโดยตรง จึงจำเป็นต้องมีการ ป้องกันอุบัติเหตุเหล่านั้น

วิฑูรย์ สิมะโชคดี และวีระพงษ์ เฉลิมจิระรัตน์ (2536) กล่าวว่า ความปลอดภัยในการทำงาน หมายถึง การปราศจากภัย รวมถึงการปราศจากอันตรายที่มีโอกาสจะเกิดขึ้นด้วยความหมายที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ความปลอดภัยในการทำงาน หมายถึง สภาวะการอันปราศจากอันตราย หรือการทำงานที่ไม่มีอันตราย ไม่อยู่ในสภาพที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุการบาดเจ็บ พิการ ตาย เกิดโรคจากการทำงานและทรัพย์สินเสียหาย

มาตรฐานความปลอดภัยของโรงงานตามมาตรฐานสากลเป็นระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยข้อกำหนด (Occupation health and safety management - specification) หรือเรียกว่า OSHAS 18001 : 1999 มีข้อกำหนดในระบบการจัดการ ดังนี้

1. ข้อกำหนดทั่วไป

องค์กรต้องจัดทำและคงไว้ซึ่งระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยตามข้อกำหนดหัวข้อ 4

2. นโยบายด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (OH&S policy)

ต้องจัดทำนโยบายด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ซึ่งได้รับการอนุมัติจากผู้บริหารสูงสุดขององค์กร โดยกำหนดวัตถุประสงค์และแสดงความมุ่งมั่นที่จะปรับปรุงผลการดำเนินงานในด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยอย่างชัดเจน

การวางแผน (Planning) มีข้อกำหนด ดังนี้

การวางแผนการชี้บ่งอันตราย การประเมินค่าความเสี่ยง และการควบคุมความเสี่ยง องค์กรต้องจัดทำและคงไว้ซึ่งระเบียบปฏิบัติงาน ในการชี้บ่งอันตราย การประเมินความเสี่ยง และการนำไปปฏิบัติการตรวจวัดค่าควบคุมที่จำเป็น

กฎหมายและข้อกำหนดอื่นๆ องค์กรต้องจัดทำและคงไว้ซึ่งระเบียบปฏิบัติในการชี้บ่งและการเข้าไปถึงกฎหมายและข้อกำหนดอื่นๆ ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่ต้องการได้ องค์กรต้องจัดเก็บให้ทันสมัยเสมอและต้องสื่อสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายและข้อกำหนดอื่นๆ ให้พนักงานและผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีส่วนได้ส่วนเสียได้ทราบอย่างต่อเนื่องเพียงพอและมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารที่เป็นผู้ทบทวนกระบวนการต้องแน่ใจว่าข้อมูลที่จำเป็นได้ถูกเก็บรวบรวม ส่งให้ผู้บริหาร เพื่อให้การประเมินประสบความสำเร็จด้วยดีและต้องจัดทำผลการทบทวนเป็น เอกสารการทบทวนของผู้บริหารต้องกำหนดสิ่งที่จำเป็นและเป็นไปได้สำหรับการปรับเปลี่ยน นโยบายวัตถุประสงค์ และองค์ประกอบอื่น ๆ ของระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยผลการตรวจ ติดตามที่สำคัญสถานะที่เปลี่ยนแปลงและการให้คำมั่นสำหรับการปรับปรุง อย่างต่อเนื่อง

วิฑูรย์ สิมะ โชคดี (2544) กล่าวว่า การเสริมสร้างความปลอดภัยในโรงงานอุตสาหกรรมอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องยึดหลักการ 3E อันได้แก่

1. วิศวกรรมศาสตร์ (Engineering) คือ การใช้ความรู้ทางวิชาการด้านวิศวกรรมศาสตร์ ในการคำนวณและออกแบบเครื่องจักรเครื่องมือที่มีสภาพการใช้งานที่ปลอดภัยที่สุด การติดตั้งเครื่องป้องกันอันตรายให้แก่ส่วนที่เคลื่อนไหวหรืออันตรายของเครื่องจักร การวางผังโรงงาน ระบบไฟฟ้า แสงสว่าง เสียง การระบายอากาศ เป็นต้น

2. การศึกษา (Education) คือ การให้การศึกษา หรือการฝึกอบรมและแนะนำคนงาน หัวหน้างาน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องในการทำงาน ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุ

และการเสริมสร้างความปลอดภัยในโรงงาน ให้รู้ว่าอุบัติเหตุจะเกิดขึ้นและป้องกันได้อย่างไร และ จะทำงานวิธีใดจึงจะปลอดภัยที่สุด เป็นต้น

3. การออกกฎข้อบังคับ (Enforcement) คือ การกำหนดวิธีการทำงานอย่างปลอดภัย และมาตรการควบคุมบังคับให้คนงานปฏิบัติตาม เป็นระเบียบปฏิบัติที่ต้องประกาศให้ทราบทั่วกัน หากผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจะต้องถูกลงโทษ เพื่อให้เกิดความสำเร็จและหลีกเลี่ยงการทำงานที่ไม่ถูกต้องหรือเป็นอันตราย

สุรพล พะยอมแย้ม (2541) กล่าวว่า การปรับปรุงระบบความปลอดภัยให้เป็นมาตรฐานมากขึ้น จะต้องดำเนินการไปพร้อมๆ กัน 3 ด้าน ดังนี้

1. สร้างพื้นฐานความปลอดภัยในอาชีพและสุขภาพอนามัยของผู้ปฏิบัติงานให้ดี
2. ให้การฝึกอบรมด้านความปลอดภัยแก่ผู้ปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม
3. จัดการบริหารงานโดยคำนึงถึงความปลอดภัยในการทำงานเป็นองค์ประกอบสำคัญ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าหลักการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ คือ การจัดสภาพที่ไม่ปลอดภัยและการกระทำที่ไม่ปลอดภัยออกไป ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือของพนักงานทุกคน ตั้งแต่ระดับหัวหน้างานจนถึงผู้ปฏิบัติงาน เช่น ให้การฝึกอบรมและแนะนำพนักงาน หัวหน้างาน ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุ และการเสริมสร้างความปลอดภัยในโรงงาน ออกกฎข้อบังคับเพื่อให้เกิดความสำนึกและหลีกเลี่ยงการทำงานที่เป็นอันตราย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย

สุรพล พะยอมแย้ม (2541) กล่าวว่า หากสามารถควบคุมความสูญเสียในการผลิตอันเนื่องมาจากความไม่ปลอดภัยหรืออุบัติเหตุได้แล้ว ประโยชน์ที่เห็นได้ชัด คือ

1. ผลผลิตที่เพิ่มขึ้นเมื่อผู้ปฏิบัติงานมีความปลอดภัยในการทำงาน และรู้สึกได้ว่าปฏิบัติงานอยู่ในสถานที่และในสถานการณ์ที่ปลอดภัย ผู้ปฏิบัติงานนั้นก็จะมีขวัญและกำลังใจในการทำงานดี ความหวาดกลัว หรือความวิตกกังวลต่อความไม่ปลอดภัยอยู่ในระดับต่ำ ก็จะมี ความมั่นใจและทำงานได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพ ซึ่งหมายถึงผลผลิต โดยรวมย่อมมากขึ้นด้วย
2. ต้นทุนการผลิตลดลง หากเกิดอุบัติเหตุหรือความสูญเสียในการผลิตลดน้อยลง หมายถึง ค่าใช้จ่ายสำหรับอุบัติเหตุเหล่านั้นลดลงไปด้วย เมื่อไม่ต้องเพิ่มค่าใช้จ่ายในส่วนนี้อีก ต้นทุนการผลิตย่อมลดลงไปตามส่วน
3. กำไรเพิ่มขึ้นเมื่อมีการทำงานอย่างปลอดภัย มีการผลิตมากขึ้น และต้นทุนการผลิตลดลง โอกาสที่จะดำเนินการทางการตลาดย่อมมีมากขึ้น ซึ่งหมายถึงโอกาสของการสร้างผลกำไรให้กับสถานประกอบการมากขึ้นกว่าเดิม
4. เป็นปัจจัยจูงใจ ความมั่นใจในการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัย และไม่ต้องกังวลเกี่ยวกับความเสี่ยงต่าง ๆ ในขณะที่ทำงานจะทำให้บุคคลมีความพร้อมและตั้งใจที่จะทำงานได้มากขึ้น

ซึ่งก็หมายถึง ความต้องการที่จะทำงานต่อไปในสถานที่ทำงานนั้นมากกว่าการหลีกเลี่ยงการปฏิบัติงานหรือการโอนย้ายงาน

5. การรักษาทรัพยากรบุคคล ความไม่ปลอดภัยในการทำงาน หรือการเกิดอุบัติเหตุในระหว่างการปฏิบัติงานก่อให้เกิดความสูญเสียทรัพย์สิน และร่างกายหรือชีวิตของผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง อันเป็นการสูญเสียทรัพยากรของชาติไปด้วย ดังนั้นการสร้างสภาพการทำงานที่ปลอดภัยจึงมีความสำคัญต่อสังคมโดยรวม

จากที่กล่าวมาข้างต้น กล่าวโดยสรุปว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการปฏิบัติงาน ด้านความปลอดภัย คือ ผลผลิตเพิ่มขึ้น ต้นทุนการผลิตลดลง กำไรเพิ่มขึ้น เป็นปัจจัยจูงใจเกิดความมั่นใจในการทำงาน และการรักษาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อก่อให้เกิดความสูญเสียทรัพย์สินทางร่างกายของผู้ปฏิบัติงานน้อยที่สุด

2. แนวความคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการและการบริหารจัดการด้านความปลอดภัย

จากการศึกษาความหมายของการบริหารพบว่า มีผู้ให้ความหมายไว้สรุป ได้ดังนี้ Robbins (1982) ให้ความหมายไว้ว่า การบริหารเป็นกระบวนการของการนำกิจกรรมที่สมบูรณ์และมีประสิทธิผล โดยผ่านการกระทำของบุคลากรอื่น

Lewis (1983) ให้ความหมายว่า การบริหารเป็นศิลปะที่นำเอาสิ่งต่าง ๆ โดยให้บุคลากรเป็นผู้นำ

Bartol and Martin (1991) ได้ให้ความหมาย การบริหารว่าเป็นกระบวนการที่ทำให้เป้าหมายขององค์กรประสบผลสำเร็จโดยการวางแผน การจัดองค์กร การใช้ภาวะผู้นำ และการควบคุม

Stoner and Freeman (1992) กล่าวว่า การบริหาร หมายถึงกระบวนการวางแผน การจัดองค์กร ภาวะผู้นำ และการควบคุมการทำงานของสมาชิกขององค์กรและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร

Kast and Rosenzweig (1995) กล่าวถึง การบริหารไว้ว่า การบริหารเป็นรูปแบบการทำงานด้วยความรู้สึกนึกคิด โดยบุคลากรในองค์กร รวมถึงการร่วมมือของบุคลากรและทรัพยากร เพื่อสำเร็จตามจุดประสงค์

ธงชัย สันติวงษ์ (2536) ได้ให้ความหมายของการบริหารไว้ว่า หมายถึง ภาระหน้าที่ของผู้นำกลุ่มซึ่งจะต้องจัดการให้ทรัพยากรทั้งที่เป็นตัวคน และวัตถุ สามารถประสานเข้าด้วยกันเพื่อร่วมกันทำงานเป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพได้ พอสรุปได้ดังนี้ คือ

1. การบริหารย่อมมีวัตถุประสงค์
2. การบริหารอาศัยปัจจัยบุคคลเป็นองค์ประกอบสำคัญ

3. การบริหารต้องใช้ทรัพยากรการบริหารเป็นองค์ประกอบพื้นฐาน
 4. การบริหารมีลักษณะการดำเนินการเป็นกระบวนการ
 5. การบริหารอาศัยความร่วมมือร่วมใจของบุคคล ฉะนั้นจึงต้องอาศัยความร่วมมือใจ (Collective mind) เพื่อให้เกิดความร่วมมือของกลุ่ม (Group cooperation) อันจะนำไปสู่พลังรวมของ (Group effort) ที่จะทำให้ภารกิจบรรลุวัตถุประสงค์

6. การบริหารมีลักษณะเป็นการร่วมมือกันดำเนินการอย่างมีเหตุผล (Rational)
 7. การบริหารเป็นการตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน กับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้การบริหารไม่มีตัว (Intangible) แต่มีอิทธิพลต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์ ธร สุนทรายุทธ (2537) ได้ให้ความหมายการบริหารว่า เป็นกิจกรรมของคนตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป มีการร่วมมือทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยใช้เทคนิคและวิธีการต่างๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน

พงษ์ศักดิ์ ปัญญาพรผล (2542) กล่าวว่า กระบวนการบริหารควรประกอบด้วย 10 ประการ คือ

1. การวางแผน (Planning) หมายถึง การกำหนดแผนงานหรือวิธีการปฏิบัติงานไว้เป็นการล่วงหน้า โดยเกี่ยวกับการคาดการณ์ (Forecasting) การกำหนดวัตถุประสงค์ (Set objective) การพัฒนากลยุทธ์ (Develops strategies) ในการวางแผน ซึ่งต้องคำนึงถึงนโยบาย (Policy) เพื่อให้แผนงานที่กำหนดขึ้นไว้มีความสอดคล้องต้องกันในการดำเนินการ

2. การจัดการ (Organizing) หมายถึง การพัฒนาระบบการทำงานเพื่อให้งานต่าง ๆ สามารถดำเนินการไปโดยมีการประสานงานกันอย่างดี

3. การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) หมายถึง การจัดหาบุคคลเข้าปฏิบัติงานให้เหมาะสมตามตำแหน่งหน้าที่ที่รับผิดชอบ

4. การตัดสินใจ (Decision) หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารในการที่จะตัดสินใจแยกแยะและวิเคราะห์ออกมาให้ได้ว่าในการทำงานจะต้องมีการตัดสินใจในเรื่องใดบ้าง

5. การสั่งการ (Directing) หมายถึง การศึกษาวิธีการวินิจฉัยสั่งการ รวมทั้งการควบคุมงานและนิเทศงาน ตลอดจนศิลปะในการบริหารงานที่จะทำให้การทำงานประจำวันของเจ้าหน้าที่ทุกคนเป็นไปด้วยดี

6. การควบคุม (Controlling) หมายถึง ความร่วมมือประสานงาน เพื่อการดำเนินการเป็นไปด้วยดีและราบรื่น ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการประสานงานดีขึ้นและดำเนินการแก้ไขเมื่อเกิดปัญหาขึ้น

7. การร่วมมือประสานงาน (Coordinating) หมายถึง การประสานงานให้ผู้ปฏิบัติงานทุกฝ่ายมีความเข้าใจในงานเข้ามามีส่วนร่วมทำงานกันอย่างพร้อมเพียงสอดคล้องที่สำคัญของการประสานงาน คือ ความร่วมมือ ซึ่งเป็นเรื่องของ “จิตใจ”

8. การสื่อข้อความ (Communication) หมายถึง การผ่านข่าวสารข้อมูลและความเข้าใจ เพื่อที่จะให้ผู้อยู่ได้บังคับบัญชาหรือบุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่ต้องการ

9. การรายงานผล (Reporting) หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติงานของหน่วยงาน ให้แก่ ผู้บริหารและสมาชิกของหน่วยงานได้ทราบความเคลื่อนไหวของการดำเนินงาน ตลอดจนการประชาสัมพันธ์ (Public relations) แจ่มให้ประชาชนทราบ ซึ่งโดยทั่วไปการรายงาน จะหมายถึง วิธีการของสถาบันหน่วยที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลแก่ผู้สนใจ มาติดต่อบริการผู้บังคับบัญชา/ผู้ร่วมงาน ความสำคัญของการรายงานนั้นจะต้องตั้งอยู่บนรากฐานของความเป็นจริง

10. การงบประมาณ (Budgeting) หมายถึง การงบประมาณ โดยศึกษาให้ทราบถึง ระบบ และกรรมวิธีในการบริหารเกี่ยวกับงบประมาณและการเงิน ตลอดจนการใช้งบประมาณในการควบคุมงาน

จากที่กล่าวมาสรุปแนวคิดของพงษ์ศักดิ์ ปัญญาพรผล กระบวนการบริหาร ควรประกอบด้วย 10 กระบวนการ ได้แก่ การวางแผน การจัดการ การจัดคนเข้าทำงาน การตัดสินใจ การสั่งการการควบคุม การร่วมมือประสานงาน การสื่อข้อความ การรายงานผล และการงบประมาณ

สรุปได้ว่า การบริหาร คือ กิจกรรมต่างๆ ที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมแรงร่วมใจกัน ดำเนินการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันโดยใช้ทรัพยากรการบริหารอย่างประหยัดที่สุด

ทฤษฎีเกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุและความปลอดภัย

ทฤษฎีเกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุต่าง ๆ รวบรวมได้ 3 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีโดมิโน ทฤษฎีรูปแบบ ระบบความปลอดภัยของบ็อบฟีเรนซ์ และทฤษฎีรูปแบบการเกิดอุบัติเหตุของกองทัพบกสหรัฐอเมริกา

ดังนี้

1. ทฤษฎีโดมิโน (Domino theory) มีหลักการสำคัญคือ การเรียงลำดับการประสบอันตรายเป็นขั้นตอน ถ้าเกิดเหตุการณ์ที่ทำให้ขั้นตอนที่ 1 เกิดขึ้นก็จะส่งผลกระทบต่อไปยังขั้นตอนอื่นๆตามลำดับ จนถึงลำดับขั้นตอนสุดท้าย ก็คือ การบาดเจ็บ องค์กรประกอบต่าง ๆ ในแต่ละขั้นตอนตามทฤษฎีโดมิโน สามารถอธิบายได้ตามลำดับ (กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน, 2543) ดังนี้

ลำดับที่ 1 บรรพบุรุษและสิ่งแวดล้อมทางสังคม (Ancestry and social environment) สิ่งแวดล้อมทางสังคมและการประพฤติดั้งเดิมสืบทอดกันมาจากอดีต ทำให้แต่ละบุคคลมีพฤติกรรมที่แสดงออกมาต่าง ๆ กัน เช่น ความสะเพร่า ประมาทเลินเล่อ ขาดความคิดไตร่ตรอง ความคือติง ดันทุรัง ความชอบในการเสี่ยงอันตราย ความตระหนี่เหนียวแน่นแก่เงิน และลักษณะอื่น ๆ ที่ถ่ายทอดทางพันธุกรรม เป็นต้น

ลำดับที่ 2 ความผิดปกติของบุคคล (Fault of person) สุขภาพจิตและสิ่งแวดล้อมทางสังคมเป็นสาเหตุทำให้เกิดความผิดปกติของบุคคล เช่น การปฏิบัติงานโดยขาดความขี้คิด อารมณ์รุนแรง ประสาทอ่อนไหวง่าย ความตื่นเต้น ขาดความรอบคอบ เพิกเฉยละเลยต่อการกระทำที่ไม่ปลอดภัยและทำให้เครื่องจักรและการทำงานต้องอยู่ในสภาพหรือสภาวะที่เป็นอันตราย

ลำดับที่ 3 การกระทำที่ไม่ปลอดภัย หรือสภาพเครื่องจักรหรือสภาวะสิ่งแวดล้อมที่เป็นอันตราย (Unsafe act mechanical or physical hazard) ตัวอย่างการปฏิบัติงานที่ไม่ปลอดภัยของบุคคล เช่น ยืนทำงานภายใต้น้ำหนักที่แขวนอยู่การติดเครื่องยนต์โดยไม่แจ้งหรือเตือน ซอบหยอก ล้อเล่น ถอดเซฟการ์ดเครื่องจักรออก เป็นต้น ตัวอย่างสภาพเครื่องจักรหรือสภาวะแวดล้อมที่เป็นอันตราย เช่น ขาดเครื่องป้องกันจุดอันตรายหรือจุดที่มีการเคลื่อนที่ ไม่มีรั้วกั้น เสียงดังเกินไป แสงสว่างไม่เพียงพอ การระบายอากาศไม่ดี เป็นต้น สิ่งที่เกิดจากการกระทำที่ไม่ปลอดภัยและสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย จะเป็นสาเหตุโดยตรงที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุ

ลำดับที่ 4 การเกิดอุบัติเหตุ (Accident) เหตุการณ์ที่มีสาเหตุปัจจัยทั้ง 3 ลำดับมาแล้ว ข้อมส่งผลให้เกิดอุบัติการณ์ เช่น ตกจากที่สูง ลื่นล้ม เดินสะดุด สิ่งของหล่นจากที่สูงวัตถุกระเด็นใส่ กระแทกหนีบหรือตัด เป็นต้น ซึ่งอุบัติการณ์เหล่านี้อาจเป็นสาเหตุของการบาดเจ็บ

ลำดับที่ 5 การบาดเจ็บ (Injury) ตัวอย่างการบาดเจ็บที่เกิดกับอวัยวะบางส่วนของร่างกาย เช่น กระดูกหักหรือแตก เคล็ดขัดยอก แผลฉีกขาด แผลไฟไหม้ เป็นต้น การบาดเจ็บเหล่านี้เป็นผล โดยตรงจากการเกิดอุบัติเหตุ

2. ทฤษฎีรูปแบบระบบความปลอดภัยของบ็อบไฟเรนซ์ (Firenze system model Firenze) (กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน, 2543) ได้อธิบายแนวคิดรูปแบบระบบความปลอดภัยว่า การศึกษาเรื่องสาเหตุของอุบัติเหตุจะต้องศึกษาองค์ประกอบทั้งระบบซึ่งมีปฏิริยาสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน องค์ประกอบดังกล่าวประกอบด้วย คน (Man) เครื่องจักร (Machine) และสิ่งแวดล้อม (Environment)

ความสำคัญขององค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของอุบัติเหตุ แต่ละองค์ประกอบมีความสำคัญต่อการตัดสินใจในการผลิตงาน (Task) และการเกิดอุบัติเหตุ (Accident) ดังต่อไปนี้

1. คนหรือผู้ปฏิบัติงาน (Man) ในการผลิตงานหรือทำงานในแต่ละขั้นผู้ปฏิบัติงานจำเป็นต้องตัดสินใจ (Decision) เลือกรูปวิธีปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายแต่การตัดสินใจในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายในแต่ละครั้งนั้นย่อมมีความเสี่ยง (Risks) แอบแฝงอยู่เสมอ ดังนั้นในการตัดสินใจแต่ละครั้ง ผู้ปฏิบัติงานจะต้องมีข้อมูลข่าวสาร (Information) ที่เพียงพอ ถ้าหากข้อมูลข่าวสารดี ถูกต้องก็จะทำให้การตัดสินใจถูกต้อง แต่ถ้าข้อมูลไม่ถูกต้องก็จะทำให้การตัดสินใจนั้นผิดพลาดหรือมีความเสี่ยงสูงและทำให้เกิดความล้มเหลวในการทำงานซึ่งอาจจะส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุได้

2. อุปกรณ์เครื่องจักร (Machine) อุปกรณ์เครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตจะต้องมีความพร้อมปราศจากข้อผิดพลาด ถ้าอุปกรณ์เครื่องจักรออกแบบไม่ถูกต้อง ไม่ถูกหลักวิชาการหรือขาดการบำรุงรักษาที่ดีย่อมทำให้กลไกของเครื่องจักรปฏิบัติงานผิดพลาดซึ่งจะนำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุ

3. สิ่งแวดล้อม (Environment) สภาพการทำงานและสิ่งแวดล้อมในการทำงานมีบทบาทสำคัญต่อการผลิต ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อมย่อมก่อให้เกิดปัญหาต่อผู้ปฏิบัติและเครื่องจักร ซึ่งเป็นสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุได้ เช่น ทำงานภายใต้สิ่งแวดล้อมที่มีสารพิษฟุ้งกระจาย แสงจ้าในขณะที่ปฏิบัติงาน เป็นต้น

ฉะนั้นก่อนที่จะตัดสินใจทุกครั้งผู้ปฏิบัติงานจะต้องหาข้อมูลเพื่อให้แน่ใจว่าการตัดสินใจนั้นถูกต้อง โดยพิจารณาจากข้อมูลประกอบการตัดสินใจซึ่งประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับงาน (Task) ที่ต้องปฏิบัติและข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะอันตรายที่จะเกิดขึ้น (Nature of harmful consequences) ถ้าหากข้อมูลมีจำนวน และคุณภาพมากพอก็จะทำให้ความเสี่ยงต่าง ๆ ลดลงอยู่ในขีดจำกัดที่อาจสามารถควบคุมได้ โอกาสที่จะเกิดความผิดพลาดหรืออุบัติเหตุก็จะลดลงด้วย เหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงจำเป็นต้องให้ข้อมูลแก่ผู้ปฏิบัติงานให้มากที่สุดและเป็นประโยชน์ที่สุด เช่น อาจจะทำให้การฝึกอบรมสอนแนะนำงานเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้รับข้อมูลที่ดีในการทำงาน เป็นการช่วยให้การทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นการลดความผิดพลาด ที่เกิดจากการตัดสินใจของผู้ปฏิบัติงานอีกด้วย

3. ทฤษฎีรูปแบบการเกิดอุบัติเหตุของกองทัพบกสหรัฐอเมริกา การบริหารงานความปลอดภัยของกองทัพบกสหรัฐอเมริกาได้พัฒนามากขึ้น เนื่องจากได้นำเอาเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการป้องกันประเทศ กองทัพบกสหรัฐอเมริกาก็ได้ศึกษาเทคโนโลยีทางด้านความปลอดภัยควบคู่ไปกับเทคโนโลยีการผลิต และการใช้ด้วยรูปแบบที่เสนอนี้เป็นรูปแบบที่แสดงถึงการ เกิดอุบัติเหตุซึ่งพอจะสรุปเป็นสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุได้เป็น 3 ประการ (กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน , 2543) คือ

1. ความผิดพลาดของผู้ปฏิบัติงาน (Human error) เกิดจากการที่ผู้ปฏิบัติงานมีพฤติกรรมกระทำที่ไม่ปลอดภัย (Unsafe act) สภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย (Unsafe condition) ต่าง ๆ ที่มีอยู่หรือเกิดขึ้นก็เกิดจากการทำงานที่ไม่ปลอดภัยของผู้ปฏิบัติงาน เช่น กัน ความผิดพลาดต่าง ๆ นั้น อาจเกิดขึ้นจากความผิดพลาดทางร่างกาย ขาดการฝึกอบรมอย่างเพียงพอ หรือขาดการกระตุ้นหรือแรงจูงใจในการทำงาน

2. ความผิดพลาดในระบบ (System error) อาจเกิดจากการออกแบบไม่เหมาะสม ซึ่งเนื่องมาจากนโยบายที่ไม่เหมาะสมของหน่วยงาน เช่น การประหยัด การเลือกใช้เทคโนโลยี การบำรุงรักษา หรือเกิดจากความล้มเหลวในการออกแบบที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ เป็นต้น

3. ความผิดพลาดในการบริหารจัดการ (Management error) สาเหตุหลักอาจเกิดจากความล้มเหลว (Failure) จากการบริหารจัดการ ข้อมูลข่าวสาร การใช้เทคโนโลยีและระบบการทำงานที่ไม่เหมาะสม ซึ่งความล้มเหลวนี้ อาจเกิดจากการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารที่ไม่ถูกต้องการฝึกอบรมอาจไม่เพียงพอ ขาดการกระตุ้น จูงใจในการปฏิบัติงาน

จากทฤษฎีเกี่ยวกับอุบัติเหตุและความปลอดภัย 3 ทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าสาเหตุสำคัญ ๆ ของการเกิดอุบัติเหตุและความไม่ปลอดภัยในการทำงานเกิดจากบุคคล อุปกรณ์ เครื่องจักร และสภาพการทำงาน ดังนั้นจึงต้องคำนึงถึงสาเหตุทั้ง 3 ประการนี้ เพื่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยในการทำงานน้อยลง เช่น ให้การฝึกอบรม สอนแนะนำงานให้ผู้ปฏิบัติงาน เพื่อให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและลดความผิดพลาดลง

สมยศ ภวนานนท์ (2537) ได้กล่าวถึงรูปแบบของการจัดการความปลอดภัยสมัยใหม่ (Modern safety management) ว่าเป็นการพัฒนา รูปแบบการจัดการความปลอดภัยและความสูญเสียอย่างเป็นระบบที่มีการกำหนดเป้าหมายอย่างชัดเจน มีมาตรฐาน และระบบประเมินวัดผลที่เชื่อถือได้โดยคุณลักษณะ 4 ประการ คือ

1. แนวคิดการจัดการ (Management concept) เป็นการนำแนวคิดและปรัชญาการบริหารงานความปลอดภัยสมัยใหม่มาใช้ในการดำเนินงาน ดังนี้

1.1 มุ่งเน้นในเรื่องระบบการบริหารงาน โดยเฉพาะบทบาทของผู้บริหารงานระดับสูง (Top management) เป็นหัวใจสำคัญของระบบนี้

1.2 ใช้ระบบการบริหารงานในการควบคุมอุบัติเหตุและความสูญเสียเป็นหลัก

1.3 ระบบการจัดการที่ดีและระบบการประเมินวัดผลที่เชื่อถือได้ สามารถค้นหาหรือบ่งบอก ถึงโอกาสหรือสาเหตุของอุบัติเหตุ

1.4 เน้นกลยุทธ์ด้านการป้องกัน โดยการดำเนินกิจกรรมที่ส่งผลให้มีการป้องกันและควบคุมที่ได้อย่างเพียงพอ มากกว่าที่จะมุ่งที่การแก้ไขซึ่งมองที่สถิติอุบัติเหตุแต่เพียงอย่างเดียว

1.5 การค้นหาและจัดลำดับความวิกฤตของปัญหาความรุนแรงว่าจะต้องดำเนินการในเรื่องใดก่อน (Priority setting)

1.6 การวัดความสัมพันธ์ของการจัดการด้านต่าง ๆ เพื่อส่งผลให้มีการป้องกันและควบคุมอุบัติเหตุและความสูญเสียอย่างมีประสิทธิภาพ

1.7 การควบคุมความสูญเสีย (Loss control) เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการรวม (Total management) แต่ก็เป็นส่วนสำคัญ

2. การจัดการระบบข้อมูล (Management information system) จำเป็นอย่างยิ่งต่อการบริหารงานและผู้บริหารที่จะใช้ข้อมูลในการวางแผนงานกำหนดนโยบายและการตัดสินใจ ข้อมูลที่เก็บจะต้องเป็นข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานและการปฏิบัติงาน มีระบบการจัดเก็บที่ดี

สามารถค้นหาได้ง่าย มีการป้องกันการสูญหาย และมีข้อมูลที่เพียงพอต่อการวิเคราะห์และการตัดสินใจของผู้บริหาร ตลอดจนการดำเนินงานด้านต่าง ๆ

3. มาตรฐานการปฏิบัติงาน (Performance standard) ระบบการบริหารงานความปลอดภัยสมัยใหม่นี้ ให้ความสำคัญต่อมาตรฐานการปฏิบัติงานกิจกรรมหรืองานที่ปฏิบัติจะต้องมีขั้นตอนการปฏิบัติ กำหนดมาตรฐาน และควบคุมให้เป็นไปตามมาตรฐาน มีการพัฒนาระบบมาตรฐานให้สูงขึ้นจนเข้าสู่ระดับสากล และควบคุมให้เป็นไปกับการพัฒนามาตรฐานสากลที่เปลี่ยนไป

4. ระบบการประเมินวัดผล (Measurement and evaluation system) ระบบนี้มุ่งเน้นมาตรฐานที่สามารถวัดได้ ใช้เป็นดัชนีชี้วัดได้ ตรวจสอบและประเมินผลได้ว่ากิจกรรมหรือโปรแกรมที่ปฏิบัติได้ผลตามมาตรฐานหรือต่ำกว่ามาตรฐาน และจะปฏิบัติให้ได้มาตรฐานอย่างไร วิฑูรย์ สิมะ โชคดี และวีระพงษ์ เฉลิมจิระรัตน์ (2536) ได้กล่าวถึง รูปแบบการจัดการความปลอดภัยอีกรูปแบบหนึ่ง คือ จัตุรัสปลอดภัย (Safety square) ว่าประกอบไปด้วย

1. การจัดทำสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยในการทำงาน ประกอบด้วย งานหลัก 4 ประการ คือ การจัดวางผังโรงงานให้ปลอดภัย การทำฝาคอครอบเครื่องจักรกล การเลือกใช้เครื่องจักร และเครื่องมือกลที่ปลอดภัย และการใช้วิธีการผลิตที่ปลอดภัย

2. การมอบหมายการจัดตั้งองค์กร เพื่อรับมอบอำนาจในการทำงาน เพื่อความปลอดภัยในรูปแบบขององค์กรเพื่อความปลอดภัยประกอบด้วย 4 ปัจจัย คือ คณะกรรมการเพื่อความปลอดภัย เจ้าหน้าที่ความปลอดภัย ผู้ประสานงานเพื่อความปลอดภัย และโปรแกรมเพื่อความปลอดภัย

3. การควบคุมให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างปลอดภัยใน 4 ลักษณะ คือ การฝึกอบรมคนงานเพื่อทำงานอย่างปลอดภัย การตรวจสอบความปลอดภัย การจัดประกวดการแข่งขันเพื่อความปลอดภัย และโปรแกรมปรับปรุงสภาพการทำงาน

4. การติดตามผลโดยฝ่ายงานบำรุงรักษาความปลอดภัยโดยมีงานหลัก 4 ประการ คือ การป้องกันอัคคีภัย การดูแลทั้งความสะอาด การตรวจสอบสภาพโรงงาน และการตรวจสอบสภาพอนามัยของคนงาน

ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

ทฤษฎีการจัดการมีพัฒนาการมาตามลำดับ เป็นการสะท้อนถึงการปฏิบัติของผู้บริหารในแต่ละกลุ่ม ทฤษฎี ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. ทฤษฎีการจัดการแบบดั้งเดิม (Classical theory) (นิรมล กิติกุล, 2545) มุ่งเน้นองค์การที่มีรูปแบบตั้งอยู่บนพื้นฐานหลักการ 4 ประการ ได้แก่ การแบ่งระดับชั้นสายการบังคับบัญชา การแบ่งงานตามความถนัด ช่วงของการควบคุมและเอกภาพในการจัดการ ซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนแปลงสังคมอุตสาหกรรม มุ่งให้เกิดผลผลิตที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผลผลิตสูงและ

รวดเร็วกว่า มมองคนเหมือนเครื่องจักร (Mechanistic) ไม่ให้ความสำคัญต่อมนุษย์ ปราศจากความยืดหยุ่น (Flexibility) ทฤษฎีการจัดการที่จัดอยู่ในสมัยนี้ คือ ทฤษฎีการบริหารแบบวิทยาศาสตร์ (Scientific management theory) (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2543) เป็นทฤษฎีซึ่งเน้นการใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ในการปรับปรุงความสามารถในการผลิตของแรงงาน นักคิดคนแรกที่ทำให้ความสนใจกับประสิทธิภาพในการผลิตคือ Frederick W. Taylor (1856-1915) เขาได้ความคิดพื้นฐานมาจากชาลส์ แบบเบจ (Charles Babbage) ที่เกี่ยวกับการแบ่งงานกันทำตามความชำนาญด้วยการลดความยากของงาน (Job dilution) นั่นก็คือ การนำงานที่ยุ่งยากมาจำแนกรายละเอียดออกมาเป็นงานย่อย ๆ ที่ทำได้เร็วขึ้นง่ายขึ้นและสามารถทำซ้ำ ๆ ได้ เทเลอร์เห็นว่าความคิดนี้สามารถนำมาใช้แก้ปัญหาที่โรงงานอุตสาหกรรมที่กำลังประสบปัญหาอยู่ในขณะนั้นได้ เขาจึงทดลองนำวิธีการทางวิทยาศาสตร์เข้ามาใช้ในเทคนิคในการออกแบบงานผลิตและกำหนดมาตรฐานการผลิต เพื่อให้รู้ว่าคนงานแต่ละคนควรต้องผลิตในปริมาณเท่าใด

แนวความคิดด้านการจัดการแบบวิทยาศาสตร์ของเทเลอร์ มีหลักดังนี้ (นิรมล กิตติกุล, 2545)

1. พัฒนารูปแบบการทำงานที่ดีที่สุด (One best way) โดยผ่านการวิเคราะห์อย่างมีหลักเกณฑ์ แทนการใช้กฎที่ไม่แน่นอน (Rule of thumb)
2. ใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์คัดเลือก ฝึกหัด สอนและพัฒนาคนงานให้ตรงกับงาน
3. มีการร่วมมือกับคนงาน เพื่อให้เชื่อมั่นได้ว่างานทั้งหมดได้พัฒนาตามหลักเกณฑ์ทางวิทยาศาสตร์
4. มีการแบ่งงานและความรับผิดชอบระหว่างการจัดการและแรงงาน เพราะในความคิดงานและความรับผิดชอบส่วนใหญ่จะตกอยู่กับคนงาน
5. เพิ่มผลผลิตสูงสุดแทนที่จะจำกัดผลผลิต

2. ทฤษฎีการจัดการแบบใหม่กว่าเดิม (Neo-classical theory) (นิรมล กิตติกุล, 2545) โดยพัฒนามาจากสมัยเดิม หลังจากสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำในสหรัฐอเมริกาทำให้มีอัตราการว่างงานมากขึ้น สหภาพแรงงานเรียกร้องผลประโยชน์ให้แก่ผู้ใช้แรงงาน ทำให้เริ่มเห็นความสำคัญและคุณค่าของมนุษย์ซึ่งถูกละเลยในอดีต เพราะคนเป็นสิ่งมีชีวิต มีความรู้สึกนึกคิดจึงเป็นทรัพยากรการจัดการที่สำคัญมาก ฉะนั้นการจัดการในสมัยนี้ได้พัฒนาทฤษฎี วิธีการและเน้นพฤติกรรมของคนและกลุ่มนอกแบบ หรือองค์การที่ไม่เป็นทางการที่แฝงในองค์การที่เป็นทางการ

สรุป ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ สามารถแบ่งได้ 3 กลุ่ม คือ ทฤษฎีการจัดการแบบดั้งเดิม ประกอบด้วยทฤษฎีพื้นฐาน 3 ทฤษฎี ได้แก่ ทฤษฎีที่ 1 ทฤษฎีการบริหารแบบวิทยาศาสตร์นักทฤษฎีที่จัดอยู่ในทฤษฎีนี้คือ Frederick W. Taylor เป็นบิดาของการบริหารตามหลักวิทยาศาสตร์โดยการศึกษาค้นคว้าวิธีการทำงานที่มีหลักเกณฑ์และเป็นวิธีที่ดีที่สุด Frank and Lillian

ได้ศึกษาการเคลื่อนไหวและลดความเมื่อยล้าในการทำงาน หรือเรียกว่า “ศิลปะการก่อดึก” และ Henri ได้กำหนดตารางเวลาการทำงานและควบคุมการปฏิบัติงานที่เรียกว่า Bar chart และ Gantt chart ทฤษฎีที่ 2 ทฤษฎีการบริหาร นักทฤษฎีที่จัดอยู่ในทฤษฎีนี้ คือ James and Alan ได้คิดเรื่องเทคนิคหรือศิลปะในการสั่งการเพื่อการประสานงานของคนในองค์การ Gulick and Urwick เน้นการจัดการที่มีประสิทธิภาพเรียกว่า POSDCORB Model ฟาโยลได้รับยกย่องเป็นบิดาแห่งการจัดการยุคใหม่ ได้วางรากฐานในการบริหารโดยกำหนดหน้าที่และหลักบริหาร 14 ข้อ ทฤษฎีที่ 3 ทฤษฎีระบบราชการ นักทฤษฎีที่จัดอยู่ในทฤษฎีนี้ คือ Max Weber เป็นเจ้าตำรับระบบราชการ โดยกำหนดสายการบังคับบัญชาแบ่งงานกันทำตามหน้าที่ ยึดหลักคุณธรรม และความมั่นคง เป็นต้น ทฤษฎีการจัดการแบบใหม่กว่าเดิมและทฤษฎีการจัดการสมัยใหม่ เป็นการนำเอาระบบงานและคนมาประยุกต์เข้าด้วยกัน พยายามค้นคว้าหาทางแก้ไขข้อบกพร่องกับนำวิธีการใหม่ ๆ มาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด เช่น ทฤษฎีระบบ ทฤษฎีการบริหารตามสถานการณ์ ทฤษฎีวิทยาการจัดการ เป็นต้น

2.3 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมถวิล เมืองพระ (2537) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมอนามัยของคณงานในระดับปฏิบัติการเรื่อง การป้องกันอุบัติเหตุเนื่องจากการทำงาน : ศึกษาเฉพาะกรณีอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์จากโลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์เขตอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยทำการศึกษา กับพนักงานจำนวน 277 คน ผลการศึกษา พบว่า คณงานในระดับปฏิบัติการมีพฤติกรรมอนามัยเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุ เนื่องจากการทำงานอยู่ในเกณฑ์ดี และมีความรู้ทัศนคติ และการรับรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุจากการทำงานและการป้องกันอยู่ในระดับดี

ชาญ ลีลาภรณ์ (2537) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การส่งเสริมความปลอดภัยในการทำงานของโรงงานอุตสาหกรรม ศึกษาเฉพาะกรณีบริษัทไทยแลนด์สเมลดิ่งแอนด์ไฟนิง จำกัด(ไทยชาร์โก้) ซึ่งประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือพนักงานทั้งหมดของบริษัท ผลการศึกษาพบว่า อายุรายได้ ประสิทธิภาพการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของพนักงาน และพบว่าพนักงานที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อกิจกรรมส่งเสริมความปลอดภัยแตกต่างกัน

จิตรา วิมลธำรง (2538) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพทัศนคติ ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยกับการจัดการความปลอดภัยของผู้ควบคุมงานในโรงงานอุตสาหกรรมผลิตยางรถยนต์ในจังหวัดสมุทรสาคร ผลการศึกษา พบว่า บุคลิกภาพแบบ N (หัวนไหว-มั่นคง) มีความสัมพันธ์กับการจัดการความปลอดภัย ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยสัมพันธ์กับการจัดการความปลอดภัย ผู้ควบคุมที่มีประสิทธิภาพการทำงานและระดับการศึกษาต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยต่างกัน ผู้ควบคุมงานที่มีประสิทธิภาพความปลอดภัย

ต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยต่างกัน ผู้ควบคุมงานที่มีระดับการศึกษา และประสบการณ์ อบรมความปลอดภัยต่างกัน มีการจัดการความปลอดภัยไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สุพัตรา โทวราภา (2538) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลของการจัดกิจกรรมเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่มีต่อพฤติกรรมความปลอดภัย ในการทำงานของคนงานในโรงงานทอผ้า ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานแผนกปั่น 25 คน แผนกทอ 25 คน ของโรงงานทอผ้าไทคุราโบ ผลการศึกษาพบว่า หลังจากการทดลองจัดกิจกรรม เพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่มีต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของคนงาน โรงงานทอผ้า คนงานมีพฤติกรรมดีขึ้น และคนงานมีความรู้ และเจตคติสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ฟ้ารัตน์ สมแสน (2539) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพของการนำนโยบายความปลอดภัยไปปฏิบัติในโรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง ศึกษาเฉพาะกรณี การใช้อุปกรณ์เครื่องป้องกันอุบัติเหตุ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ พนักงานโรงงานยาสูบฝ่ายผลิต จำนวน 118 คน โดยใช้แบบสอบถามในการสำรวจ ผลการศึกษาพบว่า อายุการทำงาน ความรู้ความเข้าใจในเครื่องจักร ความรู้ความเข้าใจในกฎระเบียบ ความเข้มงวดของผู้บังคับบัญชา และความตระหนักถึงความรุนแรงของอุบัติเหตุไม่มีความสัมพันธ์ต่อการป้องกันหรือการเกิดอุบัติเหตุ และพนักงานที่ไม่สวมใส่ อุปกรณ์ เครื่องป้องกันอุบัติเหตุ จะมีโอกาสได้รับอุบัติเหตุสูงกว่าพนักงานที่สวมใส่อุปกรณ์เครื่องป้องกันอุบัติเหตุ

สมชาย เลาะห์พิพัฒน์ชัย (2539) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพ ความเชื่อในแหล่งอำนาจควบคุมทางสุขภาพกับพฤติกรรมความปลอดภัยของคนงานในอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ คนงานในอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า จำนวน 215 คน ผลการศึกษาพบว่า ความเชื่อในแหล่งอำนาจควบคุมทางสุขภาพและความเชื่ออำนาจภายในตน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญ

สุรัชย์ ไพศาลพันธุ์ (2541) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อความปลอดภัยในการทำงานและปฏิบัติตามมาตรการความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่าพนักงานที่มีความแตกต่างของ เพศ อายุสถานภาพสมรส รายได้ อายุงาน และประสบการณ์ ในการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน มีทัศนคติต่อความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน ยกเว้นพนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 พนักงานมีทัศนคติต่อความปลอดภัยในระดับดี และทัศนคติต่อความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตามมาตรการความปลอดภัยในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

ปัทมา พุ่มมาพันธุ์ (2542) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ ความรู้ด้านการจัดการความปลอดภัย ความพึงพอใจต่อการจัดการความปลอดภัย และพฤติกรรม ความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ในโรงงานแผ่นเหล็กกล้าไร้สนิม ผลการศึกษาพบว่าระยะเวลาในการศึกษา บุคลิกภาพ Scale E (แสดงออก – เก็บ) และความรู้ด้านการจัดการความปลอดภัย มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการจัดการความปลอดภัย ระยะเวลาในการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน บุคลิกภาพ (Scale E) (แสดงออก – เก็บ) บุคลิกภาพ Scale N (ห้วนไหว – มั่นคง) ความรู้ด้านการจัดการความปลอดภัย และความพึงพอใจต่อการจัดการความปลอดภัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานและอายุ ระยะเวลาในการศึกษาบุคลิกภาพ Scale N (ห้วนไหว-มั่นคง) ความพึงพอใจต่อการจัดการความปลอดภัยและความรู้ด้านการจัดการความปลอดภัย มีความสัมพันธ์ซึ่งสาเหตุและผลทางตรงกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ส่วนอายุ ระยะเวลาในการศึกษาและความรู้ด้านการจัดการความปลอดภัยมีความสัมพันธ์ซึ่งสาเหตุผลทางอ้อมกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

รัตนวรรณ ศรีทองเสถียร (2542) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ระบบความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมผลการศึกษาพบว่าพนักงานมีการรับรู้ระบบความปลอดภัย และพฤติกรรมความปลอดภัยอยู่ในระดับดีมาก พนักงานที่มีลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีการรับรู้ระบบความปลอดภัยไม่แตกต่างกันพนักงานหญิง พนักงานที่ไม่เคยประสบอุบัติเหตุจากการทำงาน พนักงานที่เคยอบรมด้านความปลอดภัยและพนักงานที่เคยอบรมการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลมีพฤติกรรมความปลอดภัยดีกว่าพนักงานชาย พนักงานที่เคยประสบอุบัติเหตุจากการทำงาน พนักงานที่ไม่เคยอบรมด้านความปลอดภัย และพนักงานที่ไม่เคยอบรมการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .002 .005 .02 และ .003 ตามลำดับ (4) การรับรู้ระบบความปลอดภัยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมความปลอดภัย ($r=0.420$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ความปลอดภัยที่ผ่านมาพบว่า ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องการให้ความรู้ทั่วไปมีดังต่อไปนี้

จิตรา วิมลธำรง (2538) ได้ศึกษาถึง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ ทักษะคติ ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยกับการจัดการความปลอดภัยของผู้ควบคุมในโรงงาน อุตสาหกรรมผลิตยางรถยนต์ในจังหวัดสมุทรสาคร พบว่าผู้ควบคุมงานที่มีอายุ ประสบการณ์ทำงานระดับการศึกษาและประสบการณ์อบรมความปลอดภัยต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดการความปลอดภัย บุคลิกภาพ และความรู้มีผลกับประสิทธิภาพการจัดการความปลอดภัยการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยของผู้ควบคุมงานมีผลต่ออัตราการเกิดอุบัติเหตุ

สมชาย เลาะห์พิพัฒน์ชัย (2539) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อด้านสุขภาพ กับพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานในอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า พบว่า ความเชื่อด้านสุขภาพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานในด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุการรับรู้ความรุนแรงของการเกิดอุบัติเหตุ และด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคในการปฏิบัติเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ ส่วนเพศ อายุ อายุงาน ระดับการศึกษา จำนวนบุตรในความรับผิดชอบ ต่างกัน มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานไม่แตกต่างกัน

เกียรติไชย ชักทะวงษ์ (2541) ได้ศึกษาทัศนคติ ความรู้ และพฤติกรรมการใช้อุปกรณ์ ป้องกันเสียงดังของพนักงานปฏิบัติการบริษัทปูนซีเมนต์ไทยจำกัด(มหาชน)โรงงาน ท่าหลวง จังหวัดสระบุรี เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 196 ราย พบว่า พนักงานปฏิบัติการส่วนใหญ่มีทัศนคติและพฤติกรรมการใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงดังอยู่ใน ระดับดี มีความรู้ เรื่องเสียงและอุปกรณ์ป้องกันเสียงดังอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ยังพบว่า ทัศนคติ ความรู้มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมการใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงดังอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

สุรัชย์ ไพศาลพันธุ์ (2541) ได้ทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่าง ทัศนคติต่อความปลอดภัยในการทำงานและการปฏิบัติตามมาตรการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 276 ราย ผลการวิจัยพบว่า พนักงานที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้ อายุงาน และประสบการณ์ใน การฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานต่างกันมีทัศนคติต่อความปลอดภัย ในการทำงานไม่แตกต่างกัน ยกเว้นพนักงานที่มีระดับ การศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อ ความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และพนักงานที่มี ทัศนคติต่อความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับดี และนอกจากนี้ ทัศนคติต่อความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการปฏิบัติตามมาตรการความปลอดภัยในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ชัยวัช ทองอินทร์ (2542) ได้ทำการศึกษาถึงความรู้ในเรื่องความปลอดภัย ในการ ทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ : กรณีศึกษา บริษัท ธานินทร์ เอลน่า จำกัด จังหวัดเชียงใหม่ จากกลุ่มตัวอย่าง 217 ราย พบว่า พนักงาน ระดับปฏิบัติการ มีความรู้ในเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน โดยรวม มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 82.5 ซึ่งเรียงตามลำดับด้าน ต่าง ๆ ดังนี้ความรู้ในเรื่องความปลอดภัยในการทำงานด้านภาวะ แวดล้อมสารเคมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 100.0 ภาวะแวดล้อมความร้อน ค่าเฉลี่ยร้อยละ 92.3 เครื่องจักร ค่าเฉลี่ยร้อยละ 88.0 มาตรฐาน เกี่ยวกับอุปกรณ์คุ้มครองภัยส่วนบุคคล ค่าเฉลี่ยร้อยละ 81.6 100.0 ภาวะแวดล้อมเสียง ค่าเฉลี่ยร้อยละ 77.7 และ100.0 ภาวะแวดล้อมแสงสว่าง ค่าเฉลี่ยร้อยละ 72.9

พจนานุกรม (2542) ได้ศึกษาถึงความรู้ ทักษะการป้องกันอันตรายจากการทำงานของลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรมผลิตลวดในจังหวัดปทุมธานี จากกลุ่มตัวอย่าง 172 ราย พบว่า ความรู้กับทักษะการป้องกันอันตรายจากการทำงาน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ความรู้กับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากการทำงานมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทักษะกับ พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากการทำงานมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

นลินี ประทับสร (2543) ได้ทำการศึกษาถึง ภาวะผู้นำ ความรู้และทักษะเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน พบว่า หัวหน้างานระดับต้นมีความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับความรู้มาก มีทักษะเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานอยู่ใน ระดับปานกลาง และมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับสูง หัวหน้างาน ระดับต้น ที่มีอายุและการอบรมเรื่องความปลอดภัยต่างกัน มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .001 ตามลำดับ ภาวะผู้นำแบบ มุ่งงาน ภาวะผู้นำมุ่งสัมพันธ์ ความรู้ และทักษะเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .001 และการอบรมเรื่องความปลอดภัย ภาวะผู้นำแบบมุ่งงาน และทักษะเกี่ยวกับ ความปลอดภัยในการทำงานสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานได้อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, .001 และ .001 ตามลำดับ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ พบว่า ส่วนใหญ่จะมีการศึกษาเกี่ยวกับ ทักษะหรือความคิดเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน พฤติกรรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งยังไม่พบว่ามีผู้ใดได้ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรอาคารด้านความปลอดภัยของพนักงานในอาคารสูง ผู้วิจัยในฐานะที่ปฏิบัติงานอยู่ใน กลุ่มพัฒนาธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ ของ บริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) จึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องดังกล่าว

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยการบริหารความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) แบบวัดผลครั้งเดียว (One Shot Case Study) โดยใช้วิธีแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการสำรวจข้อมูล ให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบด้วยตนเอง (Self – Administered Questionnaire) หลังจากนั้นจะทำการประมวลผลโดยโปรแกรม SPSS ซึ่งสถิติที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อให้การวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงกำหนดวิธีการศึกษาวิจัยในเรื่องต่าง ๆ โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ 8 หัวข้อคือ (1) แบบของการวิจัย (2) หน่วยในการวิเคราะห์ (3) กำหนดประชากร (4) กลุ่มตัวอย่างและแผนการสุ่มตัวอย่าง (5) การสร้างเครื่องมือและดำเนินการเก็บข้อมูล (6) ดำเนินการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล (7) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล (8) การเสนอผลงานวิจัยและเขียนรายงาน ดังมีรายละเอียดแต่ละขั้นตอนดังนี้คือ

3.1 ขั้นตอนการดำเนินการ

แบบของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษาวิจัยใช้วิธีวิจัยเชิงพรรณนา และแบบมีพารามิเตอร์ใช้ทดสอบความแตกต่างเก็บข้อมูลครั้งเดียวแล้วทำการวิเคราะห์

หน่วยในการวิเคราะห์

ระดับบุคคล โดยเก็บจากพนักงานของบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด(มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์)

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

การวิจัยครั้งนี้ประชากรที่ศึกษาคือพนักงาน บริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) ที่ประจำ อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) ที่เกี่ยวข้องซึ่งมีพนักงานจำนวน 180 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ตัวอย่าง พนักงาน บริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) ที่ประจำ อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) จำนวน 180 คน มีขั้นตอนการเลือกตัวอย่างดังนี้

ขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้การคำนวณสูตรของ ทาโร ยามานะ (Taro Yamane) (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2544) กำหนดความคลาดเคลื่อน 5 % ราย ซึ่งเป็นพนักงานที่ประจำ อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์)

ในกรณีนี้ทราบจำนวนประชากร สามารถคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง หรือกรณีที่มีประชากรมีจำนวนจำกัดที่นับได้ (Finite Populayion)

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากรที่ใช้ในการวิจัย

e = ค่าเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่าง

แทนค่า

จำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัยพนักงานบริษัท จำนวน 180 คน ยอมรับค่าความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่างได้ 5 % หรือ 0.5 จะคำนวณได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{สูตร} \quad n &= \frac{N}{1+N(e)^2} \\ &= \frac{180}{1+180(0.05)^2} \\ &= \frac{180}{1+180(0.0025)} \\ &= \frac{180}{1+0.45} \end{aligned}$$

$$= 124.13 \text{ หรือ } 124 \text{ ราย}$$

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

1. ลักษณะของเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่ง ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าทฤษฎีและแนวคิดต่าง ๆ ตลอดจนผลงานเอกสารวิจัยที่ เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นคำถามแบบเลือกตอบได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามสำรวจข้อมูลการบริหารความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านระบบบริหารจัดการ
2. ด้านการสำรวจความปลอดภัยและพัฒนาสภาพแวดล้อมในการทำงาน
3. ด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัย
4. ด้านฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย
5. ด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ
6. ด้านการป้องกัน เตรียมพร้อมและตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ตามแบบ ของ ลิเคิร์ท (Likert Scale) กำหนดการให้คะแนนความพึงพอใจในการรับบริการเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยมีกำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนและเกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้ (พวงรัตน์ ทีวีรัตน์, 2543)

ตอบระดับความคิดเห็นบริหารมากที่สุด	5	คะแนน
ตอบระดับความคิดเห็นบริหารมาก	4	คะแนน
ตอบระดับความคิดเห็นบริหารปานกลาง	3	คะแนน
ตอบระดับความคิดเห็นบริหารน้อย	2	คะแนน
ตอบระดับความคิดเห็นบริหารน้อยที่สุด	1	คะแนน

เกณฑ์ในการแบ่งช่วงระดับปฏิบัติ

ใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยตามแนวของเบสต์ (1981) โดยทำการแบ่งระดับปฏิบัติเป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนนค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00	หมายถึง มีการบริหารอยู่ในระดับ “มากที่สุด”
คะแนนค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50	หมายถึง มีการบริหารอยู่ในระดับ “มาก”
คะแนนค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50	หมายถึง มีการบริหารอยู่ในระดับ “ปานกลาง”
คะแนนค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50	หมายถึง มีการบริหารอยู่ในระดับ “น้อย”

คะแนนค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีการบริหารอยู่ในระดับ “น้อยที่สุด”

2. การสร้างเครื่องมือ

2.1 สร้างแบบสอบถาม โดยการศึกษาจากเอกสารแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการทำงาน เพื่อนำมากำหนดกรอบของการสร้างแบบสอบถามตลอดจนแนวทางการออกแบบให้ครอบคลุมโดยกำหนดข้อคำถามให้มีจำนวนมากไว้ก่อนแล้วจึงนำมาตรวจสอบวินิจฉัยอีกครั้งเพื่อให้ได้ข้อคำถามที่ถูกต้องที่สุด

2.2 นำแบบสอบถามที่ร่างเสร็จเสนอต่ออาจารย์ที่ปริกษาสารนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบจำนวน 3 ท่าน ดังมีรายชื่อดังนี้

1. ญัฐวัตร มนต์เทวีญ

ที่ปรึกษาด้านความปลอดภัย ฯ และเป็นวิทยากรอิสระ

กรรมการบริหารสมาคมส่งเสริมความปลอดภัย และอนามัยในการทำงาน

(ประเทศไทย)

2. รศ.ดร.จักรกฤษณ์ ศิวะเดชาเทพ

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาจารย์ประจำคณะทำงานหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

3. ดร.ชัยยุทธ ชวลิตนิธิกุล

เลขานุการสมาคมส่งเสริมความปลอดภัยและอนามัยในการทำงาน (ประเทศไทย)

คณบดีประจำคณะสาธารณสุขศาสตร์ ม.ธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

2.3 ทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2.4 นำแบบสอบถามมาที่สมบูรณ์ได้รับการแก้ไขแล้ว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

2.5 นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด โดยได้ค่าความเชื่อมั่นที่คำนวณได้เท่ากับ 0.981 โดยการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) (บุญชม ศรีสะอาด, 2536)

2.6 นำแบบสอบถามที่นำไปทดลองใช้ไปปรับปรุงแก้ไขแล้วทำฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บข้อมูลจริงต่อไป

$$\alpha = \frac{K}{K - (1 - \frac{S_2^1}{S_x^1})}$$

โดย	α	แทน สัมประสิทธิ์อัลฟาหรือค่าความเชื่อมั่น
	K	แทน จำนวนข้อความของแบบวัดชุดทดสอบ
	S_2	แทน ผลรวมของค่าแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	S_x	แทน ผลค่าแปรปรวนของคะแนนรวม

2.7 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบไปใช้ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการแจกแบบสอบถาม 180 ชุดในการเก็บข้อมูลครั้งนี้

3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามและขอความร่วมมือตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยใช้ระยะเวลาที่เก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม 2556 ถึงวันที่ 31 เมษายน 2556 โดยได้ดำเนินการ ดังนี้

- 1.ขอหนังสือรับรองจากสำนักงานโครงการบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ไปยังผู้บริหารรองกรรมการผู้จัดการกลุ่มงานบริหารอาคาร เพื่อแนะนำตัวผู้วิจัยและขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลในการตอบแบบสอบถามของผู้บริหาร ผู้บังคับบัญชา เจ้าหน้าที่ และพนักงานของอาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์)
2. ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามจำนวน 180 ฉบับด้วยตนเองและได้รับเก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 145 คนคิดเป็นร้อยละ 80.55 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา นำมาตรวจสอบเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การศึกษาครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ได้นำข้อมูลมาจากแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้มาเปลี่ยนเป็นเลขรหัสตัวเลข (Code) แล้วบันทึกลงโปรแกรม เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้
2. การคำนวณหาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามจากตอนที่ 1 ที่มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check - List) ใช้วิธีหาค่าความถี่ (Frequency) แล้วสรุปมาเป็นร้อยละ (Percentage)
3. การคำนวณหาข้อมูลการวิเคราะห์ระดับปฏิบัติ จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ระยะเวลาการในปฏิบัติงาน ที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) แล้วนำข้อมูลมาแปลค่าตามเกณฑ์คะแนนกำหนดระดับปฏิบัติ

4. การเปรียบเทียบความพึงพอใจของการบริหารความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนค์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) ด้านระบบบริหารจัดการ ด้านการสำรวจความปลอดภัยและพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัย ด้านฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย ด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ และด้านการป้องกัน เตรียมพร้อมและตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน จำแนกตามส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ระยะเวลาการในปฏิบัติงาน โดยใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างด้วย t – test สำหรับด้านเพศ และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของตัวแปรเป็นรายกลุ่มสำหรับตัวแปร อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ระยะเวลาการในปฏิบัติงาน

3.6 ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยสรุปได้ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

กิจกรรม	ระยะเวลา (เดือน)						
	1	2	3	4	5	6	7
1. กิจกรรมกรอบแนวคิดในการศึกษา	■						
2. กำหนดประชากรและวิธีการสุ่มตัวอย่าง		■					
3. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย			■				
4. เก็บรวบรวมข้อมูล				■			
5. วิเคราะห์ข้อมูล					■		
6. สรุปผลและเขียนรายงานค้นคว้าวิจัย						■	

บทที่ 4

ผลการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการบริหารความปลอดภัยในการทำงานตามความคิดเห็นของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) ในบทนี้ได้้นำการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้ตอบกลับมาเป็นแบบสอบถามจำนวน 145 คน จากจำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 80.55 นำแบบสอบถามที่ได้มาประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อศึกษาผลการวิจัย โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์)

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2(ฟอร์จูนทาวน์)

ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบความสำคัญต่อการบริหารความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2(ฟอร์จูนทาวน์)

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมาย และการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลถูกต้อง ตลอดจนการสื่อความหมายของข้อมูลที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มผู้ให้ข้อมูล
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
$S.D.$	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
%	แทน	ค่าร้อยละ

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน)
อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2(ฟอร์จูนทาวน์)

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล

ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	145	100
ชาย	70	48.30
หญิง	75	51.70
อายุ	145	100
20 - 30 ปี	37	25.52
31 - 40 ปี	65	44.83
41 - 50 ปี	36	24.83
51 ปีขึ้นไป	7	4.82
ระดับการศึกษา	145	100
ม.3-ม.6	6	4.14
ปวช.- ปวส.	15	10.34
ปริญญาตรี	103	71.03
สูงกว่าปริญญาตรี	21	14.48
ระดับตำแหน่ง	145	100
พนักงาน 6A – 6C	5	3.45
เจ้าหน้าที่ 5A – 5B	64	44.14
บังคับบัญชา 4A – 4C	51	35.17
บริหาร 3A – 3C	25	17.24
ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน	145	100
ไม่เกิน 1 ปี	24	16.55
1 – 3 ปี	29	20.00
3 – 5 ปี	8	5.52
5 ปีขึ้นไป	84	57.93

จากตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปจากแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 145 ชุด ซึ่งประกอบด้วย

1. เพศ พบว่าพนักงาน บริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) เป็นเพศหญิงมากที่สุด จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 51.70 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 48.30

2. อายุ พนักงาน ส่วนใหญ่ของอายุของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดคือ ช่วงอายุ 31 – 40 ปี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 44.83 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 20 – 30 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 25.52 ช่วงอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 24.83 และน้อยที่สุดช่วงอายุ 51 ปี ขึ้นไป จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.82

3. ระดับการศึกษา พบว่าพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) ส่วนใหญ่การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 71.03 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 14.48 ระดับ ปวช – ปวส. จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 10.34 และระดับ ม.3 – ม.6 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.14

4. ระดับตำแหน่ง พบว่าบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) ส่วนใหญ่จะเป็นระดับเจ้าหน้าที่ ระดับ 5 A – 5 B จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 44.14 ระดับบังคับบัญชา 4A – 4C จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 35.17 ระดับบริหาร 3A – 3C จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 17.24 และระดับพนักงาน 6A – 6C จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.45

5. ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน พบว่าบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ (ฟอร์จูนทาวน์) มากที่สุดจะปฏิบัติงาน 5 ปีขึ้นไป จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 57.93 ปฏิบัติงาน 1 - 3 ปี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ปฏิบัติงานไม่เกิน 1 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 16.55 ปฏิบัติงาน 3 - 5 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.52

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท ซี.พี. แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์)

ตารางที่ 4.2 ระดับการบริหารความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์)

การบริหารความปลอดภัย	ระดับการบริหาร		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านระบบบริหารจัดการความปลอดภัย	3.61	0.75	มาก
2. ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน	3.46	0.82	ปานกลาง
3. ด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัย	3.62	0.79	มาก
4. ด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย	3.57	0.74	มาก
5. ด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ	3.51	0.77	มาก
6. ด้านการป้องกัน เตรียมพร้อมและตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน	3.73	0.85	มาก
เฉลี่ย	3.58	0.79	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่าการบริหารความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด(มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) ทั้ง 6 ด้าน พิจารณาเป็นรายด้านจะพบว่า ทุกด้านมีการบริหาร ความปลอดภัยในการทำงาน ดังนี้ มีการบริหารความปลอดภัยอยู่ในระดับมาก ($X = 3.61$) ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง ($X = 3.46$) ด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัยอยู่ในระดับมาก ($X = 3.62$) ด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย อยู่ในระดับมาก ($X = 3.57$) ด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุอยู่ในระดับมาก ($X = 3.51$) และด้านการป้องกัน เตรียมพร้อมและตอบโต้ภาวะฉุกเฉินอยู่ในระดับมาก ($X = 3.73$)

ตารางที่ 4.3 การบริหารความปลอดภัยในการทำงานด้านระบบบริหารจัดการความปลอดภัย

การบริหารความปลอดภัยในการทำงานด้าน ระบบบริหารจัดการความปลอดภัย	ระดับการบริหาร		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีนโยบายและมาตรการที่เน้นให้พนักงานทุกคนมีส่วนร่วมอย่างชัดเจน	3.58	0.73	มาก
2. ส่งเสริมหรือเสริมสร้างความปลอดภัยให้เข้าสู่กระบวนการการบริหารขององค์กร	3.61	0.70	มาก
3. การทำงานของฝ่ายความปลอดภัยเป็นไปตามมาตรฐาน ความปลอดภัยของรัฐ	3.76	0.66	มาก
4. มีการควบคุมสภาพแวดล้อมในการทำงาน และมีการลดหรือจัดสภาพที่เสี่ยงต่อการบาดเจ็บ	3.57	0.78	มาก
5. กรณีที่เกิดเหตุการณ์ไม่ปกติขึ้น ฝ่ายบริหาร สามารถควบคุมได้ เป็นส่วนใหญ่	3.63	0.65	มาก
6. มีระบบการประเมินวัดผลความปลอดภัยที่เชื่อถือได้ในองค์กร เช่น มี KPI ด้านความปลอดภัยและ มีระบบ ISO	3.52	0.73	มาก
7. ฝ่ายบริหารมีการนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการวางแผนงานกำหนดนโยบายหรือตัดสินใจในด้านความปลอดภัย	3.57	0.77	มาก
8. มีบุคลากรที่เหมาะสมและเพียงพอกับงานด้านความปลอดภัย	3.59	0.77	มาก
9. มีการกำหนด กฎ ระเบียบด้านความปลอดภัย ที่ชัดเจน	3.73	0.71	มาก
10. มีสายงานการบริหารด้านความปลอดภัยชัดเจน	3.88	0.73	มาก
11. มีการจัดฝึกอบรมพนักงานในด้านความปลอดภัย	3.77	0.81	มาก
12. จัดให้มีการตรวจสอบสภาพร่างกายและสุขภาพ ของพนักงานอย่างสม่ำเสมอ	3.34	0.82	ปานกลาง
13. มีการแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับความปลอดภัยให้แก่พนักงานอย่างทั่วถึง	3.40	0.83	ปานกลาง
รวม	3.61	0.75	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่าพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) มีการบริหารจัดการความปลอดภัยในการทำงานในด้านระบบบริหารจัดการความปลอดภัยโดยรวม อยู่ในดับมากมีค่าเฉลี่ย 3.61 และเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่าอยู่ใน

ระดับมาก 11 ข้อ ระดับปานกลาง 2 ข้อ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 10 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 12

ตารางที่ 4.4 การบริหารความปลอดภัยในการทำงานด้านการสำรวจความปลอดภัยและพัฒนาสภาพแวดล้อมในการทำงาน

การบริหารความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการสำรวจความปลอดภัยและพัฒนาสภาพแวดล้อมในการทำงาน	ระดับการบริหาร		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีการตั้งคณะทำงานสำรวจด้านความปลอดภัยของอาคาร	3.63	0.85	มาก
2. จัดให้มีโปรแกรมการสำรวจความปลอดภัย ในการทำงาน	3.45	0.74	ปานกลาง
3. ระบุสิ่งที่จะสำรวจความปลอดภัยเอาไว้ชัดเจน เช่นสภาพพื้น ผนัง สี สัญลักษณ์ต่างๆ	3.39	0.85	ปานกลาง
4. ฝ่ายบริหารมีการทำรายงานผลการวิเคราะห์ ความปลอดภัยแจ้งให้ทุก ฝ่ายทราบเป็นระยะ	3.33	0.77	ปานกลาง
5. มีการปรับปรุงแก้ไขสภาพการทำงานและพัฒนาสภาพการทำงานให้ ปลอดภัย	3.50	0.87	ปานกลาง
รวม	3.46	0.82	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.4 พบว่าพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) มีการบริหารความปลอดภัยในการทำงานในด้านการสำรวจความปลอดภัยและพัฒนาสภาพการทำงาน โดยรวม อยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.46 และเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ข้อและอยู่ในระดับปานกลาง 4 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 1 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อ 4

ตารางที่ 4.5 การบริหารความปลอดภัยในการทำงานด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัย

การบริหารความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัย	ระดับการบริหาร		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีนโยบายการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัยชัดเจนและเข้าใจง่าย	3.64	0.80	มาก
2. มีรูปแบบ และวิธีการ ในการสนับสนุนกิจการขององค์กรให้ดำเนินการ ไปด้วยความปลอดภัย	3.69	0.77	มาก
3. มีการดำเนินกิจกรรมทางด้านความปลอดภัยให้เป็นที่ไปตามข้อกำหนด กำหนด	3.87	0.76	มาก
4. มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการดำเนินงานด้านความปลอดภัยอย่าง เพียงพอ	3.34	0.83	ปานกลาง
5. ฝ่ายบริหารปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องความปลอดภัย	3.55	0.82	มาก
6. ฝ่ายบริหารตระหนักในการใช้กฎระเบียบบังคับตลอดจนกฎหมายที่ บังคับใช้ของกระทรวง ที่เกี่ยวข้อง	3.63	0.79	มาก
รวม	3.62	0.79	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่าพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) มีการบริหารความปลอดภัยในการทำงานในด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัย โดยรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 3.62 และเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า อยู่ในระดับมาก 5 ข้อ ระดับปานกลาง 1 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 3 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อ 4

ตารางที่ 4.6 การบริหารความปลอดภัยในการทำงานด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย

การบริหารความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย	ระดับการบริหาร		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ฝ่ายบริหารกำหนด โปรแกรมการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยอย่างเหมาะสม	3.67	0.76	มาก
2. พนักงานเห็นความสำคัญการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน	3.64	0.72	มาก
3. ฝ่ายบริหารได้กำหนดให้พนักงานเข้ารับการ ฝึกอบรมด้านความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง	3.68	0.69	มาก
4. มีการจัดงบประมาณด้านการฝึกอบรมฝ่ายกิจการจัดไว้เพียงพอต่อการฝึกอบรมในรอบ 1 ปี	3.36	0.77	ปานกลาง
5. ฝ่ายบริหารตระหนักถึงความสำคัญของความรู้ ความเข้าใจ ของพนักงาน	3.63	0.76	มาก
6. มีการแนะนำและข้อเสนอแนะจากฝ่ายบริหารเกี่ยวกับความปลอดภัย	3.43	0.75	ปานกลาง
รวม	3.57	0.74	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่าพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) มีการบริหารความปลอดภัยในการทำงานในด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย โดยรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.57 และเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า อยู่ในระดับมาก 4 ข้อ ระดับปานกลาง 2 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 3 และ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อ 4

ตารางที่ 4.7 การบริหารความปลอดภัยในการทำงานด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ

การบริหารความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ	ระดับการบริหาร		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. เมื่อทราบถึงผลของการเกิดอุบัติเหตุ การบาดเจ็บ ตลอดจนเสียหายต่างๆ ผู้บริหารได้เพิ่มความ สนใจในการป้องกันอุบัติเหตุและส่งเสริม ความปลอดภัยในการทำงานมากขึ้น	3.55	0.82	มาก
2. ฝ่ายบริหารกำหนดให้มีการสอบสวนอุบัติเหตุที่หลังการเกิดอุบัติเหตุ	3.48	0.74	ปานกลาง
3. มีการกำหนดให้การสอบสวนอุบัติเหตุมีลักษณะการดำเนินการเป็นกลุ่ม หรือทีม	3.45	0.74	ปานกลาง
4. มีการบันทึกรายงานการเกิดอุบัติเหตุทุกครั้ง	3.61	0.74	มาก
5. ฝ่ายบริหารมีการวิเคราะห์สาเหตุอุบัติเหตุ แนวทางการป้องกันและรายงาน ให้ทุกฝ่ายทราบ สาเหตุและแนวทางการป้องกันอุบัติเหตุ ทุกกรณีของการเกิดอุบัติเหตุ	3.48	0.78	ปานกลาง
6. การรายงานอุบัติเหตุที่ฝ่ายบริหารจัดทำขึ้นมีรายละเอียดครบถ้วนเข้าใจง่าย	3.50	0.80	ปานกลาง
7. ฝ่ายบริหารแต่งตั้งผู้ทำหน้าที่สอบสวนอุบัติเหตุเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการหลังการบริการตลอดจนสภาพแวดล้อมของการเกิดอุบัติเหตุเป็นอย่างดี	3.49	0.76	ปานกลาง
รวม	3.51	0.77	มาก

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่าพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) มีการบริหารความปลอดภัยในการทำงานในด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุโดยรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 3.51 และเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 4 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อ 3

ตารางที่ 4.8 การบริหารความปลอดภัยในการทำงานด้านการป้องกัน เตรียมพร้อมและตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน

การบริหารความปลอดภัยในการทำงาน ด้านการป้องกัน เตรียมพร้อมและตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน	ระดับการบริหาร		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีการเตรียมการและแผนฉุกเฉินให้สอดคล้องกับขนาดและลักษณะภารกิจของอาคาร	3.47	0.82	ปานกลาง
2. มีระบบเตือนภัยกรณีฉุกเฉินในอาคารที่เพียงพอ	3.40	0.92	ปานกลาง
3. ระบบการเตือนภัยฉุกเฉินในอาคารให้ความมั่นใจและเชื่อถือได้	3.28	0.95	ปานกลาง
4. มีการตรวจสอบวัสดุอุปกรณ์เตือนภัยในอาคารอย่างสม่ำเสมอ	3.43	0.85	ปานกลาง
5. มีการสื่อสารกับพนักงานในพื้นที่ปฏิบัติงานในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินอย่างทันถ่วงที	3.41	0.87	ปานกลาง
6. กรณีเกิดภาวะฉุกเฉินมีแนวทางสำหรับการติดต่อสื่อสารกับหน่วยงานของราชการที่เกี่ยวข้องและชุมชนใกล้เคียง	3.50	0.80	ปานกลาง
7. มีการจัดฝึกอบรมและฝึกซ้อมให้กับพนักงานทุกคนเพื่อเตรียมการกรณีเกิดภาวะฉุกเฉิน เช่น การฝึกซ้อมดับเพลิงและอพยพหนีไฟ	3.81	0.75	มาก
8. มีการซ้อมแผนฉุกเฉินโดยทุกคนเข้าใจบทบาทและหน้าที่และปฏิบัติได้ตามที่กำหนดไว้ในแผนฉุกเฉิน	3.66	0.83	มาก
รวม	3.73	0.85	มาก

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่าพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) มีการบริหารความปลอดภัยในการทำงานในด้านการป้องกัน เตรียมพร้อมและตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน โดยรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 3.73 และเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 6 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อ 3

ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบความสำคัญต่อการบริหารการบริหารความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2(ฟอร์จูนทาวน์)

1. การทดสอบการเปรียบเทียบความสำคัญต่อการบริหารการบริหารความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2(ฟอร์จูนทาวน์) ด้านระบบบริหารจัดการความปลอดภัย ที่มีเพศที่แตกต่างกัน โดยใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างด้วย t – test ทดสอบแบบสมมติฐานทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผลการทดสอบ

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างระดับความสำคัญของพนักงานด้านระบบบริหารจัดการความปลอดภัย จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านเพศ

ด้านระบบบริหารจัดการความปลอดภัย	t –Value	P –Value
1.มีนโยบายและมาตรการอย่างชัดเจน	1.01	0.31
2.ส่งเสริมความปลอดภัย	1.07	0.29
3.การทำงานเป็นไปตามมาตรฐานของภาครัฐ	0.98	0.33
4.มีการควบคุมสภาพแวดล้อมในการทำงาน	1.69	0.09
5.กรณีที่เกิดเหตุการณ์ไม่ปกติสามารถควบคุมได้	1.17	0.25
6.มีระบบการประเมินวัดผลความปลอดภัย	1.92	0.06
7.มีการนำข้อมูลวางแผนงานหรือตัดสินใจ	0.85	0.40
8.มีบุคลากรเหมาะสมหรือเพียงพอ	0.32	0.75
9.มีการกำหนด กฎ ระเบียบด้านความปลอดภัย	-0.27	0.78
10.มีสายงานการบริหารด้านความปลอดภัย	1.06	0.29
11.มีการจัดฝึกอบรมพนักงานในด้านความปลอดภัย	-0.12	0.90
12.มีการตรวจสภาพร่างกายและสุขภาพ	0.27	0.79
13.มีการแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับความปลอดภัย	0.20	0.84
ระดับความสำคัญระบบบริหารจัดการความปลอดภัย	1.02	0.31

2. การทดสอบการเปรียบเทียบความสำคัญต่อการบริหารการบริหารความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนค์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) ด้านการสำรวจความปลอดภัยและพัฒนาสภาพการทำงานที่มีเพศที่แตกต่างกัน โดยใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างด้วย t – test ทดสอบแบบสมมติฐานทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผลการทดสอบ

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญของพนักงานด้านการสำรวจความปลอดภัยและพัฒนาสภาพการทำงานจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านเพศ

การสำรวจความปลอดภัยและพัฒนาสภาพการทำงาน	t –Value	P –Value
1. มีการตั้งคณะทำงานสำรวจความปลอดภัยของอาคาร	0.70	0.48
2. จัดให้มีโปรแกรมสำรวจความปลอดภัยในการทำงาน	1.03	0.30
3. ระบุสิ่งที่จะสำรวจความปลอดภัยเอาไว้ชัดเจน	2.15	0.03
4. ฝ่ายบริหารมีการจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ความปลอดภัยให้ทุกฝ่ายทราบ	0.18	0.86
5. มีการปรับปรุงแก้ไขสภาพการทำงานและพัฒนาสภาพการทำงานให้ปลอดภัย	0.33	0.74
ระดับความสำคัญด้านสำรวจความปลอดภัย	1.07	0.29

3. การทดสอบการเปรียบเทียบความสำคัญต่อการบริหารการบริหารความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนค์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) ด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัยที่มีเพศที่แตกต่างกัน โดยใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างด้วย t – test ทดสอบแบบสมมติฐานทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผลการทดสอบ

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญของพนักงานด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัย จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านเพศ

ด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัย	t-Value	P-Value
1.มีนโยบายสนับสนุนมาตรการความปลอดภัย	0.23	0.82
2.มีรูปแบบ และวิธีการในการสนับสนุนกิจการ	0.59	0.56
3.มีการดำเนินกิจกรรมทางด้านความปลอดภัย	2.04	0.04
4.มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินงานด้านความปลอดภัย	0.17	0.86
5.ฝ่ายบริหารปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องความปลอดภัย	0.48	0.63
6.ฝ่ายบริหารตระหนักในการใช้กฎระเบียบบังคับ	0.12	0.90
ระดับความสำคัญด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัย	0.71	0.48

4. การทดสอบการเปรียบเทียบความสำคัญต่อการบริหารการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนค์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) ด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัยที่มีเพศที่แตกต่างกัน โดยใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างด้วย t-test ทดสอบแบบสมมติฐานทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผลการทดสอบ

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญของพนักงานด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านเพศ

ด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย	t-Value	P-Value
1.โปรแกรมการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัย	1.36	0.18
2.พนักงานเห็นความสำคัญการฝึกอบรม	0.94	0.35
3.พนักงานเข้ารับการฝึกอบรมด้านความปลอดภัย	0.41	0.68
4.มีการจัดงบประมาณด้านฝึกอบรม	1.06	0.29
5.ตระหนักถึงความสำคัญ	1.22	0.22
6.มีการแนะนำและขอเสนอแนะ	1.12	0.26
ระดับความสำคัญด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย	1.23	0.22

5. การทดสอบการเปรียบเทียบความสำคัญต่อการบริหารการปิดกั้นในการทำงานของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) ด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุที่มีเพศที่แตกต่างกัน โดยใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างด้วย t – test ทดสอบแบบสมมติฐานทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผลการทดสอบ

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญของพนักงานด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านเพศ

ด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ	t –Value	P –Value
1.ทราบถึงผลการเกิดอุบัติเหตุ	2.57	0.01
2.มีการสอบสวนหลังการเกิดเหตุ	1.63	0.10
3.มีการสอบสวนอุบัติเหตุเป็นทีม	1.26	0.21
4.มีการบันทึกรายงานการเกิดอุบัติเหตุ	2.17	0.03
5.มีการวิเคราะห์สาเหตุอุบัติเหตุ แนวทางป้องกัน	1.54	0.13
6.การรายงานอุบัติเหตุมีรายละเอียดเข้าใจง่าย	0.88	0.38
7.แต่งตั้งผู้ทำหน้าที่สอบสวนอุบัติเหตุ	1.91	0.06
ระดับความสำคัญด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ	1.98	0.05

6. การทดสอบการเปรียบเทียบความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) ด้านการป้องกัน เตรียมพร้อมและตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน ที่มีเพศที่แตกต่างกันโดยใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างด้วย t – test ทดสอบแบบสมมติฐานทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผลการทดสอบ

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญของพนักงานด้านการป้องกัน เตรียมพร้อมและตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านเพศ

ด้านการป้องกัน เตรียมพร้อมและตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน	t –Value	P –Value
1.มีการเตรียมการและแผนฉุกเฉิน	0.64	0.52
2.มีระบบเตือนภัยฉุกเฉินของอาคารเพียงพอ	1.63	0.11
3.มีระบบเตือนภัยฉุกเฉินมั่นใจและเชื่อถือได้	1.33	0.18
4.มีการตรวจสอบอุปกรณ์เตือนภัยในอาคาร	1.49	0.14
5.มีการสื่อสารกับพนักงานในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน	0.96	0.34
6.กรณีเกิดเหตุฉุกเฉินมีการติดต่อสื่อสารกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง	1.09	0.28
7.มีการจัดอบรมและฝึกซ้อมให้กับพนักงานทุกคน	0.23	0.82
8.มีการซ้อมแผนฉุกเฉิน ทุกคนเข้าใจบทบาทและหน้าที่ที่ปฏิบัติตามแผน	1.23	0.22
ระดับความสำคัญด้านการป้องกัน เตรียมพร้อมและตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน	1.38	0.17

สรุปผลการทดสอบการเปรียบเทียบความสำคัญต่อการบริหารการบริหารความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) ด้านระบบบริหารจัดการความปลอดภัย ที่มีเพศที่แตกต่างกัน แสดงรายละเอียดใน ตารางที่ 4.9 – 4.14 ซึ่งมีสมมติฐานทางสถิติเพื่อการทดสอบ ดังนี้

$H_0: \mu = \mu$ เพศชายและเพศหญิง มีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) ไม่แตกต่างกัน

$H_1: \mu \neq \mu$ เพศชายและเพศหญิง มีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อพนักงานของการบริหารจัดการ
ความปลอดภัยในการทำงาน จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านเพศ

รายการ	ระดับความสำคัญ				t	Sig
	ชาย (n = 70)		หญิง (n = 75)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านระบบบริหารจัดการความปลอดภัย	3.66	.58	3.57	.54	1.02	0.31
2. ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนา สภาพการทำงาน	3.52	.72	3.40	.64	1.07	0.29
3. ด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัย	3.66	.67	3.58	.66	0.71	0.48
4. ด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย	3.63	.64	3.51	.60	1.23	0.22
5. ด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ	3.62	.64	3.40	.68	1.98	0.05
6. ด้านการป้องกัน เตรียมพร้อมและตอบโต้ภาวะ ฉุกเฉิน	3.58	.71	3.42	.65	1.38	0.17

จากตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติ Independent sample t – test ทดสอบแบบสมมติฐานทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งค่า Sig มากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$

1. ด้านระบบบริหารจัดการความปลอดภัย

สมมติฐานทางสถิติ

$H_0 : \mu = \mu$ เพศชายและเพศหญิง มีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) ไม่แตกต่างกัน

$H_1 : \mu \neq \mu$ เพศชายและเพศหญิง มีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) แตกต่างกัน

ค่า Sig (ความน่าจะเป็น) = 0.31 α (ระดับนัยสำคัญ) = 0.05 ดังนั้น ค่า Sig มากกว่า ค่า α (เท่ากับไม่ Sig) จึงยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1

สรุปได้ว่า เพศชายและเพศหญิง มีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2(ฟอร์จูนทาวน์) ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน

สมมติฐานทางสถิติ

$H_0: \mu = \mu$ เพศชายและเพศหญิง มีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2(ฟอร์จูนทาวน์) ไม่แตกต่างกัน

$H_1: \mu \neq \mu$ เพศชายและเพศหญิง มีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2(ฟอร์จูนทาวน์) แตกต่างกัน

ค่า Sig (ความน่าจะเป็น) = 0.29 α (ระดับนัยสำคัญ) = 0.05 ดังนั้น ค่า Sig มากกว่า ค่า α (เท่ากับไม่ Sig) จึงยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1

สรุปได้ว่า เพศชายและเพศหญิง มีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2(ฟอร์จูนทาวน์) ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัย

สมมติฐานทางสถิติ

$H_0: \mu = \mu$ เพศชายและเพศหญิง มีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2(ฟอร์จูนทาวน์) ไม่แตกต่างกัน

$H_1: \mu \neq \mu$ เพศชายและเพศหญิง มีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2(ฟอร์จูนทาวน์) แตกต่างกัน

ค่า Sig (ความน่าจะเป็น) = 0.48 α (ระดับนัยสำคัญ) = 0.05 ดังนั้น ค่า Sig มากกว่า ค่า α (เท่ากับไม่ Sig) จึงยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1

สรุปได้ว่า เพศชายและเพศหญิง มีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2(ฟอร์จูนทาวน์) ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย

สมมติฐานทางสถิติ

$H_0: \mu = \mu$ เพศชายและเพศหญิง มีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) ไม่แตกต่างกัน

$H_1: \mu \neq \mu$ เพศชายและเพศหญิง มีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) แตกต่างกัน

ค่า Sig (ความน่าจะเป็น) = 0.22 α (ระดับนัยสำคัญ) = 0.05 ดังนั้น ค่า Sig มากกว่า ค่า α (เท่ากับไม่ Sig) จึงยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1

สรุปได้ว่า เพศชายและเพศหญิง มีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. ด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ

สมมติฐานทางสถิติ

$H_0: \mu = \mu$ เพศชายและเพศหญิง มีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) ไม่แตกต่างกัน

$H_1: \mu \neq \mu$ เพศชายและเพศหญิง มีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) แตกต่างกัน

ค่า Sig (ความน่าจะเป็น) = 0.05 α (ระดับนัยสำคัญ) = 0.05 ดังนั้น ค่า Sig น้อยกว่าหรือเท่ากับ ค่า α (เท่ากับ Sig) จึงปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1

สรุปได้ว่า เพศชายและเพศหญิง มีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. ด้านการป้องกัน เตรียมพร้อมและตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน

สมมติฐานทางสถิติ

$H_0: \mu_{ชาย} = \mu_{หญิง}$ เพศชายและเพศหญิง มีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2(ฟอร์จูนทาวน์) ไม่แตกต่างกัน

$H_1: \mu_{ชาย} \neq \mu_{หญิง}$ เพศชายและเพศหญิง มีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2(ฟอร์จูนทาวน์) แตกต่างกัน

ค่า Sig (ความน่าจะเป็น) = 0.17 α (ระดับนัยสำคัญ) = 0.05 ดังนั้น ค่า Sig มากกว่า ค่า α (เท่ากับไม่ Sig) จึงยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1

สรุปได้ว่า เพศชายและเพศหญิง มีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2(ฟอร์จูนทาวน์) ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.16 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนต์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) จำแนกตามอายุ

รายการ		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1.ด้านระบบบริหารจัดการความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	2.094	3	.698	2.312	.079
	ภายในกลุ่ม	42.573	141	.302		
	รวม	44.667	144			
2.ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	1.888	3	.629	1.376	.253
	ภายในกลุ่ม	64.458	141	.457		
	รวม	66.346	144			
3. ด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	3.878	3	1.293	3.102	.029
	ภายในกลุ่ม	58.748	141	.417		
	รวม	62.625	144			
4.ด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	1.226	3	.409	1.054	.371
	ภายในกลุ่ม	54.635	141	.387		
	รวม	55.861	144			
5.ด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ	ระหว่างกลุ่ม	5.152	3	1.717	4.141	.008
	ภายในกลุ่ม	58.476	141	.415		
	รวม	63.628	144			
6. ด้านการป้องกัน เตรียมพร้อมและตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน	ระหว่างกลุ่ม	1.867	3	.622	1.355	.259
	ภายในกลุ่ม	64.754	141	.459		
	รวม	66.621	144			

จากตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์ด้วย One Way ANOVA ที่ระดับสำคัญทางสถิติที่ค่า 0.05 ซึ่งค่า Sig. มากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ มี 4 ด้าน แสดงว่า อายุแตกต่างกันมีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) ด้านระบบบริหารจัดการความปลอดภัย ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย ด้านการป้องกัน เตรียมพร้อมและตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน ไม่แตกต่างกัน ส่วนค่า Sig. น้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ มี 2 ด้าน แสดงว่า ระดับอายุต่างก็มีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) ด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัย และด้านการรายงานและสอบสวน อุบัติเหตุ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2(ฟอร์จูนทาวน์) จำแนกตามระดับการศึกษา

รายการ		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1.ด้านระบบบริหารจัดการความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	1.815	3	.605	1.990	.118
	ภายในกลุ่ม	42.852	141	.304		
	รวม	44.667	144			
2.ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	1.204	3	.401	.869	.459
	ภายในกลุ่ม	65.142	141	.462		
	รวม	66.346	144			

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

รายการ		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
3. ด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	2.688	3	.896	2.108	.102
	ภายในกลุ่ม	59.937	141	.425		
	รวม	62.625	144			
4. ด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	2.029	3	.676	1.772	.155
	ภายในกลุ่ม	53.832	141	.382		
	รวม	55.861	144			
5. ด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ	ระหว่างกลุ่ม	2.413	3	.804	1.853	.140
	ภายในกลุ่ม	61.214	141	.434		
	รวม	63.628	144			
6. ด้านการป้องกัน เตรียมพร้อมและตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน	ระหว่างกลุ่ม	3.890	3	1.297	2.915	.037
	ภายในกลุ่ม	62.731	141	.445		
	รวม	66.621	144			

จากตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์ด้วย One Way ANOVA ที่ระดับสำคัญทางสถิติที่ค่า 0.05 ซึ่งค่า Sig. มากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ มี 5 ด้าน แสดงว่า ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี. แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี. ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) ด้านระบบบริหารจัดการความปลอดภัย ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัย ด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย ด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ ด้านการป้องกัน ไม่แตกต่างกัน ส่วนค่า Sig. น้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ มี 1 ด้าน แสดงว่า ระดับอายุต่างกันมีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี. แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี. ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) ด้านการป้องกัน เตรียมพร้อมและโต้ตอบภาวะฉุกเฉินแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนต์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2(ฟอร์จูนทาวน์) จำแนกตามระดับตำแหน่ง

รายการ		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1.ด้านระบบบริหารจัดการความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	1.711	3	.570	1.873	.137
	ภายในกลุ่ม	42.955	141	.305		
	รวม	44.667	144			
2.ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	2.423	3	.808	1.781	.153
	ภายในกลุ่ม	63.923	141	.453		
	รวม	66.346	144			
3.ด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	2.485	3	.828	1.942	.126
	ภายในกลุ่ม	60.141	141	.427		
	รวม	62.625	144			
4.ด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	3.014	3	1.005	2.681	.049
	ภายในกลุ่ม	52.847	141	.375		
	รวม	55.861	144			
5.ด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ	ระหว่างกลุ่ม	5.339	3	1.780	4.305	.006
	ภายในกลุ่ม	58.289	141	.413		
	รวม	63.628	144			
6.ด้านการป้องกัน เตรียมพร้อมและตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน	ระหว่างกลุ่ม	3.804	3	1.268	2.846	.040
	ภายในกลุ่ม	62.817	141	.446		
	รวม	66.621	144			

จากตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์ด้วย One Way ANOVA ที่ระดับสำคัญทางสถิติที่ค่า 0.05 ซึ่งค่า Sig. มากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ มี 3 ด้าน แสดงว่า ระดับตำแหน่งแตกต่างกันมีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี. แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) ด้านระบบบริหารจัดการความปลอดภัย ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน ส่วนค่า Sig. น้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ มี 3 ด้าน แสดงว่า ระดับตำแหน่งแตกต่างกันมีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์)ด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย ด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ และด้านการป้องกัน เตรียมพร้อมและตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2(ฟอร์จูนทาวน์) จำแนกตามระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

รายการ		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1.ด้านระบบบริหารจัดการความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	3.261	3	1.087	3.702	.013
	ภายในกลุ่ม	41.405	141	.294		
	รวม	44.667	144			
2.ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	3.385	3	1.128	2.527	.060
	ภายในกลุ่ม	62.961	141	.447		
	รวม	66.346	144			
3. ด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	1.574	3	.525	1.211	.308
	ภายในกลุ่ม	61.052	141	.433		
	รวม	62.625	144			

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

รายการ		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
4.ด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	1.405	3	.468	1.213	.307
	ภายในกลุ่ม	54.456	141	.386		
	รวม	55.861	144			
5.ด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ	ระหว่างกลุ่ม	6.285	3	2.095	5.151	.002
	ภายในกลุ่ม	57.343	141	.407		
	รวม	63.628	144			
6.ด้านการป้องกัน เตรียมพร้อมและตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน	ระหว่างกลุ่ม	3.169	3	1.056	2.347	.075
	ภายในกลุ่ม	63.452	141	.450		
	รวม	66.621	144			

จากตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์ด้วย One Way ANOVA ที่ระดับสำคัญทางสถิติที่ค่า 0.05 ซึ่งค่า Sig. มากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ มี 4 ด้าน แสดงว่า ระยะเวลาในการปฏิบัติงานแตกต่างกันมีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) ด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัย ด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย ด้านการป้องกัน เตรียมพร้อมและตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน ไม่แตกต่างกัน ส่วนค่า Sig. น้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ มี 2 ด้าน แสดงว่า ระดับตำแหน่งแตกต่างกันมีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) ด้านระบบบริหารจัดการความปลอดภัย และด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท ซี.พี. แลนด์ จำกัด(มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ในบทนี้จะเป็นการสรุปอภิปรายผลที่ได้จากข้อมูลจากการศึกษาวิจัยรวมทั้งข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการนำเสนอฝ่ายบริหารของ บริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด(มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการบริหารความปลอดภัยในการทำงานตามความคิดเห็นของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด(มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษา คือ พนักงานประจำ อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) จำนวน 180 คน ได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 145 ราย และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเชิงสำรวจ มี 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของพนักงาน ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา ระดับตำแหน่งงาน ระยะเวลาในการปฏิบัติงานซึ่งมีจำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามวัดระดับการบริหารความปลอดภัยประกอบด้วย ด้านระบบบริหารจัดการความปลอดภัย ด้านการสำรวจความปลอดภัยและพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัย ด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัยและด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับซึ่งมีจำนวนคำถาม 45 ข้อ

ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบความสำคัญต่อการบริหารการปกครองความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์)

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำส่งแบบสอบถามด้วยตนเองไปยังประชากรที่ศึกษา ข้อมูลที่เก็บได้จำนวน 145 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 80.55 ดำเนินการประมวลผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา(Descriptive Statistics) โดยการนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (Standard Deviation) t – test และ ANOVA

5.1 สรุปผลการศึกษา

จากการวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาถึงปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงาน บริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) กรุงเทพมหานคร พบว่า พนักงานชายหญิงมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน จำนวน 145 คน พนักงานหญิงคิดเป็นร้อยละ 75 พนักงานชาย คิดเป็นร้อยละ 70 ช่วงอายุ 31 – 40 ปี ร้อยละ 44.83 จำนวน 65 คน ระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 71.03 จำนวน 103 คน ระดับตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ – หัวหน้าหน่วย ร้อยละ 44.14 จำนวน 64 คน ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 5 ปีขึ้นไป ร้อยละ 84 จำนวน 57.93 คน โดยมีผลวิจัยสรุปดังนี้

1. ระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการทางด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด(มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พนักงานมีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับเกณฑ์มาก 5 ด้าน ได้แก่ ด้านระบบบริหารจัดการความปลอดภัย ด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัย ด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย ด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ และด้านการป้องกัน เตรียมพร้อมและตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน ส่วนด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน อยู่ในระดับเกณฑ์ปานกลาง ซึ่งในแต่ละด้านมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 ด้านระบบบริหารจัดการความปลอดภัย ผลการวิจัยพบว่า มีการบริหารความปลอดภัยในการทำงานด้านระบบบริหารจัดการความปลอดภัยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการบริหารความปลอดภัยด้านระบบบริหารจัดการความปลอดภัยเกือบทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้นในข้อจัดให้มีการตรวจสอบสภาพร่างกายและสุขภาพพนักงานสม่ำเสมอและการแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับความปลอดภัยทั่วถึงมีการบริหารความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 ด้านการสำรวจความปลอดภัยและพัฒนาสภาพการทำงาน ผลการวิจัยพบว่า มีการบริหารความปลอดภัยในการทำงานด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการบริหารความปลอดภัยในการทำงานเกือบทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นในข้อที่มีการตั้งทีมงานสำรวจความปลอดภัย มีการบริหารความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัย ผลการวิจัย พบว่า มีการบริหารความปลอดภัยในการทำงานด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการบริหารความปลอดภัยในการทำงานด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัยในการทำงานทุกข้ออยู่ในระดับมากยกเว้นในข้อที่มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการดำเนินงานด้านความปลอดภัยอย่างเพียงพอ มีการบริหารความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง

1.4 ด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย ผลการวิจัยพบว่า มีการบริหารความปลอดภัยในการทำงานด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้องบประมาณด้านการฝึกอบรมฝ่ายฝึกอบรมจัดไว้เพียงพอต่อการฝึกอบรมในรอบ 1 ปี และข้อมีการแนะนำจากฝ่ายบริหารเกี่ยวกับความปลอดภัย มีการบริหารความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับ ปานกลาง

1.5 ด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ ผลการวิจัยพบว่า มีการบริหารความปลอดภัยในการทำงานด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการบริหารความปลอดภัยในการทำงานเกือบทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นในข้อการเกิดอุบัติเหตุ การบาดเจ็บ ตลอดจนการเสียหายต่าง ผู้บริหารเพิ่มความสนใจในการป้องกันอุบัติเหตุ และข้อมีการบันทึกรายงานการเกิดอุบัติเหตุทุกครั้งมีการบริหารความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับมาก

1.6 ด้านการป้องกัน เตรียมพร้อมและตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน ผลการวิจัย พบว่า มีการบริหารความปลอดภัยในการทำงานด้านการป้องกัน เตรียมพร้อมและตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการบริหารความปลอดภัยในการทำงานด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัยในการทำงานทุกข้ออยู่ในระดับปานกลางยกเว้นในข้อมีจัดฝึกอบรมให้กับสมาชิกทุกคนเพื่อเตรียมการกรณีเกิดภาวะฉุกเฉิน เช่น การฝึกซ้อมดับเพลิงและอพยพหนีไฟ และการซ้อมแผนฉุกเฉิน โดยทุกคนเข้าใจบทบาทและหน้าที่ที่มีการบริหาร ความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงาน บริษัท ซี.พี. แลนด์ จำกัด(มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) กรุงเทพมหานคร

2.1 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่าพนักงานที่มีเพศแตกต่างกันมีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการทางด้านความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ มีระดับความสำคัญต่อการบริหารงานด้านความปลอดภัย แตกต่างกัน

2.2 จำแนกตามอายุ พบว่าพนักงานที่มีอายุแตกต่างกันมีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการทางด้านความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัยและด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ มีระดับความสำคัญต่อการบริหารงานด้านความปลอดภัย แตกต่างกัน

2.3 จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการทางด้านความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการป้องกันเตรียมความพร้อมและตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน มีระดับความสำคัญต่อการบริหารงานด้านความปลอดภัย แตกต่างกัน

2.4 จำแนกตามระดับตำแหน่ง พบว่าพนักงานที่มีระดับตำแหน่งแตกต่างกันมีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการทางด้านความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย ด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ และด้านการป้องกัน เตรียมพร้อมและตอบโต้ภาวะฉุกเฉินมีระดับความสำคัญต่อการบริหารงานด้านความปลอดภัย แตกต่างกัน

2.5 จำแนกตามระยะเวลาในการปฏิบัติงาน พบว่าพนักงานที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานแตกต่างกันมีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการทางด้านความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านระบบบริหารจัดการความปลอดภัย และด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ มีระดับความสำคัญต่อการบริหารงานด้านความปลอดภัย แตกต่างกัน

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากผลการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของบริษัท ซี.พี. แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) กรุงเทพมหานคร มีระดับความสำคัญต่อพนักงาน มีประเด็นที่ผู้วิจัยได้นำมาอภิปราย ดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่าพนักงานส่วนใหญ่ มีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการทางด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าพนักงานมีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับเกณฑ์มาก 5 ด้าน ได้แก่ ด้านระบบบริหารจัดการความปลอดภัย ด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัย ด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย ด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ และด้านการป้องกันเตรียมพร้อมและตอบโต้

ภาวะฉุกเฉิน ส่วนด้านการสำรวจความปลอดภัยและการพัฒนาสภาพการทำงาน อยู่ในระดับเกณฑ์ปานกลาง

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี. แลนด์ จำกัด(มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า

2.1 พนักงานที่มีเพศแตกต่างกันมีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี. แลนด์ จำกัด(มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) กรุงเทพมหานคร มี 5 ด้าน ได้แก่ ด้านระบบบริหารจัดการความปลอดภัย ด้านการสำรวจความปลอดภัยและพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัย ด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย ด้านการเตรียมพร้อม และตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1 ไม่มีผลต่อระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงาน บริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2(ฟอร์จูนทาวน์) และพบว่ามี 1 ด้าน คือด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ทำให้ทราบว่าเพศของพนักงาน มีผลต่อระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2(ฟอร์จูนทาวน์)

2.2 พนักงานที่มีอายุแตกต่างกันมีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี. แลนด์ จำกัด(มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) กรุงเทพมหานคร มี 4 ด้าน ได้แก่ ด้านระบบบริหารจัดการความปลอดภัย ด้านการสำรวจความปลอดภัยและพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย ด้านการเตรียมพร้อม และตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1 ไม่มีผลต่อระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงาน บริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) และพบว่ามี 2 ด้าน คือด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัย และด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ทำให้ทราบว่าอายุของพนักงาน มีผลต่อระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงาน บริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์)

2.3 พนักงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี. แลนด์ จำกัด(มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าพนักงานที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการทางด้านความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน ทั้ง 6 ด้าน จึงทำให้ทราบว่าระดับการศึกษาของพนักงาน ไม่มีผลต่อระดับ

ความสำคัญต่อการบริหารจัดการทางด้านความปลอดภัยของพนักงาน ได้แก่ ด้านระบบบริหารจัดการความปลอดภัย ด้านการสำรวจความปลอดภัยและพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัย ด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย ด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ ด้านการเตรียมพร้อม และตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน

2.4 พนักงานที่มีระดับตำแหน่งแตกต่างกันมีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี. แลนด์ จำกัด(มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) กรุงเทพมหานคร มี 3 ด้านได้แก่ ด้านระบบบริหารจัดการความปลอดภัย ด้านการสำรวจความปลอดภัยและพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัย ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1 ไม่มีผลต่อระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงาน บริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) และพบว่ามี 3 ด้าน คือ ด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย ด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ และด้านการเตรียมพร้อม และตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ทำให้ทราบว่าตำแหน่งของพนักงาน มีผลต่อระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงาน บริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์)

2.5 พนักงานที่มีระดับระยะเวลาในการปฏิบัติงานแตกต่างกันมีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี. แลนด์ จำกัด(มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) กรุงเทพมหานคร มี 4 ด้านได้แก่ ด้านการสำรวจความปลอดภัยและพัฒนาสภาพการทำงาน ด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัย ด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน และด้านการเตรียมพร้อม และตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1 ไม่มีผลต่อระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) และพบว่ามี 2 ด้าน คือ ด้านระบบบริหารจัดการความปลอดภัย ด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ทำให้ทราบว่าตำแหน่งของพนักงาน มีผลต่อระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงาน บริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด (มหาชน) อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์)

5.3 ข้อเสนอแนะ

ในการทำงานศึกษานี้พบว่าการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2(ฟอร์จูนทาวน์) บริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด(มหาชน) สามารถสรุปเป็นข้อเสนอแนะปรับปรุงระบบการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน ดังนี้

1. ด้านการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัย พบว่า ระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงาน มีความแตกต่างกันทางด้านปัจจัยส่วนบุคคล ตำแหน่ง ควรจะให้ข้อมูลข่าวสาร หลักสูตรการอบรม ที่เกี่ยวข้องกับ ผู้บริหาร ให้มีการส่วนร่วมการฝึกอบรมด้านความปลอดภัย

2. ด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ พบว่า ระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงาน มีความแตกต่างกันทางด้านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ ตำแหน่ง จำแนกตามระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ควรจะนำปรับปรุงและพัฒนาขั้นตอนวิธีการปฏิบัติ ตลอดทั้งสื่อสาร อบรมพนักงานให้รับทราบ

3. ด้านการเตรียมพร้อม และตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน พบว่า ระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงาน มีความแตกต่างกันทางด้านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ การศึกษา ตำแหน่ง ควรจะให้ข้อมูลข่าวสาร การอบรม วิธีการปฏิบัติพนักงานส่วน สำนักงานและผู้บริหาร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- การทำอากาศยานแห่งประเทศไทย. (2523). *ข้อมูลของการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย*. กรุงเทพมหานคร : อิมเมจไลน์แอนด์เวอร์ไทวติ้งการพิมพ์.
- เฉลิมชัย ชัยกิตติภรณ์. (2533). *การบริหารความปลอดภัย*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชัยยุทธ ชวลิตนิธิกุล. (2554). *คู่มือการฝึกอบรม หลักสูตรความปลอดภัยในการทำงาน ระดับบริหาร*. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัด บางกอกบล็อก.
- ชัยยุทธ ชวลิตนิธิกุล. (2532). *ความปลอดภัยในการทำงานสำหรับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยใน การทำงาน*. กรุงเทพมหานคร : เมฆาเพรส จำกัด.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธ์.(2535) *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร : สามเจริญพานิช.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). *ทัศนคติ: การจัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย*. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิชย์.
- พงศ์ ทรดาล. (2545). *จิตวิทยาอุตสาหกรรม*. กรุงเทพมหานคร: คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ไพจิตร บุญยานุเคราะห์. (2534). *นิยามและบทบาทของวิศวกรรมความปลอดภัย*. วารสารโรงงาน 10 (ตุลาคม 2533 – มกราคม 2534). 50-54.
- วิฑูรย์ สิมะโชคดี. (2529). *การบริหารความปลอดภัยในโรงงาน*. วารสารโรงงาน. 6 (ตุลาคม 2529 – มกราคม 2530) . 15-17.
- วิฑูรย์ สิมะโชคดี. 2529. และ วีระพงษ์ เฉลิมจิระรัตน์. 2541. *วิศวกรรมและการบริหารความปลอดภัยในโรงงาน*. กรุงเทพมหานคร : ส. เอเชียเพรส จำกัด.
- วิทยา อยู่สุข. (2527). *สุขศาสตร์อุตสาหกรรมและความปลอดภัย*. กรุงเทพมหานคร : ชินอักษรการพิมพ์.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2524). *คู่มือการวิจัยหลักการสร้างและการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย*. กรุงเทพมหานคร : เรือนแก้ว.

- วิจิตร บุญยะโทตระ. (ม.ป.ป.) *สามัญศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน
อุบัติเหตุแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ, จำรัส ดั่งสุวรรณ และ ชิตพิงษ์ ธรรมานุสรณ์. (2522). *จิตวิทยาสังคม*.
กรุงเทพมหานคร : ชัยศิริการพิมพ์.
- สุรพล พยอมแย้ม. (2541). *จิตวิทยาอุตสาหกรรม*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุชา จันทร์เอม. (2524). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2541. *ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความ
ปลอดภัย- มอก. 18000. วารสารเพื่อคุณภาพและเทคนิคการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม 5*.
(กรกฎาคม - สิงหาคม 2541) . 43 – 45
- อารี เพชรมุค. (2529). *จิตวิทยาอุตสาหกรรม*. กรุงเทพมหานคร : ฟีนีฟลิปพิชซิงการพิมพ์.

วิทยานิพนธ์

- จิตรา วิมลธำรง . (2538). *ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ ทำศนคติ ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัย
ภัยกับการจัดการความปลอดภัยของผู้ควบคุมใน โรงงานอุตสาหกรรมผลิตยางรถยนต์
จังหวัดสมุทรสาคร (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต)กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.*
- ชัยรัช ทองอินทร์ .(2542). *ได้ทำการศึกษาถึงความรู้ใน เรื่องความปลอดภัยในการทำงานของ
พนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ : กรณีศึกษา บริษัท
ธานินทร์ เอลน่า จำกัด จังหวัดเชียงใหม่ (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต)เชียงใหม่ :
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*
- นลินี ประทับสร. (2543). *ภาวะผู้นำ ความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และ
พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของหัวหน้างานระดับต้นใน โรงงาน อุตสาหกรรม
ประกอบชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต)กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- พงศ์โชคมี ไทรงาม. (2523). *ลักษณะการบริหารงานความปลอดภัยในอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ของ
ไทย (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต) กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.*
- พจนา บุญญภัทรพงษ์ . (2542). *ความรู้ ที่ศนคติต่อพฤติกรรมกำป้องกันอันตรายจากการทำงานของ
ลูกจ้างใน โรงงานอุตสาหกรรมผลิตลวดในจังหวัดปทุมธานี (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต)
กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*

- สมชาย เลาหะพิพัฒน์ชัย . (2539). *ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อด้านสุขภาพกับพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานในอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า* (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต) กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุรัชย์ ไพศาลพันธ์. (2541). *ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อความปลอดภัยในการทำงานและปฏิบัติตามมาตรการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย* (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต) กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ภาษาต่างประเทศ

BOOKS

- De Reamer, R. (1958). *Modern Safety Practice*. New York : John Wiley & Sons Inc.
- Good, C.V. (1973). *Dictionary of Education*. Tokyo : McGraw-Hill Koga Kusha, Ltd.
- Harrell , T.W. (1972). *Industrial Psychology*. New York : Itolt , Reinhart and Winston Inc.
- Hilgard. E.R., A.C. Richard and A.I. Pita. (1971). *Introduction to Psychology*. New York :
Harcourt, Brace Javanovich.
- Kolasa, B.J. (1969). *Introduction to Behavioral Science for Business*. New York : John Wiley and
Sons, Inc.
- Remmer, H.H. (1954). *Introduction to Opinion and Attitude Measurement*. New York :
Harper and Brothers Publishing.
- Oskamp, S. (1977). *Attitude and Opinions*. New Jersey : Practice-Hall, Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ตัวอย่างแบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง

การบริหารจัดการทรัพยากรอาคาร ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและ สภาพแวดล้อมในการทำงานของพนักงาน อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) บริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด(มหาชน) กรุงเทพฯ

คำชี้แจงในการกรอกแบบสอบถาม

แบบสอบถามมี 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามรายละเอียดข้อมูลส่วนตัวของบุคลากร

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามระบบการบริหารจัดการทรัพยากรอาคาร ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของพนักงาน อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) บริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด(มหาชน) กรุงเทพฯ

แบบสอบถามชุดนี้เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับความรู้สึกลึกซึ้งนึกคิดตามความคิดเห็นของบุคลากร ไม่มีคำตอบที่ถูกต้องหรือผิดคำตอบที่ได้จะไม่ส่งผลกระทบต่อผลการทำงานของบุคลากร ซึ่งคำตอบทั้งหมดจะถูกเก็บไว้เป็นความลับจะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับตัวบุคลากรให้มากที่สุดจึงขอความกรุณาให้บุคลากรตอบแบบสอบถามให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของบุคลากรให้มากที่สุด และขอให้ตอบให้ครบทุกข้อด้วย

ขอขอบคุณที่ร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นายสุรเชษฐ์ สีงาม

แบบสอบถาม

เรื่อง

การบริหารจัดการทรัพยากรอาคาร ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการ
ทำงาน

ของพนักงาน อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) บริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด(มหาชน) กรุงเทพฯ

คำชี้แจง ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามนี้ตามความเป็นจริง โดยกาเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับ
กับความคิดเห็นของท่าน เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

20 – 30 ปี

31 – 40 ปี

41 – 50 ปี

51 ปีขึ้นไป

3. การศึกษา

มัธยมศึกษาปีที่ 3

มัธยมศึกษาปีที่ 6

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ

อนุปริญญา

ปริญญาตรี

สูงกว่าปริญญาตรี

4. ระดับตำแหน่งงาน

พนักงาน 6A – 5C

เจ้าหน้าที่ 5 A – B

บังคับบัญชา 4 A – C

บริหาร 3 A – C

5. ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

ไม่เกิน 1 ปี

1 – 3 ปี

3 – 5 ปี

มากกว่า 5 ปี

ส่วนที่ 2 ระบบการบริหารจัดการทรัพยากรอาคาร ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานของพนักงาน อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ 2 (ฟอร์จูนทาวน์) บริษัท ซี.พี.แลนด์ จำกัด(มหาชน) กรุงเทพฯ

ข้อที่	การบริหารจัดการทรัพยากรอาคาร ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน	ระดับการบริหาร				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
1. ด้านระบบบริหารจัดการด้านความปลอดภัย						
1	มีนโยบายและมาตรการที่เน้นให้พนักงานทุกคนมีส่วนร่วมอย่างชัดเจน					
2	ส่งเสริมหรือเสริมสร้างความปลอดภัยให้เข้าสู่กระบวนการการบริหารขององค์กร					
3	การทำงานของฝ่ายความปลอดภัยเป็นไปตามมาตรฐาน ความปลอดภัยของรัฐ					
4	มีการควบคุมสภาพแวดล้อมในการทำงาน และมีการลดหรือขจัดสภาพที่เสี่ยงต่อการบาดเจ็บ					
5	กรณีที่เกิดเหตุการณ์ไม่ปกติขึ้น ฝ่ายบริหาร สามารถควบคุมได้เป็นส่วนใหญ่					
6	มีระบบการประเมินวัดผลความปลอดภัยที่เชื่อถือได้ในองค์กร เช่น มี KPI ด้านความปลอดภัยและ มีระบบ ISO					
7	ฝ่ายบริหารมีการนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการวางแผนงาน กำหนดนโยบายหรือตัดสินใจในด้านความปลอดภัย					
8	มีบุคลากรที่เหมาะสมและเพียงพอกับงานด้านความปลอดภัย					
9	มีการกำหนด กฎ ระเบียบด้านความปลอดภัย ที่ชัดเจน					
10	มีสายงานการบริหารด้านความปลอดภัยชัดเจน					
11	มีการจัดฝึกอบรมพนักงาน ในด้านความปลอดภัย					
12	จัดให้มีการตรวจสอบสภาพร่างกายและสุขภาพ ของพนักงาน อย่างสม่ำเสมอ					
13	มีการแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับความปลอดภัยให้แก่พนักงานอย่างทั่วถึง					

ข้อที่	การบริหารจัดการทรัพยากรอาคาร ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน	ระดับการบริหาร				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
2. ด้านการสำรวจความปลอดภัยและพัฒนาสภาพแวดล้อมการทำงาน						
14	มีการตั้งคณะทำงานสำรวจด้านความปลอดภัยของอาคาร					
15	จัดให้มีโปรแกรมการสำรวจความปลอดภัย ในการทำงาน					
16	ระบุสิ่งที่จะสำรวจความปลอดภัยเอาไว้ชัดเจน เช่นสภาพพื้น ผนัง สี สัญลักษณ์ต่างๆ					
17	ฝ่ายบริหารมีการทำรายงานผลการวิเคราะห์ ความปลอดภัยแจ้ง ให้ทุกฝ่ายทราบเป็นระยะ					
18	มีการปรับปรุงแก้ไขสภาพการทำงานและพัฒนาสภาพการ ทำงานให้ปลอดภัย					
3. ด้านการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน						
19	มีนโยบายการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัยชัดเจนและ เข้าใจง่าย					
20	มีรูปแบบ และวิธีการ ในการสนับสนุนกิจการขององค์กรให้ ดำเนินการไปด้วยความปลอดภัย					
21	มีการดำเนินกิจกรรมทางด้านความปลอดภัยให้เป็นไปตามข้อ กฎหมายกำหนด					
22	มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการดำเนินงานด้านความปลอดภัย อย่างเพียงพอ					
23	ฝ่ายบริหารปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องความปลอดภัย					
24	ฝ่ายบริหารตระหนักในการใช้กฎระเบียบบังคับตลอดจน กฎหมายที่บังคับใช้ของกระทรวง ที่เกี่ยวข้อง					

ข้อที่	การบริหารจัดการทรัพยากรอาคาร ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน	ระดับการบริหาร				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
4. ด้านการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน						
25	ฝ่ายบริหารกำหนดโปรแกรมการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยอย่างเหมาะสม					
26	พนักงานเห็นความสำคัญการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน					
27	ฝ่ายบริหารได้กำหนดให้พนักงานเข้ารับการ ฝึกอบรมด้านความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง					
28	มีการจัดงบประมาณด้านการฝึกอบรมฝ่ายกิจการจัดไว้เพียงพอต่อการฝึกอบรมในรอบ 1 ปี					
29	ฝ่ายบริหารตระหนักถึงความสำคัญของความรู้ ความเข้าใจของพนักงาน					
30	มีการแนะนำและขอเสนอแนะจากฝ่ายบริหารเกี่ยวกับความปลอดภัย					
5. ด้านการรายงานและสอบสวนอุบัติเหตุ						
31	เมื่อทราบถึงผลของการเกิดอุบัติเหตุ การบาดเจ็บ ตลอดจนเสียหายต่างๆ ผู้บริหารได้เพิ่มความ สนใจในการป้องกันอุบัติเหตุและส่งเสริม ความปลอดภัยในการทำงานมากขึ้น					
32	ฝ่ายบริหารกำหนดให้มีการ สอบสวนอุบัติเหตุที่หลังการเกิดอุบัติเหตุ					
33	มีการกำหนดให้การสอบสวนอุบัติเหตุมีลักษณะการ ดำเนินการเป็นกลุ่มหรือทีม					
34	มีการบันทึกรายงานการเกิดอุบัติเหตุทุกครั้ง					

ข้อที่	การบริหารจัดการทรัพยากรอาคาร ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน	ระดับการบริหาร				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
35	ฝ่ายบริหารมีการวิเคราะห์สาเหตุอุบัติเหตุ แนวทางการป้องกัน และรายงานให้ทุกฝ่ายทราบ สาเหตุและแนวทางการป้องกันอุบัติเหตุ ทุกกรณีของการเกิดอุบัติเหตุ					
36	การรายงานอุบัติเหตุที่ฝ่ายบริหารจัดทำขึ้นมีรายละเอียดครบถ้วนเข้าใจง่าย					
37	ฝ่ายบริหารแต่งตั้งผู้ทำหน้าที่สอบสวนอุบัติเหตุเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการหลังการบริการ ตลอดจนสภาพแวดล้อมของการเกิดอุบัติเหตุเป็นอย่างดี					
6. ด้านการป้องกัน เตรียมพร้อมและตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน						
38	มีการเตรียมการและแผนฉุกเฉินให้สอดคล้องกับขนาดและลักษณะภารกิจของอาคาร					
39	มีระบบเตือนภัยกรณีฉุกเฉินในอาคารที่เพียงพอ					
40	ระบบการเตือนภัยฉุกเฉินในอาคารให้ความมั่นใจและเชื่อถือได้					
41	มีการตรวจสอบวัสดุอุปกรณ์เตือนภัยในอาคารอย่างสม่ำเสมอ					
42	มีการสื่อสารกับพนักงานในพื้นที่ปฏิบัติงานในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินอย่างทันถ่วงที					
43	กรณีเกิดภาวะฉุกเฉินมีแนวทางสำหรับการติดต่อสื่อสารกับหน่วยงานของราชการที่เกี่ยวข้องและชุมชนใกล้เคียง					
44	มีการจัดฝึกอบรมและฝึกซ้อมให้กับพนักงานทุกคนเพื่อเตรียมการกรณีเกิดภาวะฉุกเฉิน เช่น การฝึกซ้อมดับเพลิงและอพยพหนีไฟ					
45	มีการซ้อมแผนฉุกเฉินโดยทุกคนเข้าใจบทบาทและหน้าที่และปฏิบัติได้ตามที่กำหนดไว้ในแผนฉุกเฉิน					

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ดร.ชัยยุทธ ชวลิตนิกุล
คณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2. รศ.ดร.จักรกฤษณ์ ศิวะเคชาเทพ
รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
อาจารย์ประจำคณะทำงานหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
3. นายณัฐวัตร มนต์เทวีญ
ที่ปรึกษาด้านความปลอดภัย ฯ และเป็นวิทยากรอิสระ
กรรมการบริหารสมาคมส่งเสริมความปลอดภัย และอนามัยในการทำงาน (ประเทศไทย)

ภาคผนวก ค
สำรวจความปลอดภัย

ภาคผนวก ง
อบรมดับเพลิงขั้นต้น

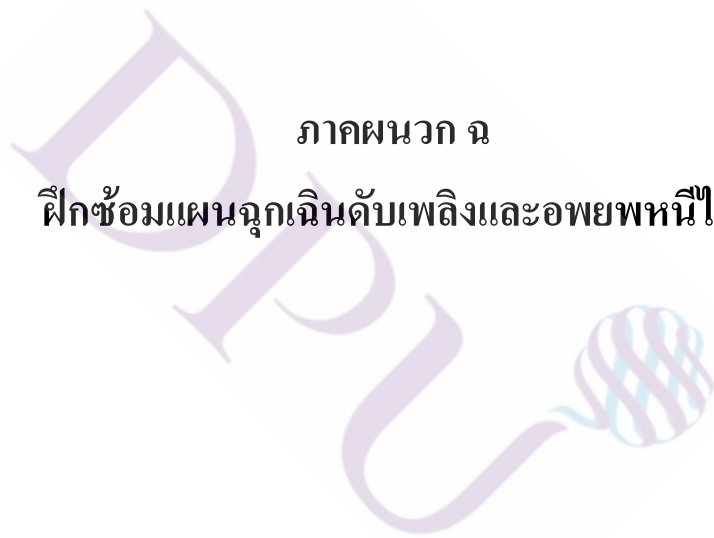
ภาคผนวก จ
อบรมด้านความปลอดภัย

ภาคผนวก ฉ

ฝึกซ้อมแผนฉุกเฉินดับเพลิงและอพยพหนีไฟ

ภาคผนวก ช
รางวัลสถานประกอบการดีเด่นด้านความปลอดภัย
อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
ระดับประเทศ 6 ปี ช้อน

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล	นายสุรเชษฐ์ สິงาม
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรีวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม เครื่องกล สถาบันราชภัฏยะเซิ่งเทธา ยะเซิ่งเทธา ปริญญาตรีสาธารณสุขศาสตร์ สาขาอาชีวอนามัยและความ ปลอดภัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช นนทบุรี ปริญญาโทวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทาง วิศวกรรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต กรุงเทพมหานคร
ประวัติการทำงานปัจจุบัน	ตำแหน่งรองผู้จัดการฝ่ายความปลอดภัย อาชีวอนามัยและ สภาพแวดล้อม กลุ่มงานบริหารอาคาร บริษัท ซี.พี.แลนค์ จำกัด (มหาชน) กลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เครือเจริญโภคภัณฑ์